

သိဟိုဠ်ကျွန်း- အနုရာဇမြို့ တောင်ဘက်
မဟာဝိဟာရကျောင်း

ရဟန္တာမြတ် တပါး ရေးသားတော်မူသော
(ဘုရားသိုက်)

သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂြိုဟ်

သောဏ္ဍာယ ဓေတီကျောက်စာ

ဆရာကြီး- ဦးမြသိန်းထွန်း
ရေး

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း
၃-ကျမ်းတွဲ

မူပိုင်ရှင်- ထုတ်ဝေသူ
(ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး
သာသနာ့မူဝါဒအုပ်စု
ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့

အတိုး- ၁ ကျပ်ခွဲ။

၂၁၈၀၃

သိဟိုဠ်ကျွန်း-အနုရာဇမြို့ တောင်ဘက်

မောဝိဟဇရကျောင်း

ရဟန္တာမြတ်တပါး ရေးသားတော်မူသော

(ဘုရားသိုက်)

သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂြိုဟ်

နှစ်

သောတာပန်စေတီကျောက်စာ

ဆရာကြီး-ဦးမြသိန်းထွန်း

ရေး

သဒ္ဒမ္ပရင်းတမ်း

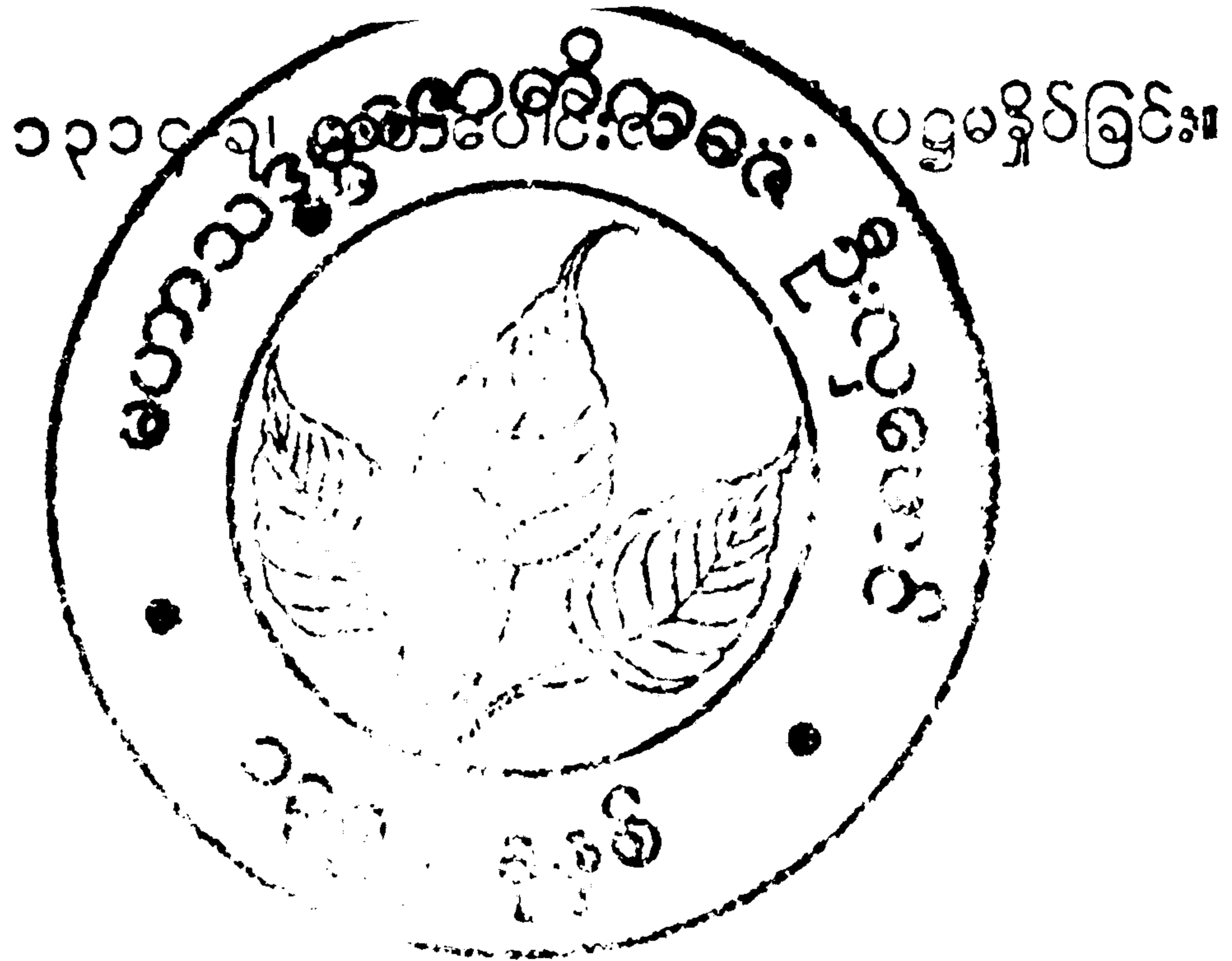
၃-ကျမ်းတွဲ

မူပိုင်ရှင်-ထုတ်ဝေသူ

(ဆန်းလိုက်)ဦးမောင်ကြီး

သဝသနမုဗ္ဗေသုဠိတိုက်

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ယောဂီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၄၅-လွှစလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ၏ နိဒါန်း

“ဒီရံဘီဠတု သန္တမ္ဗော”

၁၃၁၃-ခု၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌ “သာသန
မုခကျမ်း” ကိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၎င်းကျမ်းကို ထွင်ခေါင်
ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ မြေး၊ ပိဋကတ္တယ ပါရဂူ
ဝိပဿနာ ဓမ္မပါမောက္ခ- ကျေးဇူး ရင် ဆရာကြီး
ဦးမြသိန်းထွန်း ရေးသားသည်။ ဆရာကြီးက “မဟာ
ဉာဏ်မြင်-ခုနစ်ရက်စဉ်” အမည်ဖြင့်ရေးသားပေးလေ
ရာ ကျွန်ုပ်က စာမျက်နှာ ၁၀၀ ခန့်ရှိ ထုတ်ဝေသူ၏
နိဒါန်းကို ရေးသားပြီးလျှင် “သာသနမုခကျမ်း” ဟု
အမည်တတ်ကာ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အဆိုပါနိဒါန်းကိုရေး
သားရာ၌ “သာသနာတဝက်-မင်းကောင်းတဆက်”
ဟု ဆိုသောစကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍- လောကီပညာရှိများ
ရေးသားထားကြသော ဂဝံပတေ့သိုက်၊ ငမ္ပနိကန်းသိုက်
ရွှေတိဂုံသိုက်၊ နတ်စက်ရောင် ဇာဂရုသိုက် အစရှိသော
သိုက်စာများမှ အရေးကြီးသော အချက်များကိုအနည်း
ငယ်စီထုတ်နှုတ်၍ ဝေဖန်ပြခဲ့သည်။ ထိုနောက်ရဟန္တာ
တပါး ရေးသားတော် မူသော ဘုရားသိုက် ရဟန္တာ
သိုက် ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သည့် “ဆကေသဓာတုဝင်” မှ-
မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် ၄-ချက်နှင့် ရဟန္တာကြီး
၆-ပါး တို့၏ ဗျာဒိတ်တော် ၃-ချက်တို့ကိုသာ ထုတ်နှုတ်
ဘော်ပြခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဆကေသဓာတုဝင်ကိုကိုးကား၍
ညောင်ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး (ဦးဉာဏဝံသ)

စိုက်ထူ ထားတော် မူခဲ့သော “သောဏ္ဍယစေတီ-
ကျောက်စာ” အကြောင်းကိုပါ အနည်းငယ်အော်ပြခဲ့
ပါသည်။

လင်္ကာဒီပ၊ တမ္ပဒီပ၊ ဝရဒီပ၊ ဩဇာဒီပ၊ မဏ္ဍာဒီပ၊
နုတ္တဒီပ၊ မဟိလာဒီပ၊ နာဂဒီပ၊ သိဟဠဒီပဟု ဆိုအပ်သော
သီဟိုဠ်ကြီး၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်-နေရောင်
လရောင်ပမာထွန်းပစဉ်အခါက ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ
စီရင်တော်မူခဲ့ကြသော ဗုဒ္ဓဝင်၊ မဟာဝင်၊ အနာဂတဝင်၊
ဓာတုဝင် အစရှိသော ဝင်ကိုးဝင်အပါအဝင် “ဆကေသ
ဓာတုဝင်” ကျမ်းသည် လောကီပညာရှိများ ရေးသား
ကြသော သိုက်စာများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် အထူး ပိုမိုအား
ထား စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသော ကျမ်း တကျမ်း
ဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဘွယ်ရာ မရှိချေ။

သို့ကြောင့် ညောင်တုံးမြို့ ရွှေဟင်္သာတောရ “အဂ္ဂ
မဟာပဏ္ဍိတ” စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
ပင်လျှင် ၁၂၇၅-ခုနှစ် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော်
၂-ရက် နေ့တွင် ရေးသားတော် မူသော “စေတီယ
ဝိနိစ္ဆယကျမ်း” (စာမျက်နှာ ၂၅ မှ ၃၀) ၌ မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်က၊ ဥဒ္ဓိသကာ
စေတီတော် များကို ပစ္စန္နရာဇ် အရပ်၌ ရဟန္တာကြီး
၆ ပါး တည်သွားတော် မူခဲ့ကြောင်းကို ဆကေသဓါတု
ဝင်ကို ကိုးကား၍ ဘော်ပြတော်မူ ထားလေသည်။

တဖန် ခန့်ဖြူမြို့နယ် ညောင်ချောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး(ဦးဥာဏဝံသ) သည်လည်း၊ ၎င်းဆကသဓာတုဝင်ကိုပင် အထောက်အထား အကိုးအကားပြု၍ သင်္ချာရိုင်းတီးလင်းမြို့နယ် တောင်စွန်း ကေ လာ သ တောင်ထိပ် ၌ ၁၂၈၈ခု-တန်းခူးလပြည့်နေ့တွင် “**အဟောအတ္ထရိယာဝတ-သောဏ္ဍာယစေတီကျောက်စာ**” တိုင်ကြီးကို စိုက်ထူတော် မူခဲ့ပြန်သည်။

အထက်က ဘော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာ့မကျမ်းထုတ်ဝေသူ၏ နိဒါန်းတွင် အဆိုပါဆကသဓာတုဝင်နှင့် သောဏ္ဍာယ စေတီ ကျောက်စာမှ အရေးကြီးသော အချက်များကို ထုတ်နှုတ် ဘော်ပြလိုက်လေရာ တိုင်းသူပြည်သား မိတ်ဆွေအများတို့က အပြည့်အစုံ သိလိုကြကြောင်းကို အခါခါတောင်းပန်ကြသောကြောင့် ရှာဖွေစုဆောင်းရရှိထားသော ဆကသဓာတုဝင်မူဟောင်းမှ ချို့ယွင်းသော ပါဠိအက္ခရာ များကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပြင်ဆင်၍ ရေးသား ပေးသနားတော်မူရန် ပထမကျော်သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယ ပါဠိပါရဂူပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တဦးအား တောင်းပန် လျှောက်ထားရ ပြန်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြင်ဆင် ရေးသား ပေးတော် မူသော ဆကသဓာတုဝင်နှင့် ညောင်ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး စိုက်ထူထားခဲ့သော သောဏ္ဍာယ စေတီ ကျောက်စာ မူကိုပါ ရပေါင်း၍ စာတအုပ် ကျမ်းတကျမ်းတည်း ပြုလုပ်ကာ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ သဒ္ဓါတရား တိုးပွား ကြည်ညိုစိန်

သောဌါဉ္စိ“ဆကေသဓာတုဝင်နှင့်သောဏ္ဍာယစေတီ
ကျောက်စာ”ကိုပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ရပြန်သည်။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ အဆိုပါ ဗျာဒိတ်တော်လာ၊ အလံ
(၁၀၀) မြင့်သော၊ သောဏ္ဍာယ ရွှေစေတီတော်ကြီးနှင့်
တကွ၊ မွေရာဇာ သာသနာပြုမင်းကောင်း မင်းမြတ်ပေါ်
ထွန်းသောအချိန်အခါအထိ၊ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကင်းရှင်း
လွတ်မြောက်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြစေခြင်း
အကျိုးငှါ၊ လူတိုင်းလူတိုင်း သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊
ပညာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတရား တည်းဟူသော သူတော်
ကောင်း ဥစ္စာရတနာ (၇) ပါးနှင့် ပြည့်စုံထားနှင့် ကြရန်
အထူးသဖြင့် အရေးကြီးလှသည်အားလျော်စွာ “သဒ္ဓမ္မ
ရှင်းတမ်း”ကိုပါ၊ နောက်ဆက်တွဲ အနေဖြင့် ထုတ်ဝေ
လိုက်ရပါသတည်း။

သဒ္ဓမ္မမမာယန္တိ၊ သပ္ပုရိသော။

မနာပသုခကာမာ၊ မြတ်နိုးဘွယ် နှစ်သက် ဘွယ်
သော ချမ်းသာကို အလို ရှိကုန်သော။ သပ္ပုရိသော၊
သူတော် ကောင်း တို့သည်။ သောကပရိဒေဝါဒိကံ၊
စိုးရိမ်ခြင်း ဝိကြွေးခြင်း မြည်တမ်းခြင်း အစရှိသော။
ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ဝုပ္ပဿမံ၊ ငြိမ်းစေတတ်သော။
သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို။ မမာယန္တိ၊
မြတ်နိုးစုံမက်နှစ်သက်သည်ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။ ဓမ္မ
ရသံ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ဝိကြွေးမြည်တမ်း ဆင်းရဲခြင်းကို

လွတ်ကင်း ပပျောက် စေတတ်သော တရားအရသာကို။
 သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဒ္ဓါဟတ္ထန၊
 သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောလက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တ၊ သုံးဆောင်သည် ဖြစ်
 စေကုန်သတည်း။ ။ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ စိတ်နှလုံး၏ ကြည်လင်
 ရှင်လမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အဓိပညာဝိပဿ
 နာတရားသဘင် မင်္ဂလာပွဲ၌။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်
 ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ အဘိရမန္တ၊ မွေ့လျော်
 နိုင်သည်-ဖြစ်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ထုတ်ဝေသူ။ ။ (ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး၊

သာသနမုခစာအုပ်တိုက်၊

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၄-ခုတပို့တွဲ လပြည့်နေ့။

သိကြားသာသနာ

— ၁၀ —

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈-ခုနှစ်။ ။
တာဝန်ရှိသောသကာလေ၊ ၁၀၄၆-ခုကြွင်း
သောကာလ၌။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာသနာက္ခရာ၊ သာသနာတော် ကုန်သော
ကြောင့်။ သက္က ယာပိတံ၊ သိကြားမင်း
တောင်းပန်အပ်သော။ သာသနံ၊ သာသနာ
တော်ကို။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အဗ္ဗမာ
ဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ ရက္ခိဿတိ၊
စောင့်ရှောက်ကြလတံ။ ။

သာသနာနှစ် ၂၅၀၀။ ။ မြွေနှင့်နဂါး၊
ကြွက်နှင့် ကျား၊ ရောက်ငြားထိုခါ၊ သာသ
နာ၊ ဒေဝါနတ်များ ကူလတံ။ ။

(နတ်စက်ရောင်နှင့် ဇာဂရသိုက်။)

ဆကေသ ဓာတုဝင်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗုဒ္ဓေ ဓမ္မေ ဂဏံ နမိတွာ၊ အဂ္ဂံ ဝိသုဒ္ဓိံ ဇနပုည
ခေတ္တံ။ ဆကေသ ဓာတုနစ ထူပဝံသံ၊ ဝက္ခာ
မဟံ သာသနဝဇ္ဇနာယ။ ။

၂။ ကေသ္မိံ ကိရ သမယော အမှာကံ ဘဂဝါ ရာဇ
ဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ ကလန္ဒကနိဝါပေ။ တတြိပိ
ခေါဘဂဝါ စတုန္တံ ပရိသာနံ မွေံ ဒေသေသိ အာဒိကလျာ
ဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ
သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ။

၃။ တေနခေါ ပန သမယေန အနုရုဇ္ဈေ သောဘိ
တော ပဒုမုတ္တရော ဂုဏသာဂရော ဉာဏပဏ္ဏိတော
ရေဝတောတိ ဆ ဝိဏာသဝါ ကေမန္တံ ဟုတွာ ယေန
ဘဂဝါ တေနပသင်္ကမိံသု၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ
အဝိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ နိသိဒိံသု၊ ကေမန္တံ နိသိန္ဒာ
ခေါ တေ ဝိဏာသဝါ သိက္ခု ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါဗုံ။

၄။ န ဟိ ဘန္တေ ဘဂဝတာ သမတိံသ ပါရမီ
ယော ပူရေန္တေန ကေဒေသသတ္တဟိတတ္ထံ ပူရိတာ၊
အထခေါ သဗ္ဗသတ္တဟိတတ္ထံ ကတ္တုကာမေန ပူရိတာ၊
ယေကေဝိ ဘန္တေ သတ္တာ အာသန္နဋ္ဌာ၊ တေသံ တဝ
ဒဿနေန ဥဘယတ္ထသိဒ္ဓိ၊ ယေစညေ သတ္တာ ဒုရဋ္ဌာ
ပောန္တိ၊ တေသံ အတ္ထာယ ဘဂဝတော သရီရဗန္ဓံ ပူဇနီ
ယဝတ္ထု ထပေတဗ္ဗံ၊ မဟာသမုဒ္ဓဿ ပန ဘန္တေ အဝိဒူရေ

ကေသိ၊ ပစ္စန္နဒေသေ ဗဟုဇနာ ဝသန္တိ၊ တေသံ အနု
ကမ္ပာယ ပူဇနိယံ ဒါသုံ ဝဋ္ဋတိတိ။

၅။ အထခေါ ဘဂဝါ တေသံ ဝစနံ သုတွာ မဟာ
ကရုဏာယ သမုဿာဟိတစိတ္တော ဟုတွာ ဇနပဒ ဝါ
သိနံ ဟိတကရုဏတ္ထံ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန သိသံ ပရာ
မသိ။ သိသံပရာမသိတွာ သောမဝဏ္ဏရံသိဟိ ဝိဇ္ဇောတ
မာနာ ဆကေသာ ဘဂဝတော ဟတ္ထေ လဂ္ဂိံသု။ အထ
ခေါ ဘဂဝါ တေသံ ဆန္တံ အရဟန္တာနံ အဒါသိ။

၆။ တေဝိ ခေါ တုဠမနာ ဟဋ္ဌာ အတ္တနော သိရ
သာဝ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိံသု။

၇။ တဒါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ပုန္နိ ကိံ
ဘန္တေ တသ္မိံ ဇနပဒေ သတ္တာနံ အနုန္တရာယော ဘဂဝ
တော ဓာတုယော နိဿာယ ဘဝိဿတိတိ။

၈။ န ပဿာမိ အာနန္ဒ တသ္မိံ ဇနပဒေ သတ္တာနံ
ပရိဟာနိံ ဂုဗ္ဗိယေဝ ပဿာမိ တိ အာဟ။ (က) မမ
ပရိနိဗ္ဗာနတော ဟိ အာနန္ဒ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ မမ
သာသနံ ပတိဋ္ဌိတံ ဘဝိဿတိ။ (ခ) ဣမာ ဆ ကေ
သခါတုယော ပဉ္စသတာမိက နိသဟဿဝဿာနိ ဒုက္ခိ
တာ ဘဝိဿန္တိ။ (ဂ) တတော ပရံ မဟာပူဇာ သက္ကာ
ရော ဘဝိဿတိ။ (ဃ) ဧကေကံ စေတိယံ မဟာ
သတ္တ ဗန္ဓိယံ ဘဝိဿတိ တိ ဗျာကာသိ။

၉။ တတော အာယသ္မာ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဝန္တိ
တွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပတ္တမိ။

၁။ တေပိ ခေါ ခိဏာသဝါ ကေသေ လသိတွာ
ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ အနုရုဒ္ဓေန သဒ္ဓိံ ပက္ကမိံသု၊ ပက္ကမိတွာ
ပန အာကာသေ အမ္ဘုဂ္ဂက္ခိန္ဒာ တသ္မိံယေဝ ပစ္စန္တိဒေသေ
ဩတရိတွာ တတ္ထေကရတ္ထံ ဝသိတွာ သူရိယဂ္ဂမန ဝေလာ
ယ သရီရပဒိုဇ္ဇနံကတွာ တတော ဂါမံ ဝိဇ္ဇာယာ ပမိ
သိတွာ ယထာလန္တံ အာဟာရံယေဝ ပရိတုဉ္စိံသု။

၂။ တတော သဗ္ဗေပိ ခိဏာသဝါ ဒက္ခိဏဒိသာဘာ
ဂေန ဂက္ခိန္ဒာ သာခင်္ဂါရဝနသဉ္စန္တံ အရဏသဒိသဝဏ္ဏံ ရမ
ဏိယံ ဘူမိဘာဂံ ဒိသွာ တုဉ္စိတ္တာ ဟုတွာ ဣမသ္မိံ ဌာနေ
မိသုကံ ဣမသ္မိံ ဧကံ ကေသခါတု နိဒဟိတု ဝနုတိတိ၊
အထခေါ တေဒဟောသိ ကထံ အာရသော ဣမ ဓါတုပါ
သကော လန္တေ အမေဟိတိ။

၃။ တဒါ အနုရုဒ္ဓေါ အဉ္စလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ အဓိဋ္ဌာနံ
ကရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

ပါဏံ ခနံ ဝါ သကပုတ္တဒါရံ၊ ပုဗ္ဗေတေန ဒိန္နံ မနုပ္ပရူပံ၊
တေနေဝ လန္တေ ယဒိ ဗောဓိညာဏံ၊ ဟောတွဇ္ဇိမသ္မိံ
သုဥပဋ္ဌကာရေတိ။

၄။ တံခဏညေဝ သက္ကဿ ပဏ္ဍု ကမ္မလသိလာ
သနံ ဥဏှာကာရံ ဒေသေသိ။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ အာ
ဝဇ္ဇေတွာ တံကာရဏံ ဥတွာ လာဘာဝတ မေ၊ သုလန္တေ
ဝတ မေ၊ ယော ဟံ ဧဝံ မဟာနုဘာဝါယ ဒါယကမိရု
ဟိတာယ ဇိနဝရကေသခါတုယာ ဒါယကော ဘဝေယျ
န္တိ စိန္တေတွာ ဒေဝလောကတော ဩတရိတွာ နေသံ
ဆန္တံ အရဟန္တာနံ ပုရတော ပါတုရဟောသိ။

၅။ အထခေါ အနုရုဒ္ဓေါ ဣမံ ဂါထမာဟ။

အန္တေရံ ဝတ လောကသ္မိံ၊ သဟဿက္ခော သုဗ္ဗတိ။
ပပိ ဝိတ္တံ ဣမံ ဌာနံ၊ အာနုဘာဝေန ဓါတုယာ တိ။ ။

၆။ အထ ထေရော တံ ဒိသွာ ဒေဝရာဇ တံ မဟိန္ဒိ
ဧကာ ဝရပညဿ ဓါတုယာ ဒါယကော ဟောဟိ တိ
အာဟ။

၇။ တံ သုတွာ သက္ကော သာခု ဘန္တေ တိ ဝတွာ
အနုရုဒ္ဓဿ ထေရဿ ဟတ္ထတော ဧကံဓာယံ ဂဟေတွာ
အတ္တနော သိရသ္မိံ ထပေတွာ ဥဒ္ဓမ္ပိက္ခောဝ ဟုတွာ ဣန္ဒိ
ယာ အာဝါနံ မာပေတွာ တဏှ အသိတိသာဝကာနံ ရူပံ
ဗုဒ္ဓဓာတုယာ ရူပံ ဗုဒ္ဓပိတုနော ရူပံ အနောပမဿ ဒဿဗ
လဿရူပဉ္စ သုဝဏ္ဏမယံ ထပေတွာ မန္တေသတ္တရတနရာ
သိံ ကတွာသမန္တတော သုဝဏ္ဏဇာလံ ပရိက္ခိပိတွာ သေ
တဏှတ္တံ ဥဿပေတွာ တဿ ဟေဋ္ဌာ နာနာရတနသမုဇ္ဇ
သံ ပဋ္ဌဇက် မာပေတွာ သဒဗလဿ ဓါသု သိသတော
ဩရောပယိတွာ သက္ကသိင်္ဂါရောဒကေန နှာတွာ ဘန္တေ
ဘဂဝါ ဣမသ္မိံဌာနေ သကလဇနဟိတတ္ထံ ပဉ္စဝဿ
သဟဿ ပမာဏံ တိဋ္ဌာဟိ တိ ဝတွာ ထပေသိ။

၈။ တံခဏညေဝ စတုနဟုတာမိက နွေသတ သ
ဘဿ ယောဇနဗဟလာ အယံမဟာပထဝီ ဥဒကပရိ
ယန္တံ ကတွာသံကမ္ပိ။ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇာ ဩနမိ။ မဟာ
သမုဒ္ဓေါ သံသုတိ။ ဒဿသဟဿ စက္ကဝါဠဒေဝတာ တုဠ
စိက္ကာ ဟုတွာ နာနာမင်္ဂလဘဏ္ဍာနိ ဂဟေတွာ သက္က
နော ရူပံ ပူဇယိံသု။

၉။ အထ သက္ကော ဓါတုယာ ဥပရိ စေတိယံ စက္က
ဝတ္ထိမဏိသန္တိတံ မဏိပဒိပံ ပူဇေတွာ မဏိယေံ စေတိယံ
အကာသိ။ တတ္ထ မဏိစေတိယာ ဗဟိ ကနကမယံ စေ
တိယံ ကာရေတွာ အနာဂတေ အန္တရာယာဘာဝဋ္ဌိ
စက္ကာနိ ပရိက္ခိယိတွာ စေတိယံ ဗန္ဓေသိ။

၁၀။ အာယာသ္မာ အနုရုန္ဓေါ တံခါတုံ အတ္တနော အာ
နိတာဘာဝပ္ပကာသနတ္ထံ အတ္တနော ပရိမာဏာရူပံ ဥတ္တရဒိ
သာဘိမုခံ ကာရေတွာ ထပေသိ။

၁၁။ သက္ကော ဒေဝရာဇာပိ ဧကံ သုဝဏ္ဏရထံ ကာ
ရေတွာ ဓါတုပူဇံ အကာသိ။ စေတိယာဝိနုရေ ဧကံ နိဗ္ဗိ
ထပေသိ။ တံ ဧကံ ဒေဝပုတ္တံ ရက္ခာပေသိ။

၁၂။ သဗ္ဗေ ဆ အရဟန္တာ သဉ္ဇာတ ဝိတိပါမေါဇ္ဇာ
ဟုတွာ စေတိယံ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန ဝန္တိတွာ နိသိဒိံသု။

၁၃။ တသ္မိံ ခဏေ သက္ကော အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တော
ဣမံ ဂါထမာဟ။

စိရမေဝိဓ တိဋ္ဌတု ထူပဝရံ၊.....ယဒိ တုံ မုနိနော
သိရတောဝ ဘဝံ။

ဇနကာယသပိ ပဋိပါတုံ သဒါ။—တဝ တေဇ
ဝရေန ဇနောတြ ရဝေါ။ ။

ဣတိ ဝတွာ တုဋ္ဌစိတ္တော ဟုတွာ စေတိယံ ပ
ဒက္ခိဏံ ကတွာ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန ဝန္တိတွာ ပက္ကမိ။

သက္ကထုပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

ပဇ္ဇန္တယူပဝံသော

၁။ တဿ အဝိနုရေ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေ တိဂါ
 ဂုတန္တရံ မဂ္ဂံ ဂန္တိာ သဗ္ဗေ ဆဒိဏာသဝါ နာနာဝိဝ ဝါလု
 ကရာသိ ပရိကိဏ္ဍိ ပရမရမ္မဏိယံ ကေလာသပဗ္ဗတသန္တိ
 သံ ရုက္ခ တိဏ ပါသာဏ သက္ခရ ကထလရဟိတံ ကတ
 ဆုခါ ကမ္မမိဝဂ်ဏံ သကလဇနရမ္မဏိယံ ဧကံ ဌာနံ
 ဒိတွာ ဖိန္တယိံသု၊ သပ္ပါယမိဒံ ခေါ အာရသော ဌာနံ၊ ဣမ
 ဗ္ဗိံ ဧကံ ကေသခေတု အဓမ္မဟိ ထပေတဗ္ဗန္တိ။

၂။ အထခေါ အာယသ္မာ သောဘိတော ဣမဿ
 ခါတုဿဒါယက ပရိယေသနေ မမဘာရောတိ ဝတွာ
 ဧကံသံ ဥတ္တရာသံဂံ ကရိတွာ ဇာဏုမဏ္ဍလံ ပထဝိယံ
 နိဓာယ အဉ္စလိပဂ္ဂယ ဖိနခါတုဝရံ ဝန္တိတွာ ပတ္တနံ
 ကရောန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ။

ဒါယကောပတိပါတွဇ္ဇ၊ တေဇသာ တဝ နာယက။
 သဗ္ဗသတ ဟိတက္ကာယ၊ ဣမ ဌဿတိ စေ ဝရံ။

၃။ ဣစ္ဆေဝံ ပရမနိပစ္စာကာရံ ကတွာ ပတ္တနံ
 ကရောန္တိဿေဝ ဝလာဟကဂစ္ဆတော ပဇ္ဇန္တောနဿ
 ဧဝပုတ္တော မဟန္တေဟိ ပရိဝါရေဟိ ပရိရတော နာနာ
 ဝိဝံ ပရမဒဿနိယတရံ အလင်္ကာရံ အလင်္ကာရိတွာ သက
 ဝိမာနတော ဩရုယ တဿ ပူရတော ပါတုရဟောသိ။

၄။ အထခေါ အာယသ္မာ သောဘိတော တံ ဒိသ္မာ ဥပါသက တုံ ဥဠာရာနုဘာဝေါ။ အင်္ဂီရသဿ အပ္ပဋိ မဿ ဘဂဝတော ဓါတုဒါယကော ဟောဟိ တိ အာဟ။

၅။ ပစ္စုန္ဒော မဟာရာဇာပိ တံဝစနံ သုတွာ သာ ရ ဘန္တေ။ အဟမေဝ တဿ ဒါယကော ဘဝေယျန္တိ ဝတွာ တေနဟိ တုံ ဥပါသက ထူပဿ ဗန္ဓနဋ္ဌာနံ ဝိစာ ရေဟိ တိ အာဟ။

၆။ တသ္မိံ ခဏေ ပစ္စုန္ဒော မဟာရာဇာ ဣဒ္ဓိယာ ဇေကံ အာဝါရုံ ကရိတွာ တတ္ထ ဓါတုဂဟိ မာပေတွာ တသ္မိံ သတ္တရတနမယံ အာသနံ ပညာပေတွာ ဂုတ္တပ္ပ ကာရုံ အသိတိ မဟာသာဝကာနံ ဗိမ္ဗံ ဗုဒ္ဓဗိမ္ဗံ ဗုဒ္ဓမာ တာပိတုနံဗိမ္ဗဉ္စ သုဝဏ္ဏမယံ ပဋိသင်္ခရိတွာ အာသန မဇ္ဈေ သတ္တရတနမယံ ဓါတုစင်္ဂောရုံ ကံ ထပေတွာ တံ ဇိနဓါတုဝရံ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိဟိ ဝိဇ္ဇောတမာနံ ဒိဗ္ဗဂန္ဓော ဒကေန နှာပေတွာ ဣဓေဝ ဘန္တေ တိဋ္ဌတု သကလဇန ဟိတာယာတိ ဝတွာ ဆန္တံ အရဟန္တာနံ ရုစိံ ဂဟေတွာ တသ္မိံယေဝ စင်္ဂောရုကေ ထပေသိ။

၇။ တသ္မိံ ခဏေ ဟေဋ္ဌာ ဂုတ္တပ္ပကာရာနိ ပထဝိ ကမ္ပနာဒိနိ အတ္ထရိယာနိ အဟေသုံ။

၈။ အထခေါ ပစ္စုန္ဒော မဟာရာဇာ ဓါတုဝရံ သဗ္ဗာတပေမော ဟုတွာ ဣမံ ဂါထမာဟ။

ဇေမဟာနုဘာဝဿ၊ အသမဿ မဟေသိနော။
ဓါတုယာ ဒါယကော အသ္မိ၊ အဟော မေ
ပုညသဉ္စယော။ ။

ဇေံ ဝတွာ တံ ဘဂဝတော ကေသခါတုံ ပဉ္စပတိဋ္ဌိ
တေန ဝဇ္ဇိတွာ အတ္တနော ကာယာရုဋ္ဌပါရုပနံ ဩမုဋ္ဌိ
တွာ ဒုလ္လဘံ ဝတဒဿနန္တိ ဝတွာ ဓါတုပူဇံ အကာသိ။

၉။ သဗ္ဗေပိဒေဝါ အတ္တနော အနုရူပံ ပူဇံ ကရိံ
သု။တတော ပဇ္ဇေန္တော မဟာရာဇာ နာနာရတနမယာဟိ
ဣဋ္ဌကာဟိ စေတိယံ ဗန္ဓာပေသိ။စေတိယာဂ်ဏံပိ ဝိသော
ဓါပေတွာ တဿ သမန္တတော ပါကာရံ ပရိက္ခိပိတွာ
တဿာဝိနုရေ ဧကံ ပေါက္ခရဏိံ မာပေတွာ စတုသု
ဒိသာသု နိဓိယော နိဓဟိတွာ ဓါတုပူဇံ အကာသိ။

၁၀။ သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ (က) ဣဒံ စေတိယံ အနာ
ဂတေသတဗျာမံ ဘဝိဿတိ။ (ခ) ဓမ္မရာဇာပိ ဣဓေ
ဘဝိဿတိတိ ဗျာကရိံသု။

၁၁။ တံ ပန စေတိယံ သမန္တတော ကိဋ္ဌိဝိထိ
ကာဒိနာ ထူပဿ ဝိစာရိတတ္တာ ပစ္ဆိာ သောဏ္ဍာယ
စေတိယန္တိ ပါကရုံ။

ပဇ္ဇေန္တထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

မဏိမေခလာထူပဝံသော။

၁။ အထခေါ သဗ္ဗေပိ ခိဏာသဝါ တတော
နိဝတ္တိတွာ သမုဒ္ဒတိရေ သမန္တတော အသောက ရုက္ခ
သဉ္စန္တံ ဧကံ ဌာနံ အတ္ထိ။ ပစ္ဆိမဒိသာ ဘာဂေသ
ကန္ဓရပရိက္ခိတ္တံ အဟောသိ။ တံ ဒိသွာ သဗ္ဗေ ခိဏာသ

ဝါ စိန္တယိံသု။ ကထံ ပနာရသော ဣမသ္မိံ ပဒေသေ
အမေဟိ ပရိယောသိတဗ္ဗံ—ဓါတု ဒါယ ကတ္ထာ ယာတိ။

၂။ အထခေါ အာယသ္မာ ပဒုမုတ္တရော တေသံ ပဉ္စန္ဒိ
ခိဏာသဝါနံ တေဒဂေါစ။ အဟမေဝ ဓါတုဒါယကံ ပရိ
ယေသေယျန္တိ ဝတ္တာ ဗုဒ္ဓဂုဏပတိသံယုတ္တာယ ဂါထာ
ယ အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တော ဣမံဂါထမာဟ။

သစေ တုံ သဗ္ဗလောကဂ္ဂ ဇနောဃာ တရိတု ဣဓ။
ဌဿသေ တဝ တေဇေန၊ ပတ္တနာ မေ သမိဇ္ဈတု။
အဇ္ဇ ယူပဿ ဒါယကံ၊ လဘေယျ ဖိနသိရဇ။

၃။ ဣစ္ဆေဝံ ပတ္တနံ ကရောန္တဿ သမုဒ္ဒရက္ခိကာ
မဏိမေခလာနာမ ဒေဝဇိတာ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန တံဒိဿ
မာနာဝိယ သဗ္ဗဘာရဏေဟိ အလင်္ကရိတွာ မဟန္တေဟိ
ပရိဝါရေဟိ ပရိဂုတာ သမုဒ္ဒတောပညာယ မာနရူပါ
ပါတုရဟောသိ။

၄။ အထခေါ ထေရာ ဝေမဟံသု- ကပ္ပတိ ဥပါ
သိကေ ကေသခါတုယာ ထူပံ ကာရေတုံ၊ သစေ
သက္ခိဿသိ တွမေဝ အသမဿ ဓါတုယာ ဒါယိကာ
ဟောဟိတိ။

၅။ အထဿာ တေဒဟောသိ အဟံ မာတုဂါ
မတ္တဘာဝေ ဗြိတာမိ ထူပ ဝိစိနနေ ကထံ ဝိစိနိဿာမိ
ကထာဟံ ဘန္တေ ကရေယျန္တိ အာဟ။

၆။ သစေ ဥပါသိကေ ဣမေသံ ပစ္စန္ဒဒေသဝါသိနံ

ဘတိဒါတုံ သက္ခိယသိ၊ ခိပ္ပမေဝ ဣတေ စေတိယံ
ကရိယန္တိတိ အာဟ။

၇။ သာ သာရူတိ ပဋိသုဏိတွာ အညာတာကဝေ
သေနဂန္တိာ တေသံ ဘတိဒိတွာ စေတိယံ ပဋိသင်္ခရာ
ပေသိ။

၈။ တေ မနုဿာ တာသ္မိဉ္ဇာနေ ဓာတုဂဟိ အသိ
တိဟတ္ထဂန္တိရံ ကရိသု။

၉။ အထခေါ သာ ဒေဝဓိတာ ဣဒ္ဓိယာ အာနိတာရ
တနံ သမန္တတော ရာသိံ ကတွာ ဂိရိဝေပုလ္လတော စက္က
ဝတ္တိနော မဏိရတနံသဒိသံ ပဒိပံဝိယ ဇာလမာနံ ဧက
ရတနံ ဃနမဏိံ ဝါတုဂဟိသမ မဇ္ဈေ ထပေသိ၊ တဿု
ပရိ ဝါတု ကရုဏ္ဏကံ မာပေတွာ ထပေသိ။

၁၀။ သဟထပနေနေဝ မဟာပထဝီ ကမ္ပိ၊ အကာ
လဝိဇ္ဇုလတာ နိစ္ဆိရိသု၊ ရမဏိယဝသံ ဝသိ၊ သဗ္ဗေ
ဒေဝါသာရုကာရံ အဒိသု။

၁၁။ တတော မဏိမေခလာ ဘဂဝတော ဝါတုယာ
မဟာသက္ကာရံ ကတွာ စေတိယံ ဗန္ဓာပေသိ၊ ဗန္ဓိတွာစ ပ
န စေတိယေ နိဗ္ဗိတေ အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တိ ဣမံ ဂါထမာဟ။

ပဉ္စဝဿ သဟဿာနိ၊ ဇိနဂဟေပတိဋ္ဌတု။

တေဇေန တဝိမေသက္ကာ၊...ဇာနန္တိ အမတံ ပဒန္တိ။

၁၂။ ဧဝံ ဝတွာ ဒေဝဓိတာ...ပဿန္နာ မဏိမေခလာ။
ထပေတွာ ကေသံ ထူပဿ၊ဉ္ဇာသောပေသိ သမန္တတော။

သာ တဒါ အရဟန္တာနံ၊.....ပါဒေ နတွာန ဒေဝတာ။
ပဟဋ္ဌဗိတ္တာပက္ကမိ။.....ပဝိဋ္ဌာသကာဘဝနန္တိ။
မဏိမေခလာယ ထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

အဒ္ဓိက နာဓိက ထူပဝံသော။

၁။ တတော ဥတ္တရာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ အရ
ဟန္တာ ဂစ္ဆံသာ သာခါပလ္လဝလင်္ကတေ သိတန္တိယေ
ဧကေသိန္ဒိ နိဂြောဓရက္ခေ အဓိဝတ္တော ဒေဝတာ တေ အာ
ဂစ္ဆန္တေ ဒိသွာ ကိံ ဘန္တေ ဣဓ အာဂစ္ဆိယာတိ ပုစ္ဆိ
တွာ တတော တေဟိ အာရသော ဣမံ ဌာနံ သပ္ပါယံ၊
ဣမသိန္ဒိ ဌာနေ ဧကံ ဇိနဝရံ ဧကသခါတုံ ထပနတ္ထာယ အာ
ဂတာယာတိ ဝုတ္တေ သာရ ဘန္တေ အဟံပိ တုမေဟိ သဒ္ဓိ
အနုမောဒနံ ကရေယျန္တိ အာဟ။

၂။ အထခေါ အာယသွာ ဂုဏသာဂရော ဓါတုပ
ဋ္ဌကပရိယေသနေ မမေဝ ဘာရော တိ ဓါတုပဋ္ဌကတ္တာ
ယ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ အဓိဋ္ဌာနံ ကရောန္တော ဣမံ
ဂါထမာဟ။

ဒါယကော သုလတော ဟောတု၊ သစေ တုံ မုနိ မုဒ္ဓဇ၊
ဟိတာယ သဗ္ဗသတ္တဿ၊ ဌဿသိ သတတံ ဣဓ။ ။
ဧဝံ ဝတွာ တံခါတု နမဿမာနောဝ နိသိဒိ။

၃။ တသိန္ဒိခဏေ ဇိနခါတုယာ အာနုဘာဝေန
ထေရာဓိဋ္ဌာနဗလေန စ သတ္တုအာဒိနံ အာနုဘာဝေန စ
မဒ္ဓဝါတေန အာနိတာ ဝိညာတသာသနံ ဝါဏိဇ္ဇပရိ

ပုဏ္ဏော ကော နာဝါတသ္မိယေဝ ပဒေသေ အနုပတ္တာ
အဟောသိ။

၄။ အထခေါ ဝါဏ္ဍိဇ္ဇာ ဘိက္ခုသံဃာံ ဒိသ္မာ “မယံ
သမုဒ္ဒစရာ ဒုလ္လဘာံ ဆန္နံ ခိဏာသဝါနံ သန္တိကံ ဥပ
ဂတိံ သံဃဿ ဒဿနန္တိ” ဖိန္နောတွာ နာဝိကံ အာရော
စေသုံ။

၅။ နာဝိကောပိ တံသုတွာ သံဃော ပသန္နမာနသော
သဟ ဝါဏ္ဍိဇ္ဇေဟိ မဟာနာဝါယ ဩရုယ ခုဒ္ဒကနာဝံ
အဘိရူဟိတွာ တေသံ ဆန္နံ ခိဏာသဝါနံ သန္တိကံ ဥပ
ဂတိံ သံဃာံ ဝန္တိတွာ ကံ ဣဓ အယျာနံ ကိစ္စံ အတ္တိတိ
ပုဏ္ဏိ။

၆။ မဟန္တံ ခေါ ဥပါသက ဧကံ သတ္ထု သရီရဇာ
ဝါတု လောကဟိတတ္ထာယ ထပနတ္ထံ ဣဝါဂတာတိ။

၇။ တံ သုတွာ နာဝိကော တုဋ္ဌမာနသော တေ ဝါ
ဏ္ဍိဇ္ဇေ အာမန္တောတွာ လာဘာ ဝတ ဘော၊ သုလန္တံ
ဝတ ဘော အမ္ပေဟိ ယေ မယံ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကံ ဇနဟိတာ
ဝဟံ သတ္ထုသရီရဝါတု ပဿာမာတိ။ မဟာသမုဒ္ဒသ္မိ
ဘော ဖိရကာလံ သဉ္စရန္တာ ဤဒိသံ လာဘာံ န လဒ္ဓပုဗ္ဗာ
တိ။ တုဋ္ဌေ မမ သဟာယာ ဘဝထ အဟာမေဝ ထူပံ က
ရေယျန္တိ အာဟ။

၈။ တေဝိခေါ ဝါဏ္ဍိဇ္ဇာ သာဓုတိ သမ္ပုဒ္ဓိန္နိ သု၊
ရုက္ခဒေဝတာပိ မနုဿဝေသံ ဂဟေတွာ အဟံပိ တုဗ္ဗာ
ကံ သဟာယော ဘဝေယျန္တိ အာဟ။

ဇု။ တောသဗ္ဗေဝိထေရာနံ သန္တိကံ ဥပသင်္ကမိတွာ
ယထာနူ ဂူပံ ဒါနံ ဒတွာ ထေရေ ဝဋ္ဋိတွာ နိသိဒိံသု။

၁၀။ အထဲခေါ် နှာပိကော အဟမေဝ ဘန္တေ ဝါ
တုသုပကရဏေ ဥဿုက္ကံ ကရေယျန္တိ ယာဝိ။

၁၁။ ထေရုပိ သာဓုဥပါသက ကရောဟိတိ အဟံသု။

၁၂။ နာဝိကော ပူရိသေ အာဏာပေတွာ ဗဟုဓနမ္ဘိ
 ဝိဿန္ဓေတွာ ဓါတုဂန္ထံ ကရိတွာ တသ္မိံ ဂန္ဓေ သတ္တ
 ရတနံ နိ ပူရေတွာ ဂန္ထဿ မဇ္ဈေ ဗုဒ္ဓါရဟံ အာသနံ
 ပညာပေတွာ ဂုဏသာဂရထေရဿ ဟတ္ထတော တံ ဓါ
 တုံ ဂဟေတွာ ထပေသိ။

၁၃။ သဟထပနေ့နေဝ သဗ္ဗာနိ အတ္ထရိယာနိ ပါတု
ရဟောသုံ။

၁၄။ အထစ်ခေါ် နှာပိကော ပဟဋ္ဌပိတ္တော ဣမံ ဂါထ
မာဟ။ လောကာစရိယာဘူတာဿ၊ အဿမဿ
မဟောသိနေး။ ဓါတုယာ ဒါယကော အသ္မိ၊
လာဘာ မေ ဝတ မာရိသာတိ။

၁၅။ ဇေဝံ ဝတ္ထုာ စေတိယံ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန ဝဇ္ဇိ
တွာ နာနာဝိဓ ဇေပဋ္ဌာကံ ဥဿာပေတွာ စေတိယံ
ပဒက္ခိဏံ ကတွာ အရဟန္တာနံ ပါဒေ ဝဇ္ဇိတွာ ဝါဏိ
ဇ္ဇေဟိ ပရိဝုတော နာဝံ အာရုဟိတွာ အတ္တနော နဂရံ
နိယျာသိ။

၁၆။ ရုက္ခဒေဝတာ စေတီသို့ တုသိတွာ ယာဝဇ္ဇ
ကာလာပိ ဒိဃာယုကာ ဟုတွာ တံစေတီယံ ရုက္ခတိ။

အိန္ဒိယနိုင်ငံက ယခုအခါမှာ နိဗ္ဗာန်စာအုပ်များ စုစည်းပြီး ရေးသားခဲ့ပြီး နှစ်

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

১৩৩০২

ဝ ရူဏနာဂရာဇဏှပဝံသော

၁။ တတော ပါစိနဒိသာဘာဂေ ဂင်္ဂါတိရေ ဧကံ
ရမ္မဏိယံ ဌာနံ အတ္ထိ။သဗ္ဗေ ခဏာသဝါ တတ္ထ
ဂဏ္ဍိာ။ ဣဒံ ခေါ အာရသော ဌာနံ ဆာယုဒကသမ္ပန္နံ၊
ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဧကံ ဓာတု နိဒဟိတု ဝဋ္ဋတိတိ။

၂။ အထခေါ ညာဏပဏ္ဏိတထေရော ဒါယကဗိ
စိနနေမေ ဘာရောတိ ဝတွာ ဧကံ ဇာဏမဏ္ဍလံ ပထဝီ
ယံ နိဓာယ အဉ္ဇလိံ သိရသိ ပတိဌာပေတွာ ဂါထမာဟ။

ယောဓိရော လောကနာယကော၊ အသမော ပုရိသာ
သဘော။

စေအပိ ဓာတု တဿေဝ၊ လဘေယျံ ဝတ ဒါယကန္တိ။

၃။ ဧဝံ နိပစ္စကာရံ ကတွာ ကထေန္တဿေဝ
ဧကော နာဂရာဇာ နာမေန ဝရုဏောနာမ သော နာဂ
ဘဝနတော သပရိဝါရေန အာဂဏ္ဍိာ ထေရဿ ပူရ
တော ပါတုရဟောသိ။

၄။ တဒါ နာဂရာဇာ ထေရေ ဝန္တိတွာ အာဂမန
ကာရဏံ ပုန္တိတွာ ဘဂဝတော ဓါတုယာ ထပနတ္ထာယ
ဧဝ ဣဝါဂတဗျာ ဥပါသ ကာတိ ဝတ္ထေ တေနဟိ ဘန္တေ
ဓါတုစေတိယေ မေ ဘာရံ ကရောထာတိ ယာစိတွာ တေ
ဟိ ဒိန္နောကာသော ဟုတွာ သကပရိသံ အာမန္တေတွာ
ပဟဋ္ဌမာနသော ဟုတွာ ဓါတုဂဟ္တတ္ထာယ ပထဝီသော
ဓါပေတွာ အာဝါရံ ခဏပေတွာ ဓါတုဂဟ္တံ ဒေဝဝိမာန
သဒိသံ ကာရာပေတွာ တဿ မဇ္ဈေ ဧကရတနမယံ

ပလ္လင်္ကံ မာပေတွာ သေတန္တိတ္ထံ ဥဿပေတွာ ဓါတု
စင်္ကောဋကံ သိရဿာ သမ္ပုဋိန္တိတွာ ဧကံ အနုန္တံ မဏိ
ကရဏ္ဍကံ ကတွာ ပရမုက္ကံသပတ္တံ အာဒရံ ကတွာ
ထေရာနံ ရူပိယာ အနုရူပမေဝ ထပေသိ။

၅။ တံခဏညေဝ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တပ္ပကာရာနိပိ သဗ္ဗ
ပါဋိဟာရိယာနိ ပါတုဟေသုံ။

၆။ နာဂရာဇာပိ ဥဒဂ္ဂမိတ္တော ဟုတွာ အတ္တနော
ပရိဘောဂံ အပရံပိ ဧကံ မဏိရတနံ စက္ကဝတ္တိရညော
မဏိသဒိသံ အနုန္တံ သဗ္ဗကာမဒဒံ အတ္တနော ဂီဝတော
ဩမုဉ္ဇိတွာ ဘဂဝတော ဓါတု ပူဇံ အကာသိ။

၇။ သဗ္ဗေနာဂပရိသာ နစ္စန္ဒာ. ဂါယန္တာ သဗ္ဗ
တူရိယာနိ ဝါဒေန္တာ ဥဋ္ဌေသိသု၊ သဗ္ဗေဒေဝါ နာနုပ္ပ
ကာရံ သာဓုကာရံ အဒံသု။

၈။ တသ္မိံ ခဏေ နာဂေါ ဓါတုထူပံ ပရမ ဒဿ
နိယံ ကတွာ ဗန္ဓာပေသိ။

၉။ နိဋ္ဌိတေ ထူပေ နာဂေါ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ
ဩနုတသိသော ဟုတွာ ဝန္တိတွာ ဣမံ ဂါထမာဟ။

ကပ္ပကောဋိဟိ ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ ဒုလ္လဘံ အမတေပိ တံ။

ဓာတုယာ ဒါယကော အဟံ၊ ဘဝါမိ ကုသလတ္ထိ
ကောတိ။ ။

၁၀။ ဧဝံ ဝတွာန ဝရုဏော နာဂရာဇာ မဟိန္ဒြိ
ကော ပဟဋ္ဌမိတ္တော ပတ္တမိ နာဂေဟိ ပရိဝါရိတောတိ။

ဝရုဏ နာဂရာဇ ထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

သတ္တနာဝိက ဣပဝံသော

၁။ တတော ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဂတိံ ခဏာသ
ဝါ ခဏိက္ခန္ဓာ။ နစ္စာသန္တိ နာတိဒူရံ အတ္ထိကာနံ ဂမနာဂမန
သမ္ပန္တံ ဧကံ ဌာနံ ဒိသ္မာ ဣဒံ ဟိ ခေါ အာရသော ဌာနံ သပ္ပာ
ယံ၊ ဣမသိတ္ထိံ ဌာနေ အဝသိတ္ထိံ ဧကံ ဖိနကေသဝါတု
ထပေတဗ္ဗန္တိ။

၂။ အထခေါ အာယာသ္မတော ရေဝတဿ တေ
ဒဟောသိ သဗ္ဗေသံ ပဉ္စန္တိ အရဟန္တာနံ မနောရထော
မတ္ထကံ ပက္ခော ဝါတုဒါယကပဋိလာဘောန၊ တထာဟံပိ
ဣမသိတ္ထိံ ပဒေသေ ဧကံ ဒါယကံ လဘောယျံ၊ ယံနုနာဟံ
ဝါတုထူပဒါယကတ္ထာယ ပတ္တနံ ကရေယုန္တိ။

၃။ အထခေါ ရေဝတထေရော သတ္တရိ ပရမဥက္ကံ
သပတ္တိံ အာဒရံ သမ္ပါဒေတွာ ဝေမာဟ သစေ ဘန္တေ
ကပ္ပသတသဟာသံဘဒ္ဒိကာနိ စက္ကာရိ အသင်္ချေယျာနိ
ပါရမိယော ပူရေတွာ ပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာကံ ပရိစ္ဆိတတွာ
ဒေဝမနုဿေဟိ ဒုက္ကရံ ကမ္ဘံ ကရိတွာ ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပက္ခော
သိ၊ အဇ္ဇတဝါနုဘာဝေန ထူပဒါယကော ဣဝါနုပ္ပက္ခော
ဟောတူတိ အခဉ္စာနံ ကတွာ ဣမံ ဂါထမာဟ။

သစေ လောကဟိတတ္ထာယ၊ အနုဇာနိမ နာယကော။
ဝါတုထူပဿ ဒါယကံ၊ လဘောယျံ တေဇသံ
တဝါတိ။

၄။ ဧဝံ ပတ္ထယန္တိသေဝံ ဒမိဋ္ဌဝါဏိဇ္ဇာ သဒ္ဓါ သမ္ပန္နံ သတ္တမဟာနာဝါ ဇိနုခါတုတောဇေန အာနိတာဝိယ ဟုတ္တာ အညံ ဒေသံ ဂန္တံ အသမတ္တာ တသ္မိံပေဝံ ဌာနေ အနုပ္ပတ္တာ အဟောသုံ။

၅။ တေဝိခေါ ဝါဏိဇ္ဇာ နုရတောဝံ သိက္ခသံဃံ ဒိသ္မာ ဒါနံ ဒါတုကာမာ ဇေဋ္ဌနာဝိကံ အာရောစေသုံ။

၆။ တံ သုတ္တာ နာဝိကော တေနဟိ အဟာမ္ပိ ဂမိဿာ မိတိ ဝတ္တာ အညေဟိ နာဝိကေဟိ ပရိရတော တေသံ သန္တိကံ ဂန္တံ ခိဏာသဝါနံ ဒါနံ ဒတ္တာ ပယိ ရူပါသိတ္တာ တေ ခိဏာသဝေ ပုဗ္ဗိသုက္ကိပနိစ ဘန္တေ အာဂတတ္ထာတိ။

၇။ ဒသဗလဿ ပုရိသာဇညဿ ဘဂဝတော ကေသခါတုံ ပါဏိနံ ဟိတာယ ထပေဘုံ အာဂတဗျာတိ အဟံသု။

၈။ အထခေါ တေသံ သတ္တန္တံ နာဝိကာနံ ဝါဏိဇ္ဇာနုဉ္စ တေဒဟောသိ။ မယံဟိ ပုဗ္ဗေ ဘဂဝတော ဒဿ နကာလေ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိဟိ ဇလမာနသရီရံ ပဿမ္မာ။ ဣဒါနိ ဘဂဝတော သီရဇကေသခါတုယာ အာနုဘာဝေါ ကိဒိသောတိ ဖိန္တယန္တာနံ ကင်္ခါဥပ္ပဇ္ဇတိ။

၉။ တေသံ ကင်္ခန္ဓေဒနတ္ထံ ကေသခါတု ပါဒိဟာရိယံ အကာသိ။

၁၀။ တေနုရုတ္တံ—

ဒသေတိ ဓါတုယာ ရသ္မိ၊ ယမကံ ပါဠိဟာရိယံ။

ကဏ္ဍမ္ပမူလေ ပတ္တာဝ၊ လောကစက္ခုပိနယနန္တိ။ ။

၁၁။ အထခေါ တေပိ နာဝိကာ ဝါဏဉ္စာစ တံ
 ပါဠိဟာရိယံ ဒိသ္မာ သဉ္ဇာတသန္တိ ဟုတ္တာ အတ္တနော
 အတ္တနော အနုရူပံ ပူဇာသက္ကာရံ ကရိံသု၊ ဓာတုယာ
 သက္ကာရံ ကတ္တာ ဝိဏာသဝါနံ သန္တိကံ ဂစ္ဆံာ ထူပ
 ကာရဏောကာသံ ယာစိတ္တာ ခဏာသဝေဟိ ဒိန္နော
 ကာသာ တေ နာဝိကာ ဝါဏဉ္စာ ဝုတ္တနယေနော ဓါတု
 ဂစ္ဆံ ကာရေတ္တာ တသ္မိံ သဗ္ဗရတနံ ရာသိံ ကတ္တာ
 ဗုဒ္ဓါရဟံ အာသနံ ပညာပေတ္တာ တေလပဒိပံ ဇာလေ
 တွာဗုဒ္ဓဗိမ္ဗံ အသိတိသာဝကာနံ ဗိမ္ဗု ကာရေတ္တာ မဇ္ဈေ
 သုဝဏ္ဏစင်္ကောဋကံ ထပေတ္တာ ရေဝတထေရဿ ဟတ္ထ
 တော အနောပမံ ကေသဓါတု သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယာ ဂန္ဓောဒ
 ကေန နှာပေတ္တာ သုဝဏ္ဏရတမယေဟိ ပုဗ္ဗေဟိ ဒိပေ
 ဟိစ ဓါတု ခမာပေတ္တာ စင်္ကောဋကေ ထပေသုံ။

၁၂။ တံခဏညေဝ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တပ္ပကာရာနိ ပထဝီ
 ကမ္ပနာဒိနိ အန္တရိယာနိ ပါတုရဟေသုံ၊ ဒသသဟဿ
 စက္ကဝါဠဒေဝတာ သာရကာရံ အဒံသု။

၁၃။ တေ နာဝိကာ စေတိယံ ဗဒ္ဓိတ္တာ နိဗ္ဗိတေ စေ
 တိယေ အနောကပ္ပကာရံ ခဗေဒနာကံ သမုဿာပေတ္တာ
 စေတိယံ ဝန္တိတ္တာ ဘန္တေ မယံ ဒိဋ္ဌိဥပါသကာ အညံ
 သမ္ပဿတံ ကေသဓါတု သဒ္ဓဟိတ္တာ ဝေရူပံ ကရောမာ
 တိ အာဟံသု။

၁၄။ တတော တံစေတိယံ သဒ္ဓါယ ကာရိတတ္တာ
သဒ္ဓါစေတိယန္တိ ဝဒန္တိ။ ဒမိဋ္ဌေဟိ ကာရိတတ္တာ ဒမိဋ္ဌစေ
တိယန္တိ ပိ ဝဒန္တိ။

၁၅။ တေပိခေါ နာဝိကာ ဝါဏ္ဍိန္ဒာ စေတိယံ
ခမာပေတွာ အရဟန္တာနံ ဒါနံ ဒတွာ သကသကနာဝံ
အာရုပ္ပ ပက္ကမိံသု။

၁၆။ ဆခိဏာသဝါ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ အဟောသုံ။
သတ္တနာဝိကထူပဝံသော နိဋ္ဌိတော။

၁၇။ တမ္ပိဒေသံ ကေသခါတူနံ နိဝါသနုဋ္ဌာနုတ္တာ
ကေသဝတိတိ နာမံ အာလပတိ။

ဆကေသခါတူဝံသော နိဋ္ဌိတော။

ကေသခါတူဝံသော ဂန္ထိ၊ သဗ္ဗဇနပသာဒကော၊
ယံမယာ လိဝိတော တေန၊ ပညဝါ ဟောမိ နာဂတေ။
သဒ္ဓါခနံ သီလခနံ၊ ဟိရိတြိတ္တပ္ပိယံ ခနံ၊
သုတဇနဉ္စစာဂေါစ၊ ပညာ ဝေ သတ္တမံ ခနံ။ ။
ဣမေဟိ သတ္တဇနေဟိ၊ သပ္ပန္နောစ ဘဝါမဟံ၊
ဣန္ဒြိယဗ္ဗံ ဝရံ မယံ၊ ဇန္တုပုဏ္ဏောဝ စန္ဒိမာ။ ။
ရတနံ ဒေဝယာမာနံ၊ ဘောဇ္ဇော တေသံ ကရောမဟံ၊
သဟဿာနံ ဟိတံဂေဟံ၊ ဣန္ဒြိယဟ္မာဟိ ပူဇိတံ။ ။

(ဥနန္ဒဝံသ)

ပြည်တော်သာ အင်္ဂါများ

—:၀:—

နေ့လ ဂြိုဟ်သွား၊ ဖြောင့်သားတဖြာ၊
မိုးမွန်စွာနှင့်၊ ဩဇာတက်ပြီး၊ သီးမျိုး
ပေါ်ယာယ်၊ အန္တရာယ်ကင်းငြိမ်း၊ မုဒိမ်း
မထွက်၊ စစ်မက်လည်းကင်း၊ ချင်းချင်း
ညီညွတ်၊ ဖြောင့်မတ်တရား၊ သုံးပါးရတ
နာ၊ ရိုသေစွာလျက်၊ သင်္ဃာရဟန်း၊ စောင့်
မှန်းအကျင့်၊ ဤဆယ်ဆင့်ကား၊ လင်းပွင့်
တိုင်းပြည်၊ သာကြောင်းမည်၏။

တတည် မှတ်ရာ၊ ကျမ်းအလာဖြင့်၊
လယ်ယာ လုပ်မျိုး၊ ပြည့်ပြီး ပြောစည်၊
ကုန်သည် ဖြင်ပေါ၊ သဘော ကျင့်မြတ်၊
မှူးမတ်ပည်းဖြင်၊ ကြားမြင်သုတ၊ သီလ
ရှိမှန်း၊ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာများပြား၊
ဤလေးပါးလည်း၊ တိုင်းကား ရွှေပြည်၊
သာကြောင်းမည်၏။

(မဃဒေဝ လင်္ကာ)

၁။ ပဏာမ ပဋိညာဉ်

၁။ အညွန့်အဖျား မြတ်ဘုရားနှင့် တရားစင်ကြယ်သံဃာ လယ်ကောင်း သုံးပါးပေါင်းကို ညွတ်ပျောင်းရှိကြိုး ရှိခိုးပါ၏။ ရှိခိုးပြီးမှ ခြောက်ဆူသတ်မှတ် ဆံတော် ဓာတ်၏ တည်ရပ်ဖြစ်အင် ထူပဝင်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှား သာသနာတော် စံညီပင်ကြီးပွားစေခြင်းငှါ ရေးသားပါပေအံ့။

ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခြောက်ဆူ

၂။ အခါတပါး ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၊ သုံးပါးသောကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် အနက်သဒ္ဓါတို့နှင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော တရားစကားကို ဟောကြား တော်မူလျက် ချမ်းသာစွာ သီတင်း သုံးနေတော်မူလေ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအရှင်သောဘိတ အရှင်ပဒုမုတ္တရ အရှင်ဂုဏသာဂရ အရှင်ဉာဏပဏ္ဍိတ အရှင်ရေဝတ အားဖြင့် ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် စိတ်ဆန္ဒတူစွာ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ လျှောက်ကြားကြလေကုန်၏။

၄။ ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ် ဘုရားတို့သည် သတ္တဝါတစ်စုံ တဒေသတို့၏ အစီးအပွား အလိုငှါ အမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုဖြည့်ကျင့်ကြသည်ဟုတ်ပါ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏

အစီး အပွားအလို့ငှါ ဖြည့်ကျင့်တော် မူကြပါသည်။ အနီး အနား၌ နေသော သတ္တဝါတို့မှာ ရှင်တော်ဘုရားအား မှူးမြင်ရခြင်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော အကျိုး တို့သည် ပြည့်စုံကြပါပြီ။ အဝေး၌ နေသော သတ္တဝါတို့ အလို့ငှါ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်သော ပူဇော် စရာဝတ္ထုကို တည်ထားသင့် ပါသည်။ မဟာသမုဒြာနှင့် မနီးမဝေးသော တခုသော ပစ္စန္ဒရာဇ် အရပ်၌ များစွာ သော လူတို့ နေကြပါသည်။ ထိုလူတို့အား သနားသော အားဖြင့်ပူဇော်စရာ ပေးသနားတို့ သင့်ပါသည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားကြ လေကုန်၏။

၅။ ထိုအခါဘုရားရှင်သည် မဟာ ကရုဏာတော် ဖြင့် တိုက်တွန်း အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ နုဇယဒ်သားတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လကျာလက်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော်ကို သုံးသပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကြည်နူး စဘွယ် တင့်တယ်ထိန်ဝင်း အဆင်း အရောင် တောက် ပြောင်လူလူ ဆံတော်ခတ် ခြောက်ဆူတို့သည် ဘုရား ရှင်၏ လက်တော်၌ ကပ်ငြိ ကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား ထိုဆံ တော်ခြောက်ဆူတို့ကို ပေးသနားတော် မူလေ၏။

၆။ ထိုခြောက်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့်မိမိဦးခေါင်းဖြင့်သာ အသီးအသီး ခံယူတော် မူကြလေကုန်၏။

၇။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို-မြတ် စွာ ဘုရား-ထိုနုဇယဒ်သားတို့အား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏

ဆံတော်ခတ်တို့ကိုအဖို့ပြု၍ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းသည် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်လော ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၈။ ချစ်သားအာနန္ဒာ.....ထိုဇနပုဒ်သားတို့အား ဆုတ် ယုတ်ခြင်းကို မမြင်။ ကြီးပွားခြင်းကိုသာ ငါဘုရား မြင် တော်မူ၏ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်—

(က) ချစ်သားအာနန္ဒာ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးသည့်နောက် ငါဘုရား၏ သာသနာတော်သည် အနှစ်ငါးထောင်ပတ်လုံး တည်ရစ်လတံ့။

(ခ) ဤခြောက်ဆူသော ဆံတော်ခေါ်တို့သည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ ပတ်လုံး ဆင်းရဲကုန်လ တံ့။ ဝါ၊ ပူဇော်ခြင်း နည်းပါးလတံ့။

(ဂ) နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ငါးရာ လွန်သောအ ခါ ကြိုးစားသော ပူဇော်သက္ကာရဖြစ်လတံ့။

(ဃ) တဆူတဆူသောစေတီသည် လူပေါင်းများ စွာ ဖွဲ့စည်းအပ် တည်ထောင်အပ်သော စေတီဖြစ် လတံ့ ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

၉။ ထိုသို့ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပြီးသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ဣသွားတော် မူလေ၏။

သက္ကတပုဒ်

၁။ ထိုခြောက်ပါးသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ သည်လည်း ဆံတော်တို့ကို ရသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍

အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့်အတူကြွသွားတော်မူကြပြီးလျှင်ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ထိုပစ္စန္ဒရာဇ်အရပ်၌ သက်ဆင်းကြကုန်၏။ ထိုသက်ဆင်းရာ အရပ်၌ တညဉ့်မျှ သီတင်းသုံးတော်မူကြပြီးလျှင် နံက်အခါ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်းကို ပြု၍ ဆွမ်း ခံ ဝင် တော် မူ ကြ ၍ ရ တတ် သ မျှ အာဟာရကိုသာ သုံးဆောင်တော်မူကြကုန်၏။

၂။ အလုံးစုံသော အရှင်မြတ်တို့သည် ထိုအရပ်မှ တောင်ဘက်သို့ ကြွတော်မူကြသဖြင့် အညွန့်အခက် ရောယှက်မြိုင်မြိုင်တောကနိုင်လွှမ်းခြုံ နေအာရုဏ်အဆင်းကြို့ သကဲ့သို့ ကုန်းခင်းမိ.မိ. မွေ့လျော်စရာ မြေအဖို့ကို မြင်တော်မူကြ၍ ဝမ်းမြောက်လှစွာ ဤနေရာ၌ ဘေးရန်လွတ်ကင်း ချမ်းသာခြင်းဖြစ်လတံ့။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ဓာတ်တဆူကို သိုမှီးကာ ဉာပနာ၍ စေတီတည်ခြင်းငှါသင့်၏ ဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ငါ့ရှင်တို့-ဤနေရာ၌ ငါတို့သည် ဆံတော်ဓာတ်၏ ဒါယကာကို အဘယ်သို့လျှင် ရနိုင်အံ့နည်း ဟု အကြံဖြစ်ကြပြန်လေ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ရှေးအခါ၌ အသက် ဥစ္စာ အင်္ဂါ တိုင်းကား မိမိသားမယားကို အများအပြား လှူဒါန်းခဲ့ဘူးပြီ။ ထိုကြောင့် သာလျှင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရ တော် မူ သည် စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ယခုအခါ ဤနေရာ၌ လုပ်ကျွေးသမျှ ကောင်း

စွာ ပြုတတ်သော ဒါယကာသည် ပေါ်ပေါက်
လာပါစေသတည်း.....ဟု
မိဋ္ဌာန်သောအားဖြင့် ဖြွက်ဆိုလေ၏။

၄။ ထိုခဏ၌သာလျှင် သိကြားမင်းအား ပဏ္ဍု
ကမ္ပလာ ကျောက်နေရာသည် ပူလောင်သော အခြင်း
အရာကို ပြလေ၏။ သိကြားမင်း ဆင်ခြင်လတ်သော်
ထိုအကြောင်း သိရ၍ ငါ့အား အရတော်လေစွ၊ ဤသို့
ဒါယကာ မပေါ်ပေါက်သေးသော ဘုရားမြတ်၏ ဆံ
တော်ဓာတ်အလို့ငှါ၊ ငါသိကြားမင်းသည် ဒါယကာ ဖြစ်
ရပေတော့အံ့။ အရတော်လေစွ.....ဟု ကြံ၍ နတ်ပြည်မှ
သက်ဆင်းပြီးလျှင် ရဟန္တာအရှင်မြတ် ခြောက်ပါးတို့၏
ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၅။ ထိုအခါအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်..... အိုအချင်း
တို့ လောက၌ အံ့ဩထွယ် ရှိလေစွ တကား။
မျက်စိအမြင် တထောင်ရှိသော သုဇာသခင်
သိကြား နတ်မင်းကြီးသည် ဆိတ်ငြိမ်လှစွာ ဤ
နေရာသို့ ဆံတော်ဓာတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ရောက်လာပေပြီတကား ဟု ဖြွက်ဆိုလေ၏။

၆။ ဤသို့ ဖြွက်ဆိုပြီးလျှင် မထေရ်သည် သိကြား
မင်းကို မြင်၍ အိုသိကြားနတ်မင်း အသင်သည် ကြီး
သော တန်ခိုးရှိ၏။ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်အလို့
ငှါ ဒါယကာဖြစ်ပါလော့ ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၇။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် သိကြားမင်းသည်လည်း ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရားဟု ဝန်ခံ၍ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်မြတ်၏ လက်တော်မှ ဆံတော် ဓာတ်တဆူကို ယူပြီးလျှင် မိမိဦးခေါင်း၌ တင်ထား၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တန်ခိုးအားဖြင့် တွင်းတခုကို ဖန်ဆင်းလေ၏။

ထိုတွင်း၌ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်၊ မယံတော် မာယာ၏ ရုပ်တု ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ ရုပ်တုနှင့်တကွ နှိုင်းယှဉ်အပ်သူမရှိသော အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို ထားပြီးလျှင် အလယ်၌ ရတနာချနစ်ပါး အစုပြု၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွှေကွန်ယက်ကို ကာရံလျက် ထီးဖြူကို စိုက်ထူလေ၏။ ထီးဖြူအောက်၌ ရတနာအထူးထူးတို့ဖြင့် တောက်ပသော ပလ္လင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်ကို ဦးခေါင်းမှ ချ၍ သိကြားမင်း၏ ကယားမှ ရေဖြင့် ရေသပ္ပာယ်ပြီးလျှင်မြတ်စွာဘုရား.....ဘုန်းတော်ကြီးမား ရှင်တော်ဘုရားသည် ဤနေရာဌာန၌ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အစီးအပွားအမျိုးမျိုး နှစ်ပေါင်းငါးထောင်ပတ်လုံး တည်နေတော်မူပါဘုရား ဟု မြွက်ဆိုကာ ထားလေ၏။

၈။ ထိုခဏ၌ သာလျှင် ယူဇနာ နှစ်သိန်း လေးသောင်းအထွရှိသော ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် ဝဲယာ ငြိမ့်ငြိမ့် မြင့်နိမ့်သက်တက် အိုးထိန်းစက်ပုံ တုန်လှုပ်လေ၏။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် ဦးညွတ်သကဲ့သို့ ပြုလေ၏။

မယာသမုဒြာသည် ခြောက်ချားလေ၏။ စကြာ ဝဠာ
တသောင်း၌ နေသော နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်လှစွာ
မင်္ဂလာအထူးထူးရှိသော ဘဏ္ဍာတို့ကိုယူ၍ ဘုရားရှင်၏
ရုပ်တုတော်ကို ပူဇော်ကုန်၏။

၉။ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် ဆံတော်ခတ်၏
အထက်၌ စကြာဝတေးမင်း၏ ပတ္တမြားနှင့် တူသော
ပတ္တမြားမီးတိုင်ကို ပူဇော်၍ ပတ္တမြားစေတီ ပြုလေ၏။
ပတ္တမြားစေတီ၏အပ၌ ရွှေစေတီကို ပြုစေ၍ နောင်အခါ
အန္တရာယ်မရှိမိမ့်သောငှါ ယန္တရားစက်တို့ကို ခြံရံလျက်
စေတီကို ဖွဲ့စည်း တည်ထားလေ၏။

၁၀။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်မြတ်သည် ထိုဆံတော်
ခတ်ကို မိမိဆောင်ကျဉ်းလာသည်အဖြစ်ကို ထင်စွာပြု
ခြင်းအကျိုးငှါ မိမိ၏ လုံးရပ်ပမာဏ တူမျှသော ရုပ်တု
တော်ကို မြောက်ဘက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက်ရှိအောင်
တည်ထားလေ၏။

၁၁။ သိကြားမင်းသည်လည်း တခုသော ရွှေရထား
ကိုပြုစေ၍ ဆံတော်ခတ်ကို ပူဇော်သန့်ပြု၏။ စေတီ
တော်၏ မနီးမဝေး၌ တခုသော ရွှေအိုးကို ထား၏။ ထိုရွှေ
အိုးကို တယောက်သောနတ်ကို စောင့်ရှောက်စေလေ၏။

၁၂။ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်
နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်လှစွာ စေတီတော်မြတ်ကို
(ဒူးနှစ်ဘက် လက်ဝါးနှစ်ဘက်၊ ဦးခေါင်းဟူသော) အင်္ဂါ
ငါးပါး ပြားပြားဝတ် တည်အောင် ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကြ
လေကုန်၏။

၁၃။ ထိုအခါ သိကြားမင်းကြီးသည်....

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သက်ထော်ထင်ရှား
မြတ်စွာဘုရား၏ ဦးခေါင်းတော်မှသာလျှင် ဖြစ်
သော ဆံတော်စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ပါအံ့
စေတီတော်မြတ်သည် ဤနေရာ၌ ကြာမြင့်စွာ
သာ တည်နေပါစေသတည်း။ လူအပေါင်း
အားလည်း အခါခပ်သိမ်း ထင်စွာ ပြတော်မူ
ပါစေသတည်း။ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်
ကြောင့် ဤအရပ်၌ နေသော လူအပေါင်းသည်
မြဲမြံခိုင်ခန့်တည်တန့်ပါစေသတည်း....ဟု
မိဋ္ဌာန်သောအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေ၏။ ဤသို့ ဆိုပြီးလျှင်
ဝမ်းမြောက်လှစွာ စေတီတော်ကို လက်ျာရစ် လှည့်ကာ
ရှိခိုး၍ ထွက်သွားလေ၏။

သက္ကဋ္ဌပုဂံဝင်ပြီး၏။

၂။ ပဇ္ဇာနန္ဒပုဂံဝင်

၁။ သိကြားမင်း စေတီတော်နှင့် မနီးမဝေးတောင်
ဘက်အရပ် သုံးဂါဝုတ် အတွင်း လမ်းခရီးသို့ မြောက်
ပါးသော ရဟန္တာသခင် အရှင်သူမြတ်တို့ ကြွသွားကြ
သဖြင့် အထူးထူးသော ယဲအရဖြင့်ဖြွမ်းသော အလွန်မွေ
လျော်စရာ ဟိမဝန္တာအနီးကေလာသတောင်ကြီးနှင့် တူ
လှစွာသော သစ်ပင်၊ မြက်ပင်၊ ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ်၊
အိုခြင်း တို့မှကင်းသော အင်္ဂါကေဖြင့် ပြုပြင်စုစု ပြုအပ်

သော မြေအပြင်ကဲ့သို့ လှံအားလုံးတို့၏ မွေ့လျော်စရာ တခုသောနေရာကို မြင်ရလျှင် ငါ့ရှင်တို့- ဤနေရာသည် လျှောက်ပတ်လှ၏။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ဓာတ် တဆူကို ငါတို့ တည်ထားသင့်၏ ဟု ကြံစည်ကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်သောဘိတသည် ဤဆံတော် ဓာတ်အလို၌ ဒါယကာ ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏တာဝန် တည်း ဟု ဆို၍ လက်ဝဲဘက် ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ဝတ် စမ္ပါယ် တင်ပြီးလျှင် ပုဆစ်နူးကို မြေ၌ထောက်၍ လက် အုပ်ချီကာ ဆံတော်ဓာတ်မြတ်ကို ရှိခိုးလျက်—

မြတ်စွာဘုရား..... ဤနေရာ၌ နတ်လူတို့ တောင့် တအပ်သော စေတီတော်မြတ်သည် သတ္တဝါအားလုံး တို့၏ အစီး အပွားအလို၌ တည်တန့်နိုင်မည် ဖြစ်ခဲ့ ငြားအံ့၊ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ယခု အခါ ဒါယကာ ထင်ရှားစွာ ပေါ် ပေါက် လာ ပါ စေသတည်း..... ဟု တောင့်တလျက် မြွက်ဆိုလေ၏။

၃။ ဤသို့ အလွန်ရိုသေစွာ တောင့်တခြင်း ပြုစဉ် သာလျှင် တိမ်တိုက်မှ ပဇ္ဇာနည်နတ်သားသည် များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ အလွန်ရှုချင်စရာ တန်ဆာဆင်၍ မိမိ ဗိမာန်မှ ဆင်းသက်လာပြီးလျှင် အရှင်သောဘိတ၏ ရှေ့ တော်၌ ထင်ရှားစွာ ရောက်လာလေ၏။

၄။ ထိုအခါ အရှင်သောဘိတသည် ထိုမိသားစုနတ် သားကို မြင်၍ ဒါယကာနတ်သား သင်သည် ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏၊ အတုမရှိသော ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော် အလို၌ ဒါယကာ ဖြစ်ပါလော..... ဟု ဆိုလေ၏။

၅။ ပဇ္ဇန္တနုတ်မင်းလည်း ထိုစကားကို ကြား၍ ကောင်းလှပါပြီ- အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင် ထိုဆံတော် အလိုငှာ ဒါယကာ ပြုလိုပါသည်ဘုရား ဟု ဝန်ခံလတ်သော် ဒါယကာ....ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် စေတီတည်သင့်ရာ အရပ်ကို ရွေးချယ် စိစစ်လေလော ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၆။ ထိုခဏ၌ ပဇ္ဇန္တနုတ်မင်းသည် တန်ခိုးဖြင့် တခုသော တွင်းကို ပြုပြီးလျှင် ထိုတွင်း၌ ဓါတ်တော်တိုက် ဖန်ဆင်း၍ ဓါတ်တော်တိုက်၌ ရတနာချနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော နေရာကို ခင်း၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော် ဘုရားရှင်၏ရုပ်တုတော်တို့ကို မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့၏ ရုပ်တုနှင့်တကွ စီမံလေ၏။ ထိုနောက် နေရာအလယ်၌ ရတနာချနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော ဓါတ်တော် ပန်းတောင်းကို ထားပြီးလျှင် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ရှိန် တောက်ထိန်လျှော်ရှိသော ဆံတော်ဓါတ်ကို နုတ်၌ ဖြစ်သော နံ့သာရေဖြင့် ရေသပ္ပာယ်၍ အရှင်ဘုရား အလုံးစုံသော လူအပေါင်း၏ အစီးအပွားအလိုငှာ ဤနေရာ၌ သာ တည်နေတော်မူပါဘုရား ဟု မြွက်ဆိုပြီးလျှင် ရဟန္တာ ခြောက်ပါးတို့၏ အလိုတော်ကျ အတိုင်း ထိုဓာတ်တော်ပန်းတောင်း၌သာလျှင် တည်ထားလေ၏။

၇။ ထိုခဏ၌ အောက်၌ ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း မြေတုန်လှုပ်ခြင်းစသော အံ့ဩဘွယ်တို့သည် တင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်၏။

၈။ ထိုအခါ ပဇ္ဇာနန္ဒာ နတ်မင်းသည် ဆံတော်ခါတ် မြတ်ကို အာရုံပြုလျက်—

ငါသည် ဤသို့ တန်ခိုးကြီးမား အတုမရှိသော မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဆံတော်ခါတ် အလို့ငှါ ဒါယကာ ဖြစ်ရ ပေပြီ။ ငါ၏ ကောင်းမှုအရသည် ကောင်းလေစွ တ ကား.... ဟု ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ မြွက်ဆိုလေ၏။ ဤသို့ ဆိုပြီးလျှင် ထိုဆံတော်ခါတ်ကို ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့် ပြားပြားဝပ် ရှိခိုး၍ မိမိ၏ ကိုယ်၌ ရုံအပ်သော အပေါ်ရုံကို ညွှတ်၍ ရခဲလှစွာသော ဖူး မြင်ရခြင်း ဖြစ်လေစွတကား.... ဟု ဆိုလျက် ဆံ တော်ခါတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပြုလေ၏။

၉။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း မိမိအား လျှောက်ပတ်သော ပူဇော်ခြင်းကိုပြုကြကုန်၏။ ထိုနောက် ပဇ္ဇာနန္ဒာနတ်မင်းသည် ရတနာအထူးထူးဖြင့်ပြီးသော အုဋ္ဌ တို့ဖြင့် စေတီကို တည်စေ၏။ စေတီ ယင်ပြင်ကိုလည်း သုတ်သင်စေ၍ ထက်ဝန်းကျင် တံတိုင်းခတ်ပြီးလျှင် မနီး မဝေး၌ ရေကန်တခုဖန်ဆင်း၏။ လေးပါးသော အရပ် တို့၌လည်း ရွှေအိုးတို့ကို ဖြုတ်၍ ဆံတော်ခါတ်ကို ပူဇော် ခြင်းပြုလေ၏။

၁၀။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာမြတ်တို့သည်.....

(က) ဤစေတီသည် နောင်အခါ အလံတရာမျှ မြင့်လတ်။

(ခ) တရားမင်း သည်လည်း ဤအရပ်၌သာ
ဖြစ်ပေါ်လတ် - ဟု
ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားကြကုန်၏။

၁၁။ ထိုစေတီတော်မြတ်ကား ထက်ဝန်းကျင်မှ
မွေ့လျော်ဘွယ်သော တံတိုင်းအစီအစဉ် စသည်ဖြင့် စေ
တီကို စီရင်ခြင်းကြောင့် နောင်အခါ၌ သေခန္ဓာဿစေ
တီတော်မြတ် ဟု ထင်ရှားအံ့။

ပဇ္ဇန္တယူပဝင်ပြီး၏။

၃။ မဏိမေဓလာယူပဝင်

၁။ ပဇ္ဇန္တနတ်မင်းစေတီတည်ပြီးသောအခါရဟန္တာ
အရှင်မြတ် အားလုံးတို့သည် ထိုနေရာမှ ပြန်ဆုတ်၍
သမုဒြာကမ်းအနီး၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ သော်ကပင်တို့ဖြင့်
ဖုံးလွှမ်းသော အနောက်ဘက်၌လည်း ချောက်ဖြင့် ဝန်း
ရံအပ်သော နေရာတခုကို မြင်ကြရလျှင် ငါ့ရှင်တို့ ဤနေ
ရာ၌ ဆံတော်ဓာတ် ဒါယကာအလိုငှါ အဘယ်သို့လျှင်
ရှာဖွေသင့်မည်နည်း ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်ပဒုမုတ္တရသည် ထိုရဟန္တာငါး
ပါးတို့အား အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဆံတော်ဓာတ်
ဒါယကာကို ရှာဖွေပါမည် ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင်
ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားဖြင့် မိမ္မိန်
ခြင်းအမှုကို ပြုလေ၏။

တလောကလုံး၏ ညွန့်ဖူးတနှုန်း အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား- ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လူအပေါင်းကို ဝဲဩဇာ၊ ရေအယဉ်မှ ကယ်တင်ခြင်းအကျိုးငှာ ဤအရပ်၌ တည်နိုင်သည်ဖြစ်ပါအံ့ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အား တောင့်တတိုင်းမသွေ ပြည့်စုံပါစေသတည်း သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားဦးခေါင်းကိန်းအောင်း တည်တတ်ဆံ့တော်မြတ်ဘုရား.....အကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ စေတီဒါယကာကို ရရပါလိမ့်ဘုရား။

၃။ ဤသို့ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုစဉ် သမုဒြာစောင့် မဏိမေခလာ နတ်သွီးသည် ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထိုအရပ်၌ ကိုယ်ထင်ပြသကဲ့သို့ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းလျက် များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ သမုဒြာမှ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လာလေ၏။

၄။ ထိုအခါ မထေရ်မြတ်တို့သည် ဥပါသိကာဒါယိကာမ ဆံတော်ခါတ် အလို့ငှာ စေတီတည်ရန်အတွက် သင့်အားလျှောက်ပတ်လှပေ၏။ စွမ်းနိုင်လျှင် အတုမရှိသော ခါတ်တော်၏ ဒါယိကာမ ဖြစ်ပါလော့ ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၅။ ထိုအခါ မဏိမေခလာနတ်သွီးသည် ငါကား မာတုဂါမ ဖြစ်ချေ၏။ စေတီတည်ရာ၌ အဘယ်သို့ အုဉ်စီခြင်းကို ပြုရအံ့နည်း ဟု ကြံ၍ အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား- အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါအံ့နည်း ဘုရား....ဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

၆။ အိုဒါယိကာမ ဤပစ္စန္တရာဇ်သားတို့အား အခပေးနိုင်လျှင် ထိုသူတို့သည် လျင်မြန်စွာ စေတီတည်ကုန်လတံ့ ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၇။ နတ်သွီးသည် ကောင်းလှပါပြီတုရား ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် သွား၍ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သားတို့အား အခပေးသဖြင့် စေတီကို တည်စေလေ၏။

၈။ ထိုသူတို့သည် ထိုနေရာ၌ ဓါတ်တော်တိုက်ကို အတောင်ရှစ်ဆယ်နက်အောင် ပြုကြကုန်၏။

၉။ ထိုအခါ နတ်သွီးသည် တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူခဲ့သော ရတနာကို ထက်ဝန်းကျင်စုပုံ၍ ဝေပုလ္လတောင်မှ စကြာဝတေးမင်း၏ ပတ္တမြားရတနာတမျှ မီးရောင်ကဲ့သို့ တောက်ပသော ပတ္တမြားရတနာတခဲနက်ကို ဓာတ်တော်တိုက်၏ အလယ်၌ ထားလေ၏။ ထိုတခဲနက် ပတ္တမြားရတနာအထက်၌ ဓာတ်တော်ကြုတ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ထားလေ၏။

၁၀။ ဓာတ်တော်ကြုတ် ထားသည်နှင့် တပြိုင်နက် မဟာပထဝီ တုန်လှုပ်၏။ အခါမဲ့ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်ကုန်၏။ မွေ့လျော်ဘွယ် မိဗန်း ရွာသွန်း၏။ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့သည် ကောင်းချီးနဲ့မော် သာဓုခေါ်ကုန်၏။

၁၁။ ထိုနောက် ဆံတော်ဓာတ်အား ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်သက္ကာရပြု၍ စေတီတည်စေ၏။ စေတီ တည်ပြီးသောအခါ မဏိမေဓလာနတ်သွီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် ဤသို့သော စကားကို မြွက်ဆိုလေ၏။

ငါးပါးမာရ်အောင် ဘုန်းခေါင်ထိပ်တင် ရှင်ပင်
ဘုရား..... ရှင်တော် ဘုရားသည် နှစ်ပေါင်း များ
မြောက် ငါးထောင်ပတ်လုံး ဤခတ်တော်တိုက်၌
တည်နေတော်မူပါဘုရား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ တန်
ခိုးတော်ကြောင့် ဤသတ္တဝါ တို့သည် သေခြင်း
ကင်းပ နိဗ္ဗာန်ကို သိရှိကြပါစေကုန်သတည်း ဟု
မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၂။ ဤသို့လျှင် မဏိမေဓလာနတ်သွီးသည် ကြည်
ညိုစွာ မြွက်ဆို၍ ဆံတော်ကို ထည့်သွင်းကာ စေတီ
ထက်ဝန်းကျင် မူးမြင်နိုင်အောင် တည်ထား စေလေပြီ။
တည်ထားပြီးသောအခါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ခြေ
တော်တို့ကို ရှိခိုး၍ နှစ်သက်ရှင်လန်းစွာ ပြန်သွားပြီး
လျှင် မိမိမိမာန်သို့ ဝင်လေ၏။

မဏိမေဓလာထူပဝင်ပြီး၏။

၄။ အဒ္ဓိကနာဓိကထူပဝင်

၁။ ထိုမဏိမေဓလာစေတီမှ ဖြောက်ဘက်အရပ်
သို့ ထိုအရှင်မြတ်အားလုံးတို့ ကြွလာသောအခါ သစ်ခက်
ရွက်ညွန့်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဖြေသောအရိပ်
ရှိသော ပညောင်ပင်တခု၌ နေသော ရုက္ခစိုး နတ်သည်
ထိုအရှင်မြတ်တို့ကို မြင်ရသဖြင့် အရှင်ဘုရားတို့ အဘယ်
အကျိုးငှါ ဤအရပ်သို့ ကြွလာကြပါသနည်း ဟု မေး
လျှောက် လေ၏။ ဒါယကာ နတ်မင်း- ဤနေရာသည်

လျှောက်ပတ်၏။ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခတ်တဆူကို တည်ထားခြင်းငှါ ငါတို့ ကြွလာကြကုန်၏ ဟု ဆိုလတ်သော် ကောင်းလှပါပြီအရှင်ဘုရားတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် လည်း အရှင်မြတ်တို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်သမှု ပြုလုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

၂။ ထိုအခါ ရှင်ဂုဏသာဂရသည် ခတ်တော်ဒါယကာ ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏တာဝန်ဖြစ်သည် ဟု ခတ်တော် ဒါယကာအလိုငှါ လက်အုပ်မိုးလျက် —

ဘုရားရှင်၏ ဦးထိပ်၌ ဖြစ်သော ဆံတော်ခတ်သည် သတ္တဝါ အားလုံး၏ အစီးအပွားအလိုငှါ ဤနေရာ၌ အမြဲတည်နိုင်မည်ဖြစ်ပါအံ့၊ ဒါယကာ လွယ်ကူစွာ ရပါစေသတည်း..... ဟု

မိဋ္ဌာန်သောအားဖြင့် မြွက်ဆို၍ ဆံတော်ခတ်ကို ရှိခိုးလျက်သာ ထိုင်နေတော်မူလေ၏။

၃။ ထိုခဏ၌ ဘုရားရှင် ဆံတော်ခတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၎င်း၊ မထေရ်မြတ်၏ မိဋ္ဌာန်ခြင်း အစွမ်းကြောင့်၎င်း၊ ဘုရားရှင်စသည်တို့၏ တန်းခိုးတော်ကြောင့်၎င်း၊ သာသနာတော်အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိပြီးသော ကုန်သည်တို့ဖြင့် ပြည့်သော လှေတစင်းသည် လေညှင်းဆောင်သဖြင့် ထိုအရပ်ဒေသသို့ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာလေ၏။

၄။ ကုန်သည်တို့သည် ရဟန်းသံဃာကို မြင်ရလျှင် “ငါတို့သည် သမုဒ္ဒါခရီးသွားတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ခြောက်

ပါးသော အရှင်ကောင်းတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ သံဃာတော် များအား ဖူးမြော်ရခြင်းဟူသည် ရနိုင်ခဲ့လှ၏”ဟု ကြံစည်၍ လှေသူကြီးကို ပြောကြားကြကုန်၏။

၅။ လှေသူကြီးသည်လည်း ထိုစကားကို ကြား၍ သံဃာတော်အပေါင်းအား ကြည်ညိုလှသဖြင့် ကုန်သည်တို့နှင့် အတူ လှေကြီးမှ ဆင်းပြီးလျှင် လှေငယ်ပေါ်သို့ တက်၍ ထိုအရှင်မြတ် ခြောက်ပါးတို့ထံ ချဉ်းကပ်ရှိခိုးပြီးလျှင် “အရှင်မြတ်တို့အား ဤနေရာအရပ်၌ အတယ်သို့သော ပြုတွယ်ကိစ္စရှိပါသနည်း” ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၆။ ဒါယကာ ငါတို့သည် မြင့်မြတ်လှသော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူကို လူအပေါင်း၏ အစီးအပွားအလိုငှာ စေတီတည်ထားလို၍ ဤအရပ်သို့ ရောက်လာကြကုန်၏ ဟု မိန့်ကြားတော်မူကုန်၏။

၇။ လှေသူကြီးသည် ထိုစကားကို ကြားရလျှင် ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ကုန်သည်တို့ကိုခေါ်၍ အချင်းတို့ ငါတို့သည် အရတော်လေစွတကား။ ဤသို့ ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိသော သဗ္ဗဝါအပေါင်း၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်ကို ငါတို့ ဖူးမြင်ကြရခြင်းသည် ကောင်းစွာ လာဘ်တိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် အချင်းတို့ ဟောသမုဒြာ၌ ကြာမြင့်စွာ ခရီးသွားကြသော ငါတို့သည် ဤသို့သော လာဘ်ကို မရကြစဘူး၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ အဘော် ဖြစ်ကြပါကုန်၊ အကျွန်ုပ်သည် စေတီတည်လိုပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈။ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြကုန်၏။ ရုက္ခစိုးနတ်သည်လည်း လူ့အသွင်ပြု၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း သင်တို့၏ အဘော်ဖြစ်ပါမည့် ဟု ဆို၏။

၉။ ထိုသူအားလုံးတို့သည် မထေရ်မြတ်တို့ထံချဉ်း ကပ်၍ သင့်လျော်သလောက် အလှူဝတ္ထုကို လှူဒါန်းပြီး လျှင် မထေရ်တို့ကို ရှိခိုးလျက် နေထိုင်ကြကုန်၏။

၁၀။ ငွေသူကြီးသည် အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ် သည်သာလျှင် ဆံတော်ဓါတ်အတွက် အဆောက်အဦ ကောင်းမွန်စွာ ပြုလုပ်ရာ၌ ကြောင့်ကြ စိုက်လိုပါသည် ဘုရား ဟု တောင်းပန်စကား သျှောက်ကြား၏။

၁၁။ မထေရ်မြတ်တို့လည်း ကောင်းပြီ ဒါယကာ ပြုပေတော့ ဟု ခွင့်ပြုစကား မိန့်ကြားကုန်၏။

၁၂။ ငွေသူကြီးသည် ယောက်ျားတို့ကို စေခိုင်း၍ ဥစ္စာများစွာ အကုန်ခံပြီးလျှင် ဓါတ်တော်တိုက်ကို ပြုလုပ် ၍ ဓါတ်တော်တိုက်၌ ရတနာချနစ်ပါးကို ထည့်၍ တိုက် ခန်းအလယ်၌ ဘုရားရှင်အား ထိုက်သောနေရာကို ခင်း ပြီးလျှင် အရှင်ဂုဏ်သာဂရ မထေရ်မြတ်၏ လက်တော်မှ ဆံတော်ဓါတ်ကို ယူ၍ ထည့်ထားလေ၏။

၁၃။ ထားလျှင်ထားခြင်း အလုံးစုံသော အံ့ဩတွယ် တို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၁၄။ ထိုအခါ ငွေသူကြီးသည် အလွန်တရာ ဝမ်း ဖြောက်လှသဖြင့် အိုအချင်းတို့ တလောကလုံး ၏ ဆရာသမား အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား

၏ ဆံတော်ခါတ်အတွက် ဒါယကာ ငါဖြစ်
ချေ၏။ အရတော်လေစွတာကား ဟု
နှုတ်မြွက်သံချို ရွတ်ဆိုလေ၏။

၁၅။ ဤသို့ဆို၍ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့် စေတီ
ကို ရှိခိုး၍ အထူးထူးသော တံခွန်ကုက္ကားကို စိုက်ထူ
ပူဇော်ပြီးလျှင် စေတီကို လက်ျာရစ်၍ ရဟန္တာအရှင်
မြတ်တို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ ကုန်သည်တို့နှင့် အတူ
လှေစီးကား မိမိမြို့ရွာသို့ထွက်သွားလေ၏။

၁၆။ ရုက္ခဗုံးနတ်သည်ကား စေတီကို နှစ်သက်
မြတ်နိုးလှသဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှည်လျက်
ထိုစေတီကို စောင့်ရှောက်ကာ နေလေ၏။

အဋ္ဌိကနာဂိကထူပဝင်ပြီး၏။

၅။ ဝရုဏ နာဂရာဇ ထူပဝင်

၁။ ထိုခရီးသွားကုန်သည် လှေသူကြီးတို့၏ စေတီ
တော်မှ အရှေ့ဘက် အရပ်အဖို့ ဂင်္ဂါမြစ်၏ ကမ်းနား၌
မွေ့လျော် ပျော်ဘွယ် ကောင်းသော အရပ်တခု ရှိ၏။
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် ထိုအရပ်သို့ ရောက်ကြလျှင်
ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာသည် အရိပ်၊ ရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤနေ
ရာ၌ ဆံတော်ခါတ်တဆူကို တည်ထားခြင်းငှါ သင့်
လျော်၏ ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၂။ ထိုအပါဉာဏပဏ္ဏိတမထေရ်သည် ဒါယကာ
ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏ တာဝန် ဟု ဆို၍ နူးဝန်းတဘက် မြေ၌
ထောက်လျက် လက်အုပ်ကို ဦးခေါင်း၌ ထားပြီးလျှင်

ဘုရားရှင်သည် တလောကလုံး၏ နိဗ္ဗာန်ခရီးဆောင်ဖြစ်
၏။ အတုမရှိသော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားရှင်
၏ ဆံတော်ဓာတ် စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့၊ အရှင်
မြတ်အလို၌ ဒါယကာ ရပါလို၏ ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၃။ ဤသို့ အရိုအသေပြု၍ မြွက်ဆိုစဉ် သာလျှင်
တဦးသော ဝရုဏမည်သော နဂါးပြည်မှ အခြံအရံနှင့်
တကွ ထွက်လာ၍ မထေရ်မြတ်၏ မျက်မှောက်၌ ထင်
ရှားစွာ ရောက်လာလေ၏။

၄။ နဂါးမင်းသည် မထေရ်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ကြွ
လာခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်၏
ဆံတော်ဓာတ်ကို တည်ထားခြင်း၌ သာလျှင် ဤအရပ်သို့
ရောက်လာပေသည် ဒါယကာ ဟု မိန့်ဆို လတ်သော်
အရှင်ဘုရားတို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဆံတော်ဓာတ် စေတီ၌
အကျွန်ုပ်၏ တာဝန်ကို ပြုတော်မူကြပါဘုရား ဟု တောင်း
ပန်သဖြင့် အခွင့်ရသောကြောင့် မိမိ ပရိသတ်ကို ခေါ်
၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဓာတ်တော်တိုက်အလို၌ မြေ
ကို သုတ်သင်စေ၍ တွင်းကို တူးစေလေ၏။ ဓာတ်တော်
တိုက်ကို နတ်ဗိုမာန်နှင့်တူအောင် ပြုစေပြီးလျှင် အလယ်
၌ ရတနာဖြင့် ပြီးသော ပလ္လင်တခု ပန်ဆင်း၍ ထီးဖြူ
မိုးစေလျက် ဓာတ်တော် ပန်းတောင်းကို ဦးခေါင်းဖြင့်
ရွက်၍ အဘိုးတန် ပတ္တမြားကြွတ်တခု ပြုလုပ်ပြီးလျှင်
အလွန်ရိုသေသော အမှုပြုသဖြင့် မထေရ်မြတ်တို့၏ အလို
အားလျော်စွာ တည်ထားလေသည်။

၅။ ထိုခဏ၌ သာလျှင် အောက်၌ ဆိုခဲ့ ပြီးသော နည်းအတိုင်း တန်ခိုးတော်ပြခြင်း အမျိုးမျိုးတို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၆။ နဂါးမင်း သည်လည်း ဝမ်းမြောက် လှသဖြင့် မိမိအသုံးအဆောင် ဖြစ်သော စကြာဝတေးမင်း၏ ပတ္တမြားနှင့် တူသော များစွာ အတိုး ထိုက်တန်သော လိုရာ ခပ်သိမ်း ပေးစွမ်း နိုင်သော ပတ္တမြား ရတနာ တခုကို လည်း မိမိ၏လည်မှ ဖြုတ်၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော် ဓာတ် အား ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြုလေ၏။

၇။ အလုံးစုံသော နဂါး ပရိသတ်တို့သည် က၊ကြ လျက် သီဆိုကြလျက် တူရိယာ အားလုံးကို တီးမှုတ်ကြ လျက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။ အလုံးစုံသော နတ်တို့ သည်လည်း အထူးထူး အပြားပြား ကောင်းချီး ပေး ကုန်၏။

၈။ ထိုခဏ၌ နဂါးမင်းသည် ဆံတော်ဓာတ် စေတီ ကို အလွန်တရာ ရှုချင်ဘွယ် ကောင်းအောင် တည်ထား စေလေ၏။

၉။ စေတီ တည်ပြီးသော အခါ နဂါး မင်း သည် လကျာရစ်လှည့်၍ ညွတ်သောဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးလျက်..... ကမ္ဘာကုဋေတို့ဖြင့် မသေနိုင်အောင် အသက်ရှည် သော်လည်း ရဲခဲလှစွာသော ဘုရားရှင်ကို ငါဖူး ဝေ့ရလေပြီ၊ ကုသိုလ် လိုလားသော ငါသည် ထို ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ် ဒါယကာလည်း ဖြစ် ရပေ၏ ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၀။ တန်ခိုးကြီးသော ဝရုဏ နဂါးမင်းသည်ဤသို့
မြွက်ဆို၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ နဂါးတို့ ခြံရံကာ ပြန်
သွားလေ၏။

ဝရုဏ နာဂရာဇ ထူပဝင် ပြီး၏။

၆။ သတ္တ နာဂိက ထူပဝင်

၁။ ထိုနဂါးမင်း စေတီမှ မြောက်ဘက် အရပ်သို့
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ကြွသွားကြသော အခါ မနိုးလွန်း
မဝေးလွန်း ကုသိုလ်လိုလားသောသူတို့၏ အသွားအလာ
နှင့် ပြည့်စုံသော နေရာတခုကို မြင်ရလျှင် ငါ့ရှင်တို့ ဤနေ
ရာသည် လျောက်ပတ်၏။ ဤနေရာ၌ ကြွင်းကျန်သော
ဘုရားရှင် ဆံတော် ခေတ်တဆူကို တည်ထားသင့်၏ ဟု
ဆိုကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ ရှင်ရေဝတ သန္တာန်၌ အကြံ ပေါ်
ပေါက်လာ၏။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ် ငါးပါး တို့မှာ ဒါယ
ကာရကြသဖြင့် နှလုံးအလို အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ထိုအတူ
ငါးသည်လည်း ဤနေရာ၌ ဒါယကာ တဦးကိုရချင်၏။ ငါ
သည် ဆံတော် ခါတ်အလို၌ စေတီဒါယကာ အတွက်
တောင့်တခြင်း အမှု ပြုရပါမူ ကောင်းလေစွဟု- အကြံ
ပေါ်ပေါက်လာ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်ရေဝတသည် ဘုရားရှင်အပေါ်
၌ အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သောရိသေသမှုကို ပြည့်စုံ
စေပြီးလျှင်- ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း
ပတ်လုံး ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးလျှင် စွန့်ခြင်း
ကြီး ငါးပါးကို စွန့်၍ နတ်လူတို့ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို ပြု
တော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်
စင်စစ်ဖြစ် ပါလျှင် ယခုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် စေတီဒါယကာ ဤနေရာသို့ရောက်
လာပါစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ဤသို့သောစကား
ကိုမြွက်ဆိုလေ၏။

နိဗ္ဗာန် ခရီး အပြီးဆောင်တတ် ဘုရားမြတ်- ရှင်
တော်မြတ်သည် လူ အပေါင်း၏အစီး အပွားအ
လို့ ဌာ ဤနေရာ၌ ခွင့်ပြုနိုင်သည် စင်စစ်ဖြစ်
တော် မူ ပါလျှင် ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်
ကြောင့် ဆံတော်ခါတ် စေတီအလို့ ဌာ ဒါယကာ
ကို ရလိုပါသည်ဘုရား....ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၄။ ဤသို့ တောင့်တစဉ်သာလျှင် သဒ္ဓါတရားနှင့်
ပြည့်စုံကုန်သော ဂြေ့ရနစ်စင်းအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော
ဒ မိ ဋ္ဌ-လူ မျိုး [ကျေး လူ မျိုး] ကုန်သည် တို့သည်
ဆံတော်ခါတ်တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ကျဉ်းအပ်ကုန် သကဲ့သို့
တပါးသော အရပ်သို့ သွားခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်ကြသဖြင့်
ထိုနေရာအရပ်သို့သာ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာကြလေ
ကုန်၏။

၅။ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း အဝေးမှ ရဟန်း
သင်္ဃာတော်တို့ကိုမြင်ရလျှင် ဖူးဒါန်းလိုကြသဖြင့် အကြီး
ဆုံးသော ဂြေ့သူကြီးကို ပြောကြားကြလေကုန်၏။

၆။ ထိုစကားကို ကြား၍ လှေသူကြီးသည်လည်း ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်လည်းသွားပေအံ့ ဟု ဆို၍ ကြွင်းသောလှေသူကြီးတို့နှင့်တကွ မထေရ်မြတ်တို့ထံ သွားပြီးလျှင် ဣဒါန်း ဆည်းကပ်၍ အရှင်မြတ်ဘုရားတို့ ဤအရပ် သို့ အဘယ်အကျိုးငှာ ကြွလာပါသနည်း ဟု မေးလျှောက်ကြလေကုန်၏။

၇။ ဒါယကတို့၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူသော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ်ကိုသတ္တဝါတို့ အစီးအပွားအလို့ငှာ တည်ထားလိုသဖြင့် ကြွရောက် လာကြကုန်၏ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၈။ ထိုသို့မိန့်ဆိုလတ်သော် လှေသူကြီးချစ်ဦးနှင့် ကျေးလူမျိုးကုန်သည်တို့သန္တာန်၌အကြံဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ....ငါတို့သည် ရှေးအခါဘုရားရှင်အားဖူးမျှော်ရသော အခါ၌ တောက်ပြောင် ထိန်ထိန် ခြောက်ရောင်ရှိန်လျှပ် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမျှော်ကြရကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ် အာနုဘော်ကား အဘယ်သို့သော သဘောရှိမည်နည်းဟု ကြံစည်ကြကုန်စဉ် ယုံမှားသင်္ကာ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

၉။ ထိုဒါယကာ အားလုံးတို့၏ ယုံမှားသင်္ကာကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှာ ဆံတော်ခါတ်သည် တန်ခိုးတော်ပြုလေ၏။

၁၀။ ထို့ကြောင့် ဤသို့သောစကားကို ဆိုအပ်ပေ၏။ ။ဆံတော်ခါတ်မှထွက်သော ရောင်ခြည်သည်

ကဏ္ဍ၏ သရက်ပင်ရင်း၌ ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍
လူအပေါင်း၏မျက်စိ၌နှစ်ချိုက်မြတ်နိုးဘွယ်ရာရေ
မီး ၊ နှစ်မျိုးတန်ခိုးအစုံကို ပေါင်းဆုံကာ ပြလေ၏။

၁၁။ လှေသူကြီး ကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ထို
တန်ခိုး တော်ကိုမြင်ရလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသန္ဓါတ
ရားဖြစ်ပွားကြသဖြင့် အသီးသီးမိမိအား ထိုက်လျှောက်
စွာ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြကုန်၏။ ဓာတ်တော်အား ပူဇော်
သက္ကာရ ပြုပြီးလျှင် ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်တို့ထံ သွား၍
စေတီတော်တည်ရန် အခွင့်တောင်းကြ ကုန်၏။ ထိုလှေသူ
ကြီးကုန်သည် အားလုံးတို့သည် အခွင့်ရကြသဖြင့်ဆိုပြီး
သော နည်းအတိုင်း ဓာတ်တော် တိုက်ကို ပြုစေ၍ ထို
တိုက်၌အလုံးစုံသော ရတနာကို စုပုံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်
အားထိုက်သော နေရာကို ခင်းစေ၍ ဆီမီး ညှိထွန်းစေ၍
ဘုရားဆင်းတုတော်၊ အသိတိသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်
တို့ကို ထား၍ အလယ်၌ ရွှေပန်းတောင်းကို ထားပြီးလျှင်
အရှင်ရေဝတ မထေရ်၏ လက်တော်မှ အတုမရှိသော
ဆံတော်ဓာတ်ကို ခံယူကြ၍ နံ့သာရေဖြင့် ရေသပ္ပာယ်
ကြပြီးလျှင် ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြီးသော ပန်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဆီမီး
တို့ဖြင့်၎င်း၊ ဆံတော်ဓာတ်ကို သည်းခံတော်မူရန် တောင်း
ပန်ကန်တော့၍ ပန်းတောင်း၌ ထားကြ လေကုန်၏။

၁၂။ ထိုခဏ၌သာလျှင် အောက်၌ ဆိုပြီးသော နည်း
အတိုင်း မြေလှုပ်ခြင်းစသော အံ့ဩဘွယ်တို့သည် ထင်
စွာ ဖြစ်ကုန်၏။ တသောင်းသော စကြာဝဠာတိုက်မှ နတ်
တို့သည်လည်း ကောင်းချီးပေးကြကုန်၏။

၁၃။ ထိုလှေသူကြီးတို့သည် စေတီကို တည်၍ ပြီးစီးသောအခါ တံခွန်၊ ကုက္ကားတို့ကို အထူးထူး အပြားပြား စိုက်ထူစေ၍ စေတီတော်မြတ်ကို ရှိခိုး၍ အရှင်မြတ်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျေးလူမျိုး ဥပါသကာတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသော ဆံတော် ဓာတ်ကို ယုံကြည်စွာသဒ္ဓါတရားရှိ၍ ဤသို့သောပူဇော်သက္ကာရကို ပြုကြပါသည် ဘုရား ဟု လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။

၁၄။ ထိုနောက်မှ ထိုစေတီကို သဒ္ဓါတရား ယုံကြည်သောအားဖြင့် တည်ထားခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါစေတီ ဟူ၍ လည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။ ဒမိဠလူမျိုးတို့ တည်ထားခြင်းကြောင့် ဒမိဠစေတီဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

၁၅။ ထိုလှေသူကြီး တို့သည်၎င်း၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၎င်း၊ စေတီတော်မြတ်ကို တောင်းပန်ကန်တော့ကြပြီးလျှင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား လှူစရာကို လှူဒါန်းကြ၍ အသီးအသီး မိမိ၏ လှေကိုစီး၍ ပြန်သွားကြကုန်၏။

၁၆။ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ကြံစည် တောင့်တသောအတိုင်း အကြံအစည် ပြည့်စုံကြလေကုန်၏။ ။

သတ္တနာပိက ထူပဝင်ပြီး၏။

၁၇။ ထိုအရပ် ဒေသကိုလည်း ဆံတော် ဓာတ်တို့၏ တည်နေရာ ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ကောသဝတီမြို့ ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အံ့။

ဆ ကောသခါတုဝင် ပြီး၏။

စန္ဒရီနယ်

ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး

သီရိဘဒ္ဒန္တဥဏဝံသ

ရေသားတော်မူသော

အဟောအတ္ထိရိယာဝတ

သောဗ္ဗာယစေတီတော်ကြီး

ကျောက်စာ

မူပိုင်ရှင်-ထုတ်ဝေသူ

(ဆန့်လိုက်) ဦးမောင်ကြီး

သေဝသမိမရမမမမမမမမမမမ

ဆူးလေဘုရား ဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ရာဇာပဋ္ဌာန

လောကဓမ္မတာ၊ လူတို့ရွာဝယ်၊ မင်း
သာပြဋ္ဌာန်း၊ မင်းဘုန်းတန်းဖြင့်၊ တိုင်းခန်း
ပြည်လုံး၊ သိမ်းကျုံးဗိုလ်ထု၊ ဆိုးကောင်း
မှုကို၊ မင်းပြုမင်းပြင်၊ မင်းသာရင်၏၊ လူ
ရှင်သတ္တဝါ၊ များဗိုလ်ပါတို့၊ ကိုးရာအညီ၊
မှန်စွာ ပြီကြောင့်၊ ခြံတလင်း လှည်း၊ ပြ
ဋ္ဌာန်းနည်းကို၊ ကွပ်တည်းအာဏာ၊ မင်း
မှသာလျှင်၊ ရာဇာပဋ္ဌာန၊ ပြုနိုင်ကြ၏။

ကမ္ဘာ့ တန်ဆောင်၊ အခေါင် စိုးခြင်း၊
နေတစင်းသို့၊ မင်းလျှင်မဏ္ဍိုင်၊ မင်းမခိုင်
သော်၊ ယိမ်းယိုင် ပြည်ကြီး၊ ပျက်စီး
ချောက်ချား၊ ရှားပါးမိနင်းလေ၊ စာရေ
မွတ်ငတ်၊ ဥပါဒ် လူပေါင်း၊ ထောင်း
ထောင်းကြေညက်၊ နတ်များမျက်၍၊ လက်
နက်ညွှန်ထဲ၊ ကျောက်ခဲမီးမိနင်း၊ ချရွာကြိုး
လျက်၊ ကျိုးခဲ၊ ကုန်အောင်၊ တိုင်းလုံး
လောင်ရှင့်။ ။

နိဂါန်း

“အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဒိုဟတံ ဉာဏံ” ဟူသံသိမ့်၌နန်း၊ ငြိမ့်ငြိမ့်မွန်းသော၊ မိန့်ခွန်းတော် မြတ်၊ မှတ်အပ်တော်မူ သည်နှင့်အညီ၊ လေးလီ သစ္စာ၊ မြိုက်ရသာကို၊ သက္ကဝါတဝေး၊ အေးကြီး အေးအောင်၊ တိုက်ကျေး တော်မူတတ်သော၊ လောကတ္တယ ပါရင်၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် အနာဂါတ် နောင်အခါ ကန္တာကန္တာ၊ အကုဋေဋေ၊ အသင်္ချေချေ၊ မရေမတွက်နိုင် သော ကာလအလုံးကို၊ သိမ်းကျုံးလွယ်စွာ၊ အကာအ ကွယ် အဆီးအတားမရှိ၊ မြင်သိ နိုင်သော၊ အနာဂတံသ အပ္ပဒိုဟဘဉာဏ၊ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသည့်အားလျော်ညီစွာ အနာဂါတ် ကာလ သမယ ၌၊ ဖြစ်ကြလတံ့သော အခြင်းအရာတို့ကို၊ မိန့်မှာ ဟော ကြားတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ကျောက်စာပါဗျာဒိတ်တော် စကားတို့ကို၊ ဓနုဖြူမြို့နယ်၊ ညောင်ချောင်းရွာ ဖွားရာ ဇာတိရှိသော သီရိဘုဒ္ဓန္တ ဗြဟ္မာ သ ခန္တရသေ ညောင် ချောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် အတီး သက္ကရာဇ် ၁၂ နှစ်ခန့်ကဟင်္သာတမြို့သို့ ကြွလာစဉ် ရာဇဝတ် ဝန် ကလေးဖိဒန်တရာကို အမှူးပြု၍၊ ပရိသတ်အစုံအလင်ရှေ့ ဝယ်၊ ဟောတော်မူပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ ယခုဟောကြား အပ်ကုန်သော ဗျာဒိတ်တော် စကားတို့ကို နောက်သား နောင်လာ၊ မျိုးလေးဖြာတို့၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှု၊ သတိပြု နိုင်ကြစေရန်၊ ကေလာသတောင်ထွန်ဖျား၌၊ “အန္တရိယာ

နိဒါန်း

၈၈” ကျောက်စာတိုင်ကို ခိုင်ခိုင် ခံခံ ကြံ့ကြံ့ မားမား စိုက်ထား တော်မူမည်ဟု မိန့်ကြား တော်မူသောအခါ တရားနာပရိသတ်တွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော ပုသိမ်မြို့ မင်းကတော်ကြီး မမိက အရှင်ဘုရား မိန့်ကြား တော်မူ ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်တော်မူပါ။ အရပ်ရပ် ကုန်ကျ သမျှစရိတ်တို့ကို တပည့်တော်မ ကပင် အလှူ ဝင်ပါ မည်ဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်လေသည်။ “ယခုအ ခါ ကောဇာ သက္ကရာဇ် (၁၂၈၈-ခုနှစ်) ၌ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် သက်တော်ခြောက်ဆယ်တိတိပြည့်ပြီ။ သာသနာတော်လည်း (၂၄၇၀) ရှိပြီ။ သာသနာ တော် ထက်ဝက်ရောက်မည်မှာလည်း အနှစ်သုံးဆယ်တိတိလို သေးသောကြောင့် သင်္ခါရ တရားတို့ကို ထောက်ထား သိမြင်တော်မူသည်နှင့်အညီ ၁၂၈၈-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလပြည့် နေ့၌ “အန္တိဇီယာဇေတ” ကျောက်စာ တိုင်ကို ကေလာ သတောင်ထွန်ဖျား၌ စိုက်ထားတော်မူရာ ကျောက်စာ ပါ စကားသည် အနည်းငယ် ကျဉ်းသော ကြောင့် တ ကြောင်း၊ မရောက်မပေါက်ကြရကုန်သော အမျိုးသားတို့ မမှတ်မသား ကြရကုန် ဖြစ် သော ကြောင့် တကြောင်း၊ အကျယ် ဝိတ္ထာရ ရေးသား၍ ပေးသနားတော် မူပါမည့် အ ကြောင်း နှင့် တောင်း ပန် လျှောက် ထား အပ် သော ကြောင့် များစွာသော အထောက်အထား အကိုးအကား အာရုံဉာဏ် သာဓကတို့နှင့် တကွ၊ ဝိတ္ထာရ ရေးသား၍ ပေးသနားတော် မူအပ်သည့်အတိုင်း ဖော်ပြ လိုက်ရပီ သတည်း။

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီး

ကျောက်စာ

{ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာ}

လောကန္တကိတ္တိကိရိတံဝတဝဋ္ဋံ။

မောဟန္တဟန္တဟဒယံပရပတ္တိပတ္တံ။

လောကန္တကမ္မကရဏံပုရပုဏ္ဏပုညံ။

ဓိရန္တိရန္တိရနမဒေဟဒိန္ဒိန္ဒိန္ဒိ။

ဤကားကျောက်စာထိပ်၌ပါရှိသော(မုတ္တမာဟာရနယ)
ပဋိမဏ္ဍိတဝသန္တတိလကပဇ္ဇဗာန်ဂါထာ။

လောကိန္ဒိ၊ သစ္စာလေးပိုဒ် တရားမြိုက်ကြောင့် သုံး
တိုက်လောက ဟူသမျှကို စိုးရိမ်တော် မူပေ ထသော။
ကိတ္တိကိရိတံ၊ ရုဏ်တော်ကိုးတန် ကိတ္တိသံတို့ဖြင့် လူ့ထံ
မဆန့် ဘဝဂ်နဲ့အောင် ပျံ့တော်မူထသော။ ဝတဝဋ္ဋံ
မချွတ်အမှန် ကေနစင်စစ်။ ဝဋ္ဋံ၊ ဘဝမလပ် ချားရ
ဟတ်သို့ လှည့်ပတ်ပန်ဖန် ဝဋ္ဋသုံးတန်ကို ပျိုအံတော်မူ
ပေထသော။ မောဟန္တံ၊ သိအပ်လှစွာလေးသစ္စာကို ကွယ်
ကာတတ်လှ မှောင်မောဟကို။ ဟန္တဟဒယံ၊ ရောင်လျှံငြီး
ငြီး မဂ်ဆီမီးဖြင့် ဖျောက်ပြီးသောရွှေလုံးတော်ရှိတော်မူ
ထသော။ ပရပတ္တိ၊ ကဲလွန် ထူးမြတ် ဒိုလ်အရဟတ်သို့။
ပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုဉာဏ် ပဒဋ္ဌာန်ဖြင့် အမြန်မဖောက်ရောက်
တော်မူပေထသော။ လောကံ၊ သတ္တ လောက ဝေနေယျ

ကို။ အနုကမ္မကရဏံ၊ သနားသမှု သားရာဟုသို့ ပြုတော်
မူပေထသော။ ပုရပုလ္လပုညံ၊ ဆည်းပူးခဲ့လှသန္တာရကြောင့်
နှိုင်းဆမဆုံး ပျံ့ပြောသော ဘုန်းရှိတော် မူပေထသော။
ဣဒ္ဓိမန္တံ၊ ပတ္တိမာဒိ ဣဿရိဟု ဣဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို
စိုးပိုင်တော်မူပေထသော။ ဖိရံ၊ ဖိရံတံဆိပ် ဂုဏ်သံဟိတ်
ဖြင့် ခပ်နှိပ်ကျော်ကြား မြတ်ဘုရားကို။ နိရန္တရံ၊ နေ့ညဉ့်
မပြတ် ခါမလတ်ဘဲ။ အဟံ၊ ရုပ် နာမ်နှစ်ရပ် ပရမတ်ကို
ပညတ်ဖော်ထုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ။

ဓနုဖြူမြို့နယ် ညောင်ချောင်းရွာဘွားရာဇာတိရှိသော
သီရိတဒ္ဒန္တ (ဉာဏဝံသ) ဟူသော အမည် တော်ဖြင့်
ကျော်စော ထင်ရှားသော ညောင်ချောင်း ဆရာတော်
ဘုရားသည် ယခု ဝေါဟာရ သက္ကရာဇ်(၁၂၈၈ ခုနှစ်၌)
ငါတို့ ရှင်တော်ဘုရား ထားတော် မူခဲ့သော- သာသနာ
တော် (၅၀၀၀) အနက် လွန်ခဲ့သော အတိတ် သာသနာ
တော်သည် (၂၄၇၀) တိတိပြည့်နေပြီဖြစ်ပါ၍၊ သာသနာ
တော်ထက်ဝက်လဲမည်မှာ၊ နှစ်ပေါင်း (၃၀) မျှသာ ကြွင်း
ကျန်တော့သည် ဖြစ်ခဲ့လေရကား၊ သာသနာတော်ထက်
ဝက်ကျော်သော နောင် အနာဂတ်ကာလ၌ အံ့ဘွယ်သရဲ
ဖြစ်ပေါ် လတံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်ကုန်သော “အန္တရိယာဇာ”
အနာဂတဗျာဒိတ်ခဏ်း ဘုရားရဟန္တာတို့၏ အဟော
စာတမ်းတို့ကို အတိတ်ကာလက မဆွကြိုတင်၍ ထင်

ထင်ရှားရှား မှတ်သားဂရ နောက်သား နောက်လာတို့
အထူးသတိပြုကြ စေခြင်း အကျိုးငှါ “သေလက္ခရာ”
ကျောက်စာ ကမ္ပည်းဖြင့် သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍
(ကောလာသ) တောင်မြင့်ဖျား၌ စိုက်ထားတော်မူခဲ့သော

“အန္တရိယဝေတ-ကျောက်စာတော်”

—:၀:—

ဇေယျတု။ ။ ငါတို့ ဖြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်
စံနေ တော်မူစဉ်အခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓ ရှင်သောဘိတာ ရှင်ပဒု
မုတ္တရ ရှင်ဂုဏသာဂရ ရှင်ဉာဏပဏ္ဍိတ ရှင်ရေဝတ
ဟူ၍ ၆-ပါးကုန်သော ရဟန္တာကြီး တို့သည် ဘုရားထံ
ချဉ်းကပ်၍ တုပ်ဝပ် ယျောက်ထားကြ ကုန်သည်မှာ-

(မဟာသမုဒ္ဒဿ ပန ဘန္တေ အဝိဒူရေ ဧကသ္မိံ ပစ္စန္တိ
ဒေသေ ဗဟုဇနာ ဝသန္တိ တေသံ အနုကမ္ဘာယ ပူဇနိယံ
ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိတိ။ ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မဟာသမုဒ္ဒဿ- မဟာသမုဒ္ဒ
ရာ၏။ အဝိဒူရေ- အလွန်မဝေးလှသော။ ဧကသ္မိံ ပစ္စန္တိ
ဒေသေ- တခုသောပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌။ ဗဟုဇနာ-များစွာ
ကုန်သောလူတို့သည်။ ဝသန္တိ-နေထိုင်ကြကုန်၏။ တေ
သံ-ထိုလူတို့အား။ အနုကမ္ဘာယ- အစဉ်သနားတော်မူသ
ဖြင့်။ ပူဇနိယံ-ပူဇော်ဘွယ်ရာကို။ ဒါတုံ- ပေးသနားတော်
ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ-သင့်လွှပါ၏။ ။ ဣတိ-ဤသို့ ယျောက်ထား
ကြကုန်၏။

ဤသို့ ရဟန္တာ ၆-ပါးတို့သည် ပူဇော်ဖွယ် လျှောက်
တောင်းကြ လေလျှင် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ထို
ရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့၏ လျှောက်တောင်းသော စကား
ကို ရွှေခန်းတော်ကြားတော်မူ၍ ဇနပုဒ်သားတို့၏ အစီးအ
ပွားကို ပြုတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ လက်ျာ လက်တော်ဖြင့်
ဦးခေါင်းတော် မြတ်ကို သုံးသပ်တော် မူလေလျှင် ရွှေအ
ဆင်း ရှိကုန်သော ၆-ဆူ ကုန်သော ဆံတော် ဓါတ်တို့
သည် လက်တော်၌ ပြိကပ်တော်မူကြကုန်၏။ ထိုဆံတော်
ဓာတ်ခြောက်ဆူတို့ကို ရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့အား တ
ဆူစီပေးသနားတော်မူလေလျှင်၊ ဝမ်းသာအားရ ဦးထိပ်
ဖြင့်သာ ရိုသေစွာခံယူကြကုန်၏။ ဤသို့ရဟန္တာကြီး ၆-
ပါးတို့အား ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့ကို ပေးအပ်တော်မူ
သောကာလ၌ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဘုရားသခင်၏
အပါးတော်၌ စေားခိုလှုံလျက် ရှိလေရကား မြတ်စွာဘု
ရားသခင်အား လျှောက်ထားလေသည်မှာ-

ကိံဘန္တေ တသ္မိံဇနပဒေ သတ္တဝနံ အန္တရာယော
ဘဂဝတော ဓါတုယော နိဿာယ ဘဝိဿတိတိ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တသ္မိံဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။
သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သခင်၏။ ဓါတုယော၊ ဆံတော်ဓါတ်တို့ကို။ နိဿာယ၊
အဖို့ပြု၍။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိကိံ၊
ဖြစ်လတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

ဤသို့ လျှောက်ထားသောကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားသ
ခင်သည် ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား ဗျာဒိတ်တော်ကြား
လေသည်မှာ....

- (၁) နပဿာမိ အာနန္ဒတသ္မိံဇနပဒေ သတ္တာနံ ပရိ
ဟာနိံ ဝုဇိမေဝပဿာမိ။
- (၂) မမ ပရိနိဗ္ဗာနတောဟိ အာနန္ဒ ပဉ္စဝဿ သ
ဟဿာနိ မမ သာသနံ ပတိဋ္ဌိတံ ဘဝိဿတိ။
- (၃) ဣမာဆကေသဝါတုယော ပဉ္စသတာမိကဒ္ဓိသ
ဟဿာဝဿာနိဒုက္ခိတာဘဝိဿန္တိ။ တတောပရံ
မဟာပူဇာ သတ္တာရော ဘဝိဿတိ။ ။
- (၄) ဧကေကံ စေတိယံ မဟာသတ္တဗန္ဓိယံ ဘဝိဿ
တိတိ ဗျာကာသိ။ ။

ဟူ၍ [၄] ခွန်းကုန်သော ရွှေ ဗျာဒိတ် တို့ကို မိန့်ဟ
ကျုံးရင့်တော်မူလေ၏။

(၁) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ တသ္မိံဇနပဒေ၊
ထိုဇနပုဒ်၌။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပရိဟာနိံ၊
ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။
ဝုဇိမေဝ၊ စည်ကားကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဿာ
မိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ။ ဤကား ဇနပုဒ်သားတို့၏ စည်
ကား ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင် မြင်တော်မူကြောင်း
(ပဌမ) ဗျာဒိတ်။

(၂) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပြီးသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်(၅၀၀၀) တို့ပတ်လုံး။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဤကား သာသနာတော်အနှစ်(၅၀၀၀) တည်လတ်ကို မြင်တော်မူကြောင်း (ဒုတိယ) ပျာဒိတ်။

(၃) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဆ၊ ၆-ဆူကုန်သော။ ဣမာကေသဝါတုသော၊ ဤဆံတော်ခါတ်တို့သည်။ ပဉ္စသတာဓိကဒ္ဓိသဟဿဝဿာနိ၊ အနှစ်(၂၅၀၀) တို့ပတ်လုံး။ ဒုက္ခိတော၊ ပူဇော် သက္ကာရကို မခံရဘဲဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်။ တတော၊ ထို (၂၅၀၀) တိတိ ထက်ဝက်ပြည့်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ မဟာပူဇာသက္ကာရော၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။

ဤကား။ သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်လျှင် ဘုရားတဖန်ပွင့်လာပြန်သကဲ့သို့ ဆံတော်ခါတ် ၆ ဆူတို့သည် ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို ခံရလတ်ကို မြင်တော်မူကြောင်း (တတိယ) ပျာဒိတ်။

(၄) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဧကေကံ၊ တဆူတဆူသော။ ဝေတိယံ၊ ဝေတိတော်သည်။ မဟာသတ္တဗဒ္ဓိယံ။ များစွာသောလူတို့၏ ဖွဲ့စည်းအပ်သော အဖွဲ့

အစည်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပျာဏာသိ၊ ပျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ဤကား။ စေတီယ ဂေါပက လူကြီးတို့၏ အဖွဲ့
 အစည်း အသင်းကြီးကို ဆိုလိုသည်။ ထိုအသင်းကြီးကို
 မြင်တော်မူကြောင်း (စတုတ္ထ) ပျာဒိတ်။ ။

ဤသို့ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား (၄) ခွန်းကုန်သော
 ပျာဒိတ်တော်စကားတို့ကို မိန့်ကြားတော်မူပြီး အဆုံး၌
 ရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အမှူးရှိကုန်သောရဟန္တာကြီး-၆ပါး
 တို့သည် ခြောက်ဆူကုန်သော ဆံတော်ဓာတ်တို့ကိုပင်
 ဆောင်တော်မူပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏အထံတော်မှ ဖယ်
 ခွါတော်မူလာကြ၍ (မဟာသမုဒ္ဒဿပနဘန္တေ အဝိဒူရေ
 ကေသ္မိံ ပစ္စန္တဒေသေ) ဟု ပဋ္ဌမ လျှောက်တင်ရာ အဆို
 ပါ စကားအတိုင်း မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ အနီး တခုသော
 ပစ္စန္တရာဇ်ဒေသသို့ ထက်ကောင်းကင် ခရီးလမ်းဖြင့် ယုံ
 သန်း ကြွရောက်တော် မူကြကုန်၏။ ပစ္စန္တရာဇ် အရပ်သို့
 ရောက်တော်မူကြလေလျှင်ပင်ဆောင်တော်မူလာကြကုန်
 သော ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့ကို နတ်ရော လူပါ ၆ ဦး
 သောဒါယကာတို့သည် တဆူနှင့်တဆူမဝေးမနီး အသီး
 သီးအားဖြင့် ကိုယ်စီကိုယ်၌ ရွက်ဆောင်ကြ၍-

၁။ ။ သိကြားမင်းတည်ထားအပ်သော သက္ကထူပ။

၂။ ။ ပဇ္ဇုန်နတ်သား တည်သော ပဇ္ဇုနထူပ။

၃။ ။ မဏိမေခလာနတ်သို့တည်သော မဏိမေခလာ
 ထူပ။

၄။ ။ခရီးသည် သင်္ဘောသူကြီး တည်သောအဋ္ဌိက
နာဝိကထူပ။

၅။ ။ဝရုဏနဂါးမင်းတည်သောဝရုဏနာဂရေဇထူပ။

၆။ ။ဒမိဋ္ဌ ကျေးကုန်သည်များ တည်သော သတ္တ
နာဝိကထူပဟူသော

ခြောက်ဆူကုန်သော စေတီတော်များကို တည်ထားခဲ့ကြ
လေကုန်၏။ ထိုစေတီတော်များလည်း ယခုထက်တိုင်
ဗျာဒိတ်တော် (၄) ခွန်းတို့တွင် (တတိယ) ဗျာဒိတ်
တော်မြတ်အတိုင်း မထင်မလျား တောကြား ချုံကြားထဲ
မှာသာ ဆင်းရဲ ပြိုပြင်စွာ ကိန်းဝပ် စပွါယ်တော် မူရှာ
ကြလေကုန်၏။ (နတ်များကွယ်ဝှက်ထားဟန်တူသည်။)

ထိုစေတီတော်၏တည်ထားရာဒေသသည် (မဟာသ
မုဒ္ဒဿပန ဘန္တေ အဝိဒူရေ) ဟူရာ၌အဘယ်မဟာသမုဒ္ဒ
ရာဖြစ်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန်တရပ်။ (ကေသ္မိ
ပစ္စန္ဒဒေသ) ဟူရာ၌လည်း အဘယ် ပစ္စန္ဒဒေသ ဖြစ်
ပါသနည်းဟု စဉ်းစား ဆင်ခြင်ရန်တရပ်။ ဤသို့ နှစ်ရပ်
ရှိပေသည်။ ထို (၂) ရပ်တို့တွင် အဘယ် မဟာသမုဒ္ဒရာ
ဖြစ်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားလတ်သော်....

ရှေးရှေးသော ကာလက ကူးသန်း သွားလာ
ကြကုန်သောသင်္ဘောတို့သည်။ ။ရုက္ခံဆိန္ဒိတွာ
မဟန္တံ နာဝံ ဗန္ဓိတွာ။ ။စသောသမုဒ္ဒ ဝါဏ်ဇူ
ဇာတ် အဋ္ဌကထာကိုထောက်သဖြင့်၎င်း။ ။မန္ဒ

ဝါတောနအာနိတာ ။လ။ ကောနာဝါ။ ။စသော
 အဒ္ဓိက နာဝိက ထူပဝင်ပါဠိကို ထောက်သဖြင့်
 ၎င်း။ သစ်ပျဉ် ချပ်တို့ဖြင့် တည်အပ်ကုန်သော
 ရွက်လှေ သင်္ဘောတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၍ အလွန်
 ဝေးလှစွာသော (အတ်တလံတိတ်) စသော မဟာ
 သမုဒ္ဒရာသို့ ကူးသန်း သွားလာနိုင်ကြရန် ခဲယဉ်း
 ကြလေရကား အာရေဗျ သမုဒ္ဒရာ၊ သို့မဟုတ်
 ဘင်္ဂလားအော်သို့သာ ကူးသန်း သွားလာ နိုင်ကြ
 ကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။

တနည်း လည်း၊ ဒမိဠ ဝါကိန္နာ သဒ္ဓါပသန္နာ ။လ။
 တသို့ယောဝ ဌာနေ အနုဗ္ဗတ္တာ အဟောသုံ။ ။ဟူသော
 ဒမိဠထူပဝင်ပါဠိ၌ မဂ္ဂတာသာအားဖြင့်(ဒမိဠ) လူမျိုး
 ဟူသည်ကို သကဒတာသာအားဖြင့် (ဒြဝိဗ) လူမျိုး၊ ထို
 လူမျိုးတို့၏ ဘာသာအားဖြင့် (ဗုမေဇ်)လူမျိုး၊ ပေါရာဏ
 ဘာသာအားဖြင့် (ကျေး)လူမျိုး၊ ယခုဝေါဟာရအားဖြင့်
 (ကလယ်) လူမျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ ထိုလူမျိုးတို့၏နေ
 ထိုင်ရာ ပြည်နယ်ဌာနကား မဒရပ်စီရင်စုမှစ၍ အိန္ဒိယ
 ကျွန်းစုပင်၏အဆုံးကိုမီရင်အဋ္ဌမဒ္ဒရာနယ်တဝှမ်းလုံးသည်
 ၎င်း(ကလယ်) လူမျိုးတို့၏ ပြည်နယ်ဌာန ဖြစ်၏။ ထို က
 လယ်ခေါ် ကျေးကုန်သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ ဖြစ်
 သော မဟာသမုဒ္ဒရာသည် (နေဂါပတန်) စသော မြို့ကြီး
 ပြကြီးများမှ ကူးသန်းသွားလာ ကြကြောင်း ထင်ရှားသ
 ဖြင့် ဘာလားအော်သာ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။

ဘင်္ဂလားအော်ဌ်လည်း အရှေ့ဘက် ကမ်းရိုး၊ အနောက်
ဘက်ကမ်းရိုးအားဖြင့် ပင်လယ် ကမ်းရိုး ၂-ခု တို့တွင်
အဘယ်ကမ်းရိုးသို့ ကူးသန်း သွားလာကြ ပါသနည်း ဟု
စဉ်းစားပြန်သော်....

တစ်ဆင့် ယေဝဋ္ဌာနေအနုပုတ္တရာအဟောသုံ။ ။ဟူသော
၎င်းဒေသ ယူပဝင် အဆိုအတိုင်း ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့
ကို ယူဆောင်ကြသွားတော်မူကြကုန်သော ရဟန္တာ အ
ရှင်မြတ်တို့ ရောက်ရှိရာ ပစ္စန္တိဒေသသို့ ကျေးကုန်သည်
တို့ရောက်ကြကြောင်း၊ ၎င်းပစ္စန္တိ ဒေသ၌လည်း သာသ
နာတော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် ဘုရားတဖန် ပွင့်လာပြန်
သကဲ့သို့ ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့သည်ကြီးစွာသော ပူဇော်
သက္ကာရကို ခံကြရလတံ့ဟု ဆိုသဖြင့် ယခုသိရှိ ကြသည့်
အတိုင်း အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုး တလျှောက်
သည် သီတာရာမတို့ကိုသာ ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြကုန်
သော ဘာသာအယူ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ နေထိုင်ရာ ပစ္စန္တိ
ဒေသဖြစ်နေပါ၍ အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုး တ
လျှောက်ကို မမှတ် ယူထိုက်ပေ။ သာသနာတော် ထက်
ဝက်ကျော်လျှင် ပူဇော် သက္ကာရကို မချမလွဲ ပြုကြလ
တံ့ ဖြစ်သော အရှင်သောဏ အရှင်ဥတ္တရ ရဟန္တာ ၂
ပါး တို့၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် ယဉ်ကျေးပြီးရှိနှင့်ကြကုန်
သော ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ ဒေသ
[(ဒေသ) ကျေးကုန်သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ မဟာ
သမုဒ္ဒရာသည်လည်း ဘင်္ဂလားအော်ပေတည်း] ဟု သိ
နိုင်ရုံမျှမက အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတလျှောက် ဖြစ်

ကြောင်းကို အာကာဖြင့်တိမ်ယံမှာ ဖျိုင်းယု၍သွားသကဲ့သို့ ထင်လျှားစွာ သိထိုက်လှပေပြီ။

ထိုကြောင့် သစ်ပျဉ် သစ်ချပ်တို့ဖြင့် တည်လုပ် အပ်သော ရွက်လွှင့် သင်္ဘောပင် ဖြစ်လင့်ကစား သုပ္ပါရကဇာတ် အဋ္ဌကထာကို ထောက်လျှင် သုပ္ပါရက သင်္ဘော သူကြီးသည် ခုရမာလိ အဂ္ဂိမာလိ၊ ဒဓိမာလိစသော သမုဒ္ဒရာတို့ကို ကျော်ဖောက်၍ အမေရိကသို့ အကယ်သွားရောက်နိုင်စေကာမူ ဤအရာ၌ သာသနာတော် တဝက် ကျော်လျှင် ပူဇော် သက္ကာရကို မချမလွဲ ပြုကြလေဘုံ ဖြစ်သောပစ္စန္ဒ ဒေသနှင့်စပ်လျဉ်းသောပင်လယ်ကမ်းရိုးသာလျှင် ပခာနဖြစ်သင့်ပေသည်။

အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း တလျှောက်တွင်လည်း အဘယ်ဌာနဖြစ်ထိုက်ပါသနည်း ဟု စဉ်းစားပြန်သော် ရဟန္တာအရှင်တို့သည် စေတီတော်များတည်ထားကြရန် မြေဌာနကို ရွေးချယ်တော်မူကြလေရာ သာခါကို ရဝန သမ္ဘိန္ဒ အရုဏ သဒိသံဝဏ္ဏံ ရမဏိယ ဘူမိဘာဂံ ဒိသွာ ဟူသော သက္ကထူပဝင်ပါဠိ၌ အာရုဏ်အဆင်းနှင့် ဘူသော (ဂဝံ) ခေါ်မြေနီရှိသောဌာနကို ပြဆိုအပ်သည်ကိုထောက်သဖြင့်၎င်း၊ ပရမရမ္မဏိယံကေလာသ ပဗ္ဗတသန္တိဘံ ၊ လ၊ ရမ္မဏိယံ ကေံ ဌာနံ ဒိသွာ ဟူသော ပဇ္ဇန္နထူပဝင်ပါဠိ၌လည်း ကေလာသ တောင်နှင့် ဘူသော တောင်ရှိရာဌာနကို ပြဆိုအပ်သည်ကိုထောက်သဖြင့်၎င်း ယခုရှိသော ကေလာသတောင်ကို အာဠာဝက ဝတ္ထုလာ

ဟိမဝန္တာအနီးရှိ ကောလာသတောင်အစစ်နှင့် သဒိသပြု၍
 ရှေးရှေး စဉ်လာကပင် ပညတ်တွင် လာရ ခြင်းသည်
 (ကော- လာသတိ ဒိဗ္ဗတိတိ ကောလာသော) ဟူသော
 ဗြုပ္ပတ်ကို စွဲမှီ၍ (ကောလာသောဝိယာတိကောလာသော)
 ဟု ပညတ်ထားဟန် လက္ခဏာကို ထောက်သဖြင့် ၎င်း၊
 ငါတို့သည်လည်း ကောလာသ တောင်နှင့် တကွ ထိုနယ်
 ပယ်ဋ္ဌာန၏ အနေအထားကို ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ရသဖြင့်
 ၎င်း၊ သထုမြို့ဒိစတြိတ် (ဘီးလင်း) ခေါ်မြို့နယ်ဋ္ဌာနသည်
 ဆံတော်စေတီတော်ကြီး ခြောက်ဆူတို့သည် သာသနာ
 တော်ထက်ဝက် ကျော်လျှင် ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းတော်မူ
 ကြလတ်သော ဋ္ဌာန၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို
 ခံကြရလတ်သောဋ္ဌာနပေတည်းဟု ငါတို့ယုံကြည်သည်။

၎င်းပြင် ငါသည် ရဟန်းငယ်ကာလ ငါးဝါရလောက်
 က ၎င်းဆံတော် စေတီတော်ကြီး ခြောက်ဆူ တို့၏ အ
 ကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇလွှဲမြို့ နာဂဝံတိုက်ကြီး၌ သီ
 တင်းသုံးတော်မူသော ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒ တိပိဋကဓရ
 ဖြစ်တော်မူသော (သီရိဓမ္မခလင်္ကာရ) ဆရာတော်ဘုရား
 ကြီးအား လျှောက်ထား ဘူးရာ၊ ဟဲ့ ရဟန်းကလေး ငါ
 ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဘူးပြီ၊ တောထဲချုံထဲမှာ ကန်ပျက်
 ဂူပျက်မှစ၍ အဆောက် အဦ အများအစား ငါ တွေ့ရှိခဲ့
 သည်၊ ဤနေရာ ဋ္ဌာနကား ဟုတ်ထိုက်သော ဋ္ဌာန ပေ
 တည်း ဟု အမိန့်ရှိတော်မူဘူးလေပြီ။

၎င်းပြင် ဟင်္သာတမြို့၌ သီတင်း သုံးတော်မူကြကုန်
 သော ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ပိဋကတ္တယပိဒူ ဖြစ်တော်မူကုန်

သော ရေတံခွန်ဆရာတော်၊ လယ်တီဆရာတော်၊ ဘုရားကြီး ဆရာတော် တို့သည် ထိုနယ် ဌာနသို့ ကြွရောက်တော်မူကြစဉ် အခါက ကျိုက်ကသာမှ စ၍ ကေလသတောင်ခြေတလျှောက်၌ သမုဒ္ဒရာ ကမ်းပါးပြိုစားပျက်စီးနေသည်ကိုတွေ့ရှိတော်မူကြ၍ (ကေလသတောင်သည် ရွက်လက်များ ဆီလင်္ကာ၊ ခြံခြံ၊ ပြင်၊ ဖြစ်လင်္ကာ) စံသော ရှေးတလျှောက်သုဟောင်းတို့၏ စဉ်လာစကားကို စဉ်းစားတွေးခေါ်မိကြသည့်ပြင် ယခုရေးသားအပ်သော ဗျာဒိတ်တော်များအတိုင်း ဖြစ်လင်္ကာ ကုန်သော်လည်း အံ့ဘွယ်များကိုလည်း အထူးသတိပြုတော်မူကြ၍ ယုံကြည်တော်မူ ကြကြောင်းကို အမိန့်တော် ရှိဘူးကြလေသည်။

၎င်းပြင် (၁၂၀၇)-ခုနှစ် သထုံမြို့၌ များလှစွာသော ရဟန်းပရိသတ် လူပရိသတ်တို့အား ၎င်းဆံတော်တရားကို ဝိဇ္ဇာရဟောကြားလေရာ၊ သထုံမြို့မြဲသပိတ်တောင်ခြေ စန္ဒာရမိတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ပရိယတ္တိဝိသာရဒ လဇ္ဈိပေသလဖြစ်တော် မူသော အရှင် (သဒ္ဓန္ဓာဓိဋ္ဌ) ဆရာတော် ဘုရားသည် တရားဟောပြီးသော အဆုံး၌ မိန့်တော်မူသည်မှာ ညောင်ချောင်း ဆရာတော်၊ ယခု ဆရာတော် ညွှန်ပြ အပ်သော ဤနေရာဌာန သည် ရှေးရှေးသောကာလကပင် မကြာခဏအံ့ဘွယ်ဘုန်း အလွန်ထူးဆန်းသောစေတီတော်ကြီးများကို တောထဲ၊ ချုံထဲမှာ တွေ့ရှိဘူး သူများကြလှပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀) လောက်က ကိုပေါက်ကျိုင်းခေါ် ဒါယကာ တယောက်သည် ထိုတောသို့ ရောက်ရှိရာ အံ့ဘွယ် ဘုန်း

အလွန် ထူးဆန်းသော စေတီတော်ကြီး တစ်ဆူကို တွေ့ရှိ
ပြန်၍ သစ်ပင်ကို ခါးဖြင့်ထစ်၍ အမှတ် အသား ပြုလုပ်
ထားပြီးလျှင် မြို့အုပ်မင်း ဦးသာညိုအားပြောကြားသော
ကာလ မြို့အုပ်မင်းလည်း လူကြီး လူကောင်းတို့ကို- နှိုး
ဆော်၍ အဖူးအမျှော်သွားရောက်ရာ၊ အမှတ်အသား ခါး
ထစ်၍ ထားခဲ့လေငြားသော်လည်း ကွယ်ပျောက်၍သွား
ပြန်၏။ ဤသို့မကြာခဏ အံ့ဘွယ်ဘုန်း အလွန်ထူးဆန်း
သော စေတီတော်ကြီးများကို ဖူးတွေ ကြရသဖြင့် သာ
သနာတော် ထက်ဝက် နီးသောကြောင့် နတ်တို့သတိပေး
သည်နှင့် အလား တူပါသည်။ ရည်သန်တော်မူသည့် အ
တိုင်း နောက်သား နောင်လာတို့ အကျိုးငှါ သိလက္ခရာ
ကျောက်စာကမ္မည်းဖြင့် သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍ ကေ
လာသ တောင်မြင့်များ၌ ဆက်ဆက် စိုက်ထားခဲ့ပါဟု
တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။

ထိုဆရာတော်ဘုရား၏တိုက်တွန်းချက်စကား၌နတ်တို့
သတိပေးသည်နှင့်အလားတူပါသည်ဟူရာ-ရက္ခဒေဝတာ
စေတီယံတုသယိတွာ ယာဝဇ္ဇ ကာလာပိ ဒိဃာယုကာ
ဟုတွာ တံစေတိ ယံရက္ခတိ။ ။ဟူသော အဋ္ဌိကနာပိကထူ
ပဝင်ပါဠိ၌လာရှိသော ရက္ခစိုးနတ်သည်ပင် သတိပေးဟန်
တူသည်ဟု စဉ်းစားမိသည့်ပြင်၊ သထုံဒိစကြိုတ် (ဘီး
လင်း)မြို့နယ်ဌာနသည် မုချကေန အမှန်ဟုတ်ထိုက်သော
ဌာနပေတည်းဟု ငါတို့ယုံကြည်သည်။

သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် ၎င်း (ဘီးလင်း)
ခေါ်မြို့နယ်ဌာန၌ ဆံတော် စေတီတော်ကြီး ၆ ဆူပေါ်

တော်မူကြပြန်သော် ပဇ္ဇနိနိတ်မင်းတည်ထားအပ်သော ဆံတော် စေတီတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန္တာကြီး ၆ ပါးတို့က ဗျာဒိတ်တော်ထားကြပြန်သည်မှာ--

- (၁) ဣဒံစေတီယံ အနာဂတေ သတဗျာဓံ ဘဝိဿတိ။
- (၂) ဣဇေဝ ဓမ္မရာဇာပိ ဘဝိဿတိ။
- (၃) တံပန စေတီယံ ပဉ္စသောဏ္ဍာယ စေတိ ယန္တိ ပါကဋံ။

ဟူ၍ (၃) ခွန်းကုန်သော ဣဗျာဒိတ်တို့ကို မိန့်ဟ ကျူးရင့်တော်မူကြပြန်လေ၏။

(၁) ဣဒံစေတီယံ၊ ဤစေတီတော်သည်။ အနာဂတေ၊ သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်သော နောင် အနာဂတ်ကာလ၌။ သတဗျာဓံ၊ အလံ (၁၀၀) သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ။

ဤကား သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်သော နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ အလံ (၁၀၀) မြေမှ စွင့် စွင့် ပေါ်မြင့်လတံကို မြင်တော် မူကြောင်း-- (ပဌမ) ဗျာဒိတ်။

(၂) ဣဇေဝ၊ ဤဆံတော် စေတီတော် ကိန်းဝပ် စပျော်တော်မူရာ ဒေသ၌ပင်လျှင်။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဓမ္မ ရာဇ်မင်းကောင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ။

ဤကား သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်သော နောင် အနာဂတ် ကာလ၌ ငါတို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော

{ဘီးလင်း} ခေၤ ဖြိုနယ်ဒေသ၌ ဓမ္မရာဇ် မင်းကောင်း
ပေၤထွန်းလတ်ကို မြင်တော်မူကြောင်း- (ဒုတိယ)
ဗျာဒိတ်။ ။ ဤကို ရည်၍ ရှေးသူဟောင်းတို့သည်
(သာသနာတဝန် မင်းကောင်းတဆက်) ဟု ပြောစ
မှတ်ပြုကြကုန်၏။

(၃) တံပနစေတီယံ၊ ထိုစေတီတော်သည်၊ ပစ္ဆိမ၊
သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်သော နောင် အနာ
ဂတ်ကာလ၌။ သောဏ္ဍာယစေတီယန္တိ၊ သောဏ္ဍာ
ယစေတီဟူ၍။ ပါကဋံ၊ ကျော်စောသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ်။

ဤကား သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်သော
နောင် အနာဂတ်ကာလ၌ “သောဏ္ဍာယစေတီ”
တော်ဟု ဘွဲ့မည်တော် တွင်လတ်ကို မြင်တော် မူ
ကြောင်း(တတိယ) ဗျာဒိတ်။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်ကုန်သော ဗျာဒိတ်တော် (၃) ခွန်းတို့
တွင် ပဋ္ဌမဗျာဒိတ်တော်လာ “အနာဂတေ” ဟူသောပုဒ်
ကို “သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်သော နောင်အနာ
ဂတ်ကာလ၌” ဟု ယောဇနာခွဲရာ၌ ထက်ဝက်မှ နှစ်ပေါင်း
ဘယ်မျှလောက် ကျော်အောင် ဆိုင်းငံ့ စောင့်လင့် ရဦး
မည်နည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်ရန်ရှိ၏။ အထက်၌ ပြဆို
ခဲ့ကုန်သော ဘုရားဗျာဒိတ်တော်(၃) ခွန်းတို့တွင် တတိယ

ဗျာဒိတ်တော်လာ (တတောပရံ မဟာပူဇာ သက္ကာရော ဘဝိဿတိ) ဟူသော ဝါကျ၌ တတောပရံ-ပုဒ်တို့ဖြင့် (တတောပရံ ဘဝဂံပါတော) ၌ ကဲ့သို့ အနန္တရကာလ (၂၅၀၀) ပြည့်သည်မှနောက်တနှစ်ဟု ယူမူလည်း သင့်တန်ရာ၏။ (တတောပရံ စိတ္တဇာဟာရာဇရူပဉ္စ ဝေါဒ္ဓိန္ဒြိယ) ၌ကဲ့သို့ မြန်လျှင်၅-နှစ်အတွင်းလောက်၊ ကြာလျှင်-၁၀ နှစ်အတွင်းလောက်ဟု အနုမာနနှိုင်းဆတွယ်လည်း သင့်တန်ရာ၏။

“သတဗျာဓိ” ဟူသော ပုဒ်ကို အလံ (၁၀၀) ဟု ပေသာ ဇနာခဲ့ရာ၌လည်း၊ အလံ (၁၀၀) ဟု ဆိုလျှင် အတောင် (၄၀၀) မြင့်၏။ အလွန်မြင့်လွန်းလှလေ၏။ ။ သတဗျာဓိ ပုဒ်၌ သတ-သဒ္ဓါသည်၊ သတပဗ္ဗော၊ သတပဒိ-စသော ပုဒ်တို့၌ သတသဒ္ဓါကဲ့သို့ ဗဟုတ္တဝါစက သဒ္ဓါသဒ္ဓါဖြစ် ထိုက်ရကား လွန်မူရွှေတိဂုဏ် စေတီတော်ထက် ၂-လံ-၃-လံ၊ ယုတ်မူ ၂-လံ ၃ လံ ဟုယူမူလည်း သင့်တန်ရာ၏။

ဒုတိယ ဗျာဒိတ်တော်လာ၊ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဟူသောပုဒ် အရ၊ ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်း ပေါ်ထွန်းလတံ့ ဟူသည် အဘယ်မင်းကောင်းကို ဆိုလိုပါသနည်းဟု စဉ်းစားလင်သော်။ ။ ခဠိကောတိ- ဒသကုသလဓမ္မ သမ္ပန္နာဂတော အဂတိဂမန ဝိရဟိတော၊ ဓမ္မရာဇာတိ ဣဒံပုရိမပဒသေ ၀၆၀၀၀၈နံ။ ။ ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ ၁၀ ပါးနှင့် ပြည့်စုံ ညီညွတ်သောမင်း၊ မလိုက်စားအပ်သော အဂတိလေးပါးမှ ဖယ်ရှားရှောင်ကွင်းသောမင်းကို ဓမ္မရာဇ်မင်း

ပေတည်းဟုသုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ မဟာပဒါနသုတ်
 ၌ ဖွင့်ဆိုလေငြားလည်း ဤ၌မလို။ ။ (ပရိဟိတဓမ္မကရ
 ဇောနဝါဓမ္မိကော၊ အတ္တဟိတဓမ္မကရဇောနဝါဓမ္မရာဇာ)
 ဟူသည်နှင့်အညီ-သူတပါးတို့၏ အကျိုး တည်းဟူသော
 ပရဟိတဓမ္မ၊ မိမိ၏အကျိုးတည်းဟူသော အတ္တဟိတဓမ္မ
 တို့ကို ပြုတတ်သောမင်းကို ဓမ္မိကဓမ္မရာဇာ မင်းပေ
 တည်း ဟုသိလက္ခန်အဋ္ဌကထာ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ်၌ ဖွင့်ဆိုလေ
 ငြားလည်း-ဤ၌မလို။

ဓမ္မရာဇာပိ ပုဒ်၌လိုရင်းကား။ ။ ဓမ္မနေဝ ရာဇာ
 ဇာတောနံပိတု ဃာတာနာဒိနာ အဓမ္မနာတိဓမ္မရာဇာ။ ဟူ
 သည်နှင့် အညီ-အဘစသည်တို့ကို သတ်ဖြတ်၍ နန်းရပ်
 သီးဖြူကို မလုယူသောမင်းကို ဓမ္မရာဇာမင်းပေတည်း ဟု
 သိလက္ခန်အဋ္ဌကထာ သာမည ဖလသုတ်အဖွင့် သာရတ္ထ
 ဒိပနိဒီကာစသည်တို့၌ ဖွင့်ပြတော်မူကြလေရကား အဘ
 စသည် သတ်ဖြတ်၍ နန်းရပ် သီးဖြူကို ဘယ်ခါမှ လုယူ
 လေ့ မရှိသော ပာချတိုင် မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို လက်
 ရမိမိ သိမ်းပိုက်လျက်ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင် တိုင်းသခင်
 တို့ နှိုင်းယှဉ်မခွဲ အမင်းမင်း ရွံ့ရသော အင်္ဂလိပ်မင်းကိုပင်
 ဓမ္မရာဇာဟုကောက်ယူမှသာတော်လိမ့်မည်ဟုထင်သည်။

(ဤသည်ကား အင်္ဂလိပ်မင်း လက်ထက်ဖြစ်၍ ဆရာတော်ဘုရား
 ကြီးက ဥပဒေဖြင့် မငြိစွန်းစေရန် ပရိယာယ် သုံးခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။
 ယခုခု လွတ်လပ်ပြီး တိုင်းပြည်ဖြစ်သည့် အပြင် နိုင်ငံတော်အစိုးရသည်
 လည်း သာသနာတော်ရေးကို အထူးဂရုစိုက်လျက် ရှိရာ သာသနာ တ
 ဝက်ကျော်သောအခါ နိုင်ငံတော် အစိုးရမှာ ဘုန်းကံ ပွင့်ချိန် တန်လိမ့်
 မည်ဟုယုံကြည်ရပေသည်။ ။ ထုတ်ဝေသူ။)

ဤခမ္ဘရာဇာပိ-ပုဒ်၌ ပိသဒ္ဓါကား ဂုတ္တာပေက္ခ အဂုတ္တ သမုစ္ဆည်းတည်း။ ဂုတ္တာပေက္ခကား- ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်း လည်း ပေါ်ထွန်းလတ်၊ စေတီတော်လည်း အလံ(၁၀၀) ပေါ်မြင့်လတ်၊ ဟုဆိုလိုသည်။ အဂုတ္တ သမုစ္ဆည်း ကား- ဓမ္မရာဇ်မင်းကောင်းလည်း ပေါ်ထွန်းလတ်၊ ဒမိဠ ထူပ ဝင်၌။ ။ ကေသဝတောနံ နိဝါသနုဋ္ဌာနုတ္တာ ကေသဝတိ တိနာမံ အာလပတိ။ ။ ဆိုလတ်၊ ရကား- ကေသဝတိ မည်သောမြို့တော်ကိုလည်း ပန်ဆင်းတည်ထောင် လတ် ဟု ဆိုလိုသည်။ (ဓမ္မရာဇာပိ) ဟု ဋ္ဌာနိမင်းကိုပြဆိုသဖြင့် ဋ္ဌာနမြို့တော်ကိုလည်း အဂုတ္တ သမုစ္ဆယတ္တဖြင့် ကောက် ယူထိုက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ ထင်မြင် အပ်သည့် အတိုင်း ဗျာဒိတ်တော်လာ သိုက်တော်ပါ ဖြစ်ပေသော အင်္ဂလိပ်မင်းတို့ကလည်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ကျူး ရင့်တော်မူအပ်သော ရွှေဗျာဒိတ်တို့ကို တစိပ် တဒေသမျှ အကယ်၍ ယုံကြည်ခဲ့ပါက ကေသဝတိ မြို့တော် ကြီး တည်ထောင်ရန် အချိန်ကလေးနီးကပ်ရုံမျှမက ကျိုက်က သာကေလာသတို့၌လည်း နောင်လွှဲကြီး တက်ကြီးများ ဆိုက်ကပ်စရာ ဟောသမုဒ္ဓရာကြီး ြစားပျက်စီး၍ ယခု နီးကပ် လာသော အကြောင်းဟိတ် များကို ဆင်ခြင် ထောက်ထား၍ ကေသဝတိ မြို့တော်ကြီး တည်ထောင် ရန် စီမံသင့်လှပေပြီဟု ငါတို့အထူး မွှင်လင့်သည်။

(ဣဇေဝ ဓမ္မရာဇာပိ ဘဝိသတိ) ပဉ္စသော ဒုတိယဗျာ ဒိတ်၌ ဣဇေဝ၊ ဗိသတိ သဒ္ဓါတို့သည်(နေကေနေကတ္တ

ဝိသယာ) ဟူသည်နှင့်အညီ အနက်အရာ များလှစွာရကား
 ယခု ငါသည် သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ၊ သာရတ္ထဒီပနီ ဒီကာ
 စသော ကျမ်းကြီးများကို ထောက်ထားကိုးကား၍ ရေး
 သား ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်မှ ပြင်ဘက် အ
 ထူး ကွန့်လွန့်၍ အတွန့်မတက်ရာ။ ။ ငါတို့ မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်ကြီးကို အင်္ဂလိပ်အစိုးမင်းတို့ မသိမ်းပိုက်စဉ် ကာ
 လရှေးယခေါင်ကပင် တဦးသည် တဦး-ကို သို့မဟုတ်
 တယောက်နှင့်တယောက် (က-ဖျက် ယ-ဖျက် မလုပ်ကြ
 နှင့်) ဟုပေါရာဏပညာရှင်တို့၏ သွန်သင်ပြသ "ဆုံးမစာ
 အကျဉ်းကို နှလုံးသွင်း ပြုကြ၍ သူတို့၏ (၁၂၄-က) ကို
 ကျော်နင်း ဖောက်ဖျက် လိုက်ပါက (မိမိတို့-ယ) ဖျက်
 စာတ်လှ သောကြောင့် က-ဖျက် ယ-ဖျက်နှင့် မထိ မရှာ
 အောင် သတိကောင်း ဆောင်သင့်လှလေသည်။

(ဤအချက်၌လည်း အင်္ဂလိပ်မင်းလက်ထက်ကခေတ်စားနေသော
 ပုဒ်မ ၁၂၄-က နှင့် မပြီခစွန်းစေရန် သတိပေးတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာ
 တော်ကြီး၏ အလိုမှာ သာသနာကို ကြည်ညိုသော သာသနာ့ဒါယကာ
 မင်းမြတ်ကိုပင် ရည်စူးဟန်တူသည်။ ။ တနည်း-ခေတ်နှင့် ဝေဘန်လျှင်
 စူလ-မဟာသောတာပန် အများဆုံးပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့ဖြစ်၍ လော
 ကုတ္တရာကုသိုလ်ကိုသာလျှင် အရေးတကြီး အားပေးသော အစိုးရ အဖွဲ့
 ဖြစ်စေရမည်။ ကာမ ရူပ အရူပ ကုသိုလ် များကို လောကုတ္တရာ
 ကုသိုလ်ထဲသို့ ထည့်၍မစဉ်းစားရ။ ။ ထုတ်ဝေသူ။)

ယခုရေးသားပြဆိုအပ်ပြီးသော ဘုရားဗျာဒိတ်တော်
 (၄) ခွန်း၊ ရဟန္တာဗျာဒိတ်တော် (၃) ခွန်း၊ ပေါင်းဗျာဒိတ်
 တော် (၇) ခွန်းတို့ကို နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်လတံ့

ကုန်သော ဝိသေသာကာရတို့ကို ညွှန်ပြတော်မူအပ်ကုန်သော စကားတော်များ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဘုရားရဟန္တတို့၏ (သိင်္ခ) ဟူ၍မူလ၊ (အဟောဇောဒိန္ဒ) ဟူ၍မူလ၊ ခေါ်ထိုက်သင့်လှ၏။ ၎င်းအဟော စာတမ်း အရ သထုံဒိဋ္ဌိတော် (ဘီးလင်း) ခေါ် မြို့နယ်ဌာနကို ညွှန်ပြရေးသားလိုက်ရခြင်းသည် ငါတို့ပိဋကတ် ကျမ်းစာတို့၌ လာရှိသော ဒေသနာတို့သည် များသောအားဖြင့် သကဋကျမ်းစာ များ၌ကဲ့သို့ ထင်လျားစွာ ပေါ်ပြ၍ ဤနေရာ ဤဒေသတည်းဟု ညွှန်ပြကြသည်မဟုတ်ရကား—

ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောအထောက်အထား ပညာရှိ အရှင်များတို့နှင့် တိုင်းစာဆင်ခြင်၍ ထင်မြင်ချက် အားဖြင့်သာ နိတဏ္ဏအရာ၌ ထား၍ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်သော နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ငါတို့ထင်မြင်အပ်သော (ဘီးလင်း) ခေါ် မြို့နယ်ဌာန၌ဖြစ်စေ အကယ်၍နေရာဌာန ကဲ့လဲ့ခဲ့ပါသော် (ဘီးလင်း) ခေါ်မြို့နယ်ဌာနမှ ဂါဝတ် ယူဇနာ အနီးငယ် ဝေးကွာသောမြို့နယ်ဌာန၌ဖြစ်စေ (ဣဒံစေတိ သံအနာဂတေ သတဗျာဓိဘဝိဿတိ) ဗျာဒိတ်တော်လာရှိသော(သေဇ္ဈာယ)စေတီတော်သည်ဇနပုဒ်တိုင်းသူတို့ ပူဇော်ရာဧကန် ဆံတော်ခတ်မှန်ပါသည်ဟု သက်သေခံအလား ရွှေတောင်ကြီးငှားသကဲ့သို့ ဘွားကန် ပေါ်မြင့်တော်မူလာပါလိမ့်မည်။ နောက်သားနောင်လာတို့ အထူးသတိ ပြုကြပါစေသတည်း။ ။

“ဆရာတော်၏မှာတမ်း”

ယခု (၁၂၈၈ ခုနှစ်) ၌ ငါ၏ အသက်သည် ၆၀-တိတိ ပြည့်ရှိနေသည်ဖြစ်ပါ၍ သာသနာတော်ထက်ဝက်လဲမည့် မှာ အနှစ် (၃၀) လိုလေသေးရကား၊ ငါ၏အသက်ကိုဆင် ခြင်လျှင်သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ အံ့ဘွယ်အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့်မမြင် ကွယ်လွန်မည် ထင်ပါသည်။ သာသနာ တော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် မြေမှစွင့်စွင့် ဘွားကနဲ ပေါ် မြင့်၍ ထွန်းတင့်တော် မူလတံ့သော (သောဏ္ဍာယ) စေတီတော်သည်။ ။စေတီ ယက်ဏံ သောဓာပေတွာ တဿ သမန္တတော ပါကာရံ ပရိက္ခိပိတွာ။ ။ဟု စေတီ တော်ယင်ပြင်ကို သန့်ရှင်းစွာ သုင်သင်၍ထက်ဝန်းကျင် အရပ်၊ တံတိုင်းတော်ခတ်ကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူသော ကြောင့် ငါသည် အကယ်၍ စုတိမနေကွယ်လွန် လေလျှင် ကေလာသတောင်မြင့်ဖျား၌စိုက်ထားခဲ့သောဤကျောက် စာကို သဒ္ဓါတိုးပွားအမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယစေတီ တော်၏ တံတိုင်းတော်အတွင်း၊ သင့်လျော်သော မြေအ ခင်းသို့၊ ဆောင်ကြဉ်းစိုက်ထူကြ စေကုန်သတည်း။

အကယ်၍ အသက်နှင့် ကပ်၊ ဤနှစ်တန်သည် စိမံ ထောက်မ၍ ရာပြည့်အောင် နေရငြား သော်လည်း၊ (ဇရာဇဇ္ဇရိတာ ဟောန္တိ) ယင်း ပါဠိအရ၊ ဇရာ၏လက် တွင်းသို့ သက်ဆင်း နေရသည့် အပြင် မောမူဟဒသက အရွယ်သို့ကျသဖြင့် သူငယ်ပြန် ခေါ်ဝေါ်ကြသော ဒုက္ခ နှင့်မရှင်း သတိဉာဏ် လွတ်ကင်းသဖြင့် အရဟံ- အစ

ဂုဏ်ကိုးဝကို စိတ်ကကြည်နူး သောဏ္ဍာယ စေတီတော်
၏ အံ့ဘွယ်အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့် ကေန့် ရလိမ့်မည် မှန်ပါ
လျှင် တဖန်ဘုရား ပွင့်သောလားသို့ အားရဝမ်းသာ ဖူး
ရပါအောင် သဒ္ဓါတိုးပွား အမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယ
စေတီတော်၏ ဘိနပ်တော်အပါး စိုက်ထူသောကျောက်
စာနားသို့၊ ငါ့အား-ပို့နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

—:၀:—

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ

နိဂုံး

မင်္ဂလာခြည်ရှိန်၊ ကပ်လုံးထိန်စိမ့်၊ အစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်
ပေါင်းခသည့်၊ လောကထွဋ်များ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ မှတ်သား
ဗျာဒိတ်၊ နက်ဝိသိဋ္ဌဝယ်၊ အတိတ်နာဂတ်၊ ပိုင်းဖြတ်ဝတ္ထု
မာန်၊ သုံးတန်ကာလ၊ တွက်ရေပြသော်၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊
ရဟန္တာမြတ်၊ ခြောက်ပါးနတ်အား၊ ဆံခါတ်ခြောက်ဆူ၊
နှင်းတော်မူသား၊ ဇမ္ဗူမဏ္ဍလ၊ ပြောကျပင်စွဝယ်၊ ကာလ
နောင်ခါ၊ ဖြစ်သင့်ရာကို၊ အနာဂတ်၊ နှိုင်းစံမယှဉ်၊ အဘိ
ညာဉ်ဖြင့်၊ အစဉ်ရှုထွေ၊ ခြွက်တော်ပေသား၊ ဆကေသ
ဓါတ်၊ ဝံသမှတ်သည့်၊ ကျမ်းဖြတ်သိင်္ဂီ၊ နာရဏီကား၊ သင်္ဃီ
ယုန်ရုပ်၊ တိမ်မြူအုပ်သို့၊ ကွပ်မြှုပ်ရှိရာ၊ ရှေးဆရာတို့၊ ဘာ
သန္တရေ၊ ဒေသန္တရ၊ မကျွမ်းကြ၍၊ မှန်းဆမမျှော်၊ ရှိလေ
သော်တည်း၊ အနော်ပမ၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၏၊ ထုတ်ပြမိန့်မှ၊ သာသ

နာစက်၊ ငါးထောင်ဝက်၌၊ စည်ချက်နှာဟန်၊ မြေကြန်မက်
လာ၊ ကေလာသထိပ်၊ စက်ရိပ်နယ်ကုန်၊ အရုဏ်ရောင်
ဆင်း၊ မြေတလင်းဝယ်၊ ထွန်မင်းဓမ္မရာဇ်၊ ဘုန်းကျိုးလှစ်၍၊
ချစ်အင်္ဂါ၊ သမ္မာပုဏ္ဏ၊ ကေသဝတီ၊ ပူရိသမိက်၊ ထီးနန်း
စိုက်လိမ့်၊ သုံးထိုက်ကေသီ၊ မွေသဒ္ဓိနှင့်၊ စေတီသုဏ္ဏ၊
(သောဏ္ဍာယ)လည်း၊ ဗျာမသတာ၊ မြေမှာစွင့်စွင့်၊ ငွါးငွါး
တင့်၍၊ ထွန်းပွင့်လိမ့်မည်၊ နာဂတ်ရှည်ကို၊ ထိုဤနှောက်
မွေ့၊ ပျောက်မရွေ့အောင်၊ နောက်ရှေ့ မြောက်တောင်၊
နှိုင်းဆောင်ဝေဌ၊ နယ်ပုံပြ၍၊ ဌာနဤမှာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏၊
ဘာသာသက္ကဋ၊ သီဟဋ္ဌနှင့်၊ ပြာဏ္ဏဋဟိန္ဒူ၊ ဗင်္ဂလီအာဒိ၊ အစ
ရှိသား၊ တိပိရုကာ၊ မာဂဌ၊ သာဠကထာ၊ ဒိကာလက်သန်း
ဆန်းအလင်္ကာ၊ လိမ္မာနံ၊ သိ၊ သိရိဘန္တန္တ၊ (ဥာဏဝံသော်)၊
မထေရ်ကျော်လျှင်၊ အဟော်အစ္ဆရိ၊ အံတွယ်ရှိသည့်၊
သီလက္ခရာ၊ ကမ္မည်းစာကို၊ ကမ္ဘာအဝှန်း၊ သိစေညွှန်း
သည်။ ။ မော်ကွန်းရွှေစာသမိုင်းတည်း။ ။

အစ္ဆရိယာဝတ ကျောက်စာပြီးပြီ။

ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏မြေး
ဒိရုကန္တသမီးရသူ ဒီပဿနာဓမ္မပါမောက္ခ

ဆရာကြီး-ဦးမြသိန်းထွန်း

ရေး

!

သန္တတုဂ္ဂါးတမ္း

မူပိုင်ရှင်-ထုတ်ဝေသူ

(ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး

သာသနာ့မူဝါဒသုတ်တိုက်

ဆူးဝေထုရားဝင်း-ရန်ကုန်မြို့။

မျာဒိတ်တော်လာ—မဟာမိတ်

“ထိုနောက် သောမတြက်မင်းသည် မြေဆီမြေဥ
များကို တူးယူခဲ့၍ ထိုမြေဆီမြေဥတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား
အား ပူဇော်သက္ကာရပြုလေသည်။ ဤသို့ ပူဇော်သည်
ကို မြတ်စွာဘုရား ခံယူတော်မူ၍၊ ပြုံးတော်မူသည်။
ပြုံးတော်မူသည့်အကြောင်းကို ညီတော် အာနန္ဒာက
လျှောက် ကြားသော်- မြတ်စွာ ဘုရားက ချစ်သား
အာနန္ဒာ- ဤသောမတြက်မင်းသည် ငါဘုရားသာသ
နာတော်အနှစ် ၂၀၀၀ ကျော်သောအခါ ပါပမင်း
တို့လက်ထက် သိုးဆောင်း ၁၂ မျိုးတို့တွင် ရုရှားလူမျိုး
ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုရုရှားလူမျိုးမင်းသည် လက်နက်စကြာ
အမျိုးမျိုးကို တတ်မြောက်၍ လက်နက်စကြာရှင် ဖြစ်
လတ္တံ့။ ထိုလက်နက်ရှင်ဖြစ်သော ရုရှားမင်းသည် အပ
ရန္တတိုင်းကြီးရှင် မြန်မာဘုရင်တို့နှင့် ချစ်ကြည်သော
မဟာမိတ် ဖြစ်ကြလတ္တံ့ဟူ၍ မျာဒိတ်စကား မြွက်
ကြားတော်မူသည်။ ။ ဤကား သာသနာ့သိုက်လာ ဝေ
သနာတော်အရ ဆိုသောအကြောင်းတည်း။”

(မဟာဘိသက္က ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့ခံ ပါဠိဆရာကြီး ဦးစောရေးသော
ဦးအောင်ဇေယျအတ္ထုပ္ပတ္တိ-စာမျက်နှာ ၄၈ မှာကြည့်)

နိဒါန်း

တရား— တရား— တရား

ရအောင်နာစမ်းပါ။

ဘာလဲတရား၊ ဓမ္မ-တရား၊ ဘာကြောင့် တရားလဲ၊ အပါယ်လေးပါး မကျဘို့၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ မလယ်ဘို့၊ ပို့ဆောင် တတ်သော သဘောကို တရားမှတ်။ အတို့ ချုပ်မှာ- ဒိဋ္ဌိကွာဘို့-တဆင့်-တဏှာ-မာန ချုပ်ငြိမ်းဘို့၊ ဒါတဲတရားမှတ်။

စိတ်တရား၊ စေတသိက်တရား၊ ရုပ်တရား၊ နိဗ္ဗာန် တရား။

ပရမတ္ထတရား-၄ပါးမှတ်။ ၄ပါးလုံးပရမတ္ထမှတ်။ တရားမှတ်။ ဘုရားစသော အရိယာတို့၏ ဉာဏ် မြတ်ဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် တရားမှတ်။ ဒါပြင် မရှိဘူး။

စတုဿ အပါယောဿ-သံသာရဝဋ္ဌဒုက္ခေသုစ၊ အပတ မာနေကတွာ-ဓာရေတိတိ ဓမ္မော။ ၊ စတုဿ- လေးပါး ကုန်သော၊ အပါယောဿ- အပါယ် လေးပါး တို့၌၎င်း၊ သံသာရဝဋ္ဌဒုက္ခေသုစ- ဇာတိစသော သံသရာ-ရုပ်နာမ် မပြတ်-ဆက်စပ်သော သံသရာတို့၌၎င်း၊ အပတမာနေ- အောက်သို့ပြန်၍ မကျရလေအောင်၊ ကတွာ-အထောက် အပန်ပြု၍၊ ဓာရေတိ- တဆင့်ထက် တဆင့် နိဗ္ဗာန် တိုင်

အောင်ပို့ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိတာသွာ-ထို့ကြောင့်၊ ဓမ္မော၊
တရားမည်၏။ (ဓရဓာတ်-ရမ္မပစ္စည်း။) ဓရဓာတ် အရ-
သဘာဝဓမ္မသန့်သန့် တရားသဘောကောက်။ ရမ္မပစ္စည်း
အရ-မဂ္ဂဋ္ဌာန် ၄ ယောက်- ဗလဋ္ဌာန် ၄ ယောက် ကောက်၊
(မဂ်-၄ ဖိုလ်-၄ နိဗ္ဗာန်-၁ ကောက်၊ ဓရဓာတ်။)

(မဂ်-၄ ဖိုလ်-၄ နိဗ္ဗာန်-၁ ပရိယတ်-၁ ကောက်
ဓရဓာတ်။) ရမ္မပစ္စည်းအရမှာ ဒီတရားတွေ ရင်ထဲ၌ သိ
မြင်၍ ကပ်လျက်ဆောင်ထားသူ၊ ဘုရားစသောအရိယာ
လေးယောက်ကို မုချအားဖြင့်ကောက်။ ကလျာဏ ဗူဠ
သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဥပစာအားဖြင့်ကောက်။

ပရိယတ် - စာပေ ကျမ်းဂန် သင်ခြင်း။

ပဒိုပတ် - သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပြည့်စုံခြင်း။

ပဒိုဝေဓ - မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရခြင်း။

ဓမ္မ- တရားအစစ်ဟူ၍ ကောက်။

ရှင်းတမ်းမှာ

စိတ်ထဲမှာ- အကောင် အထယ်မပါဘူး၊ စေတသိက်
ထဲမှာ ဝတ္ထုပစ္စည်းမရှိဘူး၊ ရုပ်ထဲမှာ ယောက်ျား၊ မိန်းမ
အသက်ဇီဝ မတွေ့ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်အတွက် ဆိုဘွယ်ရာ မရှိ
မှတ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မဟုတ်လျှင် စိတ်သဘာဝ၊ စေတ
သိက်သဘာဝ၊ ရုပ်သဘာဝ မှတ်။ နိဗ္ဗာန်သဘာဝကိုကား
ထားအုံး။ ရှင်းတဲ့ သူမှာ ရှင်းတယ်၊ မရှင်းသူမှာ
နိဗ္ဗာန်ကို တရားလို သိခဲလှ၏။ ပက်သလောက် ရေပါ
စေ-မီးမပါလေနဲ့။

ဆုတောင်းကြဒါ-သတိထား။

မဂ်တရား-ဖိုလ်တရား-နိဗ္ဗာန်တရား-မြတ်ကို-ရပါလို့
 ၏ ဆိုပေမဲ့ -

မဂ်ကို-အကောင်အထည်ယူတတ်တယ်။

ဖိုလ်ကို-ဝင်စားတဲ့လူကို ယူတတ်တယ်။

နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ရာဌာန-တခုလို့ အယူရှိတတ်တယ်။

နိဗ္ဗာန်ကို-ရထားတဲ့-လူရယ်လို့ -ယူတတ်တယ်။

နိဗ္ဗာန်ကို-လူ၏ခန္ဓာနှုလုံးတွင်းမှာ ယူတတ်တယ်။

ခက်တယ်-ခက်တာ အဘိဓမ္မာမှတ်။

တရားဟာတရားဘဲ။တရားထဲမှာ-ဘာမှမရှိဘူး။

ရှိနေသေးရင်-စိတ်ပရမတ်သဘောနားမလယ်မှတ်။

ရှိနေသေးရင်စေတသိက်ပရမတ်သဘောမသိဘူးမှတ်

ရှိနေသေးရင် ရုပ်ပရမတ်သဘောကိုနဲ့နဲ့မျှမရိပ်မိမှတ်။

ရှိနေသေးရင်- နိဗ္ဗာန် ပရမတ် သဘော ကိုတော့-

အလှမ်းဝေးလှ၏။

သူတော်ကောင်းတရား-သဒ္ဓမ္မမှတ်။

သူတော်ကောင်းနဲ့ တရား-ခွဲခြား။

သူတော်ကောင်းထဲမှာ-တရားမရှိဘူး။

တရားထဲမှာ-သူတော်ကောင်းမပါဘူး။

ဝိပဿနာဥာဏ်ကို-ထဲလွန်စပြုလိုက်သည်။

မကွဲရဲ့နဲ့ -ဓမ္မအန္တရာယ် သင့်တတ်သည်။ မှီအောင်

လိုက်၊လိုက်ရင် မှီတယ်။ကိစ္စ-မပြီးသေး-မီးမအေး။

နိဒါန်း-သင့်ရုံမှတ်။

သောတာပန်တွေ ဒုနဲ၊ ဒေး

ဘာဘဲလုပ်နေနေ၊ လူတိုင်း သောတာပန်အမြန်ဖြစ်၍၊
သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတည်းဟူ
သော-သူတော်ကောင်း ဥစ္စာရတနာ-၇-ပါးနှင့် အလိုလို
ပြည့်စုံကြစေရန်—

ဝိဇ္ဇကတ္တယပါရဂူ-ဝိပဿနာဓမ္မပါမောက္ခ

ဆရာကြီး- ဦး ဖြ သိန်း ထွန်း

ရေး

သာသန မုခ ကျမ်း

နှင့်

ဘာသာရှင်းတမ်းအလင်းကျမ်း

တို့ကိုကြေကြေညက်ညက်ဖတ်ကြပါ။

သာသန မုခ စာအုပ်တိုက်

ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဘဂဝတော၊ သမထတန်ခိုး၊ မြေလျှိုး မိဃ်းပြန် ဈာန် သမာပါတ်၊ လောကီဇာတ်ပေါင်းစုံ၊ အကုန်ပယ်ဖြတ်၊ အတုမရှိသော ဘုန်းတော်တို့နှင့် ပြေစုံ ကြွယ်ဝတော် မူပါသော။ အရဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ ရင့်သန် ကွန့်မြူး၊ တဏှာကို ပယ်သတ်နိုင်၍၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သဘာဝ ဓမ္မ- အနုတ္တသုညတအထိ- မြင်သိအမှန်- သစ္စာဉာဏ်ကို- ကိုယ်တော်တိုင် ပထမ ထိုးထွင်းခါ ရှာခဲ့သော ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ (ဝါ) တရားတော်မြတ်နှင့် တကွ-သာဝကအပေါင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးအနန္တတို့ကို ရှိခိုးချီးကျူးလျှိုးလျှိုး အားမရတော့ပါဘုရား။

သဒ္ဓမ္မ ၇ ပါး။

- ၁။ သဒ္ဓါ- ရတနာ ၃ ပါးကို အားကိုးယုံကြည်၍။
- ၂။ ဘိလ-ကာယ၊ ဝစီ၊ ကံ ၂-ပါးကို စောင့်ထိန်း၍။
- ၃။ သုတ-ဘုရားရှင်ဆုမွေသော စကားကို ကြားနာ သင်မှတ်၍။

- ၄။ စာဂ-ပေးကန်း လှူဒါန်း- ပူဇော်-စွန့်ကြဲသို့။
 ၅။ ပညာ- ခန္ဓာဒုက္ခ စက်ရဲ့ အဆက် ရုပ် နာမ်
 အဆက် ပြတ်အောင် သိသို့။
 ၆။ ဟိရိ-ဒုစရိုက်ပြုခြင်း၌ ယခုလောကမှာပင် ရှက်
 ကြောက်သို့။
 ၇။ ဩတ္တပ္ပ- ဒုစရိုက် အကျိုးပေး- အပါယ် ၄ ပါး၌
 ဖြစ်စေရန် ထိပ်လန့်သို့။

၎င်း ၇-ပါးကို လေ့လာ ကျင့်သုံး ဆည်းပူး ကြပါက
 သူတော်ကောင်းတရား ၇-ပါးဟု သိပါ။ ပြေ့စုံရဲ့ လား-
 ယောဂီ။ မိမိစိတ်ဥပဇာတိက ပြန်မေး။ အသိုးအတန်ဆုံး
 ကိုလဲရွေး၊ သေဘေးလဲ သတိထား၊ ပညာရှိ-အရိယာ
 ပညာရှိများကိုလဲ စုံစမ်းရှာတွေ့ တိုင်ပင်၍လျှောက်ထား။
 အန္ဓဗာလကို မေးရန်မလို။ ဒါနနဲ့ စာဂအတူတူ။ သီလ၊
 ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ အတူတူ။ သဒ္ဓါနဲ့ သုတ သဘောတူမှတ်။
 စာဂ၊ သဒ္ဓါ၊ သုတ ၃ ပါး၌ သမာဓိပါဝင်ပြီ။ ပညာကား
 အချုပ်တရားဟု ပုဒ်ပြတ်မှတ်။ လိုရင်းမှာ ဒါန သီလ၊
 ဘာဝနာပါဘဲ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပါဘဲ။ ရှုပ်တဲ့
 ခေတ်မို့- လူပြန်းသိ ရှင်းမယ်။ ၎င်း ၇ပါး ရုဏ်အင်္ဂါ
 များသည် အရိယာ အလောင်းတို့နှင့် အရိယာများတို့မှာ
 ပြေ့စုံသလား မပြေ့စုံဘူးလားဆိုတာ တွေးသို့ ဝေဘန်
 သို့ စဉ်းစားသို့ ကိုယ် အလုပ်မဟုတ်။ အချိန်ကုန်မည်
 ယောဂီ။ ဤသူတော်ကောင်း တရားတွင် သဒ္ဓါဆိုသော
 ဒုလ္လဘ ငါးပါးထဲက နာမည်ကြီးတခု ပါဝင် ဦးစီးလျက်
 နေသည်ကို သတိမူကြရမည်။ အချို့လဲ စရဏမျိုးဟူ၍

ယူကြသိကြ၏။ စရဏမျိုးယူခဲ့သော် အန္တပုထုဇန်တို့မှာ တခါတရန် တဒင်္ဂမျှဖြစ်သည်။ တသက်တခါမျှ ကျင့်သုံးလေ့လာနိုင်သည်။

သာသနာတွင်း စကား- ဘုရားစကားတို့ တိမ်မြုပ်ကွယ်ပသောအခါ သာသနာအရိပ် အမြွက်မျှ ကျန်ရစ်ရသဖြင့် ကျင့်သုံးလေ့လာသူတို့မှာ မျက်တောင်တခါခပ်မျှသာ သူကောင်း အမည်ခံကြရ၏။ သုံးဆွေတဘုံရှိသတ္တဝါတိုင်းပင် ထို ၇-ပါးကို ဆည်းပူးကြသောထူးစံဖြစ်သည်။ စဉ်းစားသော်- သဒ္ဓါ၊ အသိမျှ၊ သီလ၊ ခေတ္တမျှ၊ သုတ၊ တခါတရံ၊ စာဂ၊ တနေ့တလေ၊ ပညာကား ဒုက္ခကို အသိမပိုင်သော ပညာသာမန်မှတ်။ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ ၂-ပါးမှာလဲ သတ်တို့ ခိုးတို့နဲ့ မကြိုကြိုက်လို့ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ သတ်စရာ ခိုးစရာမရှိလို့ မွေတာ မဖြစ်ခြင်းတို့ကိုထောက်သဖြင့် စရဏ တရားဟူ၍ ကျမ်းဂန်၌ ထင်ရှား ပြထားသည်မှတ်။

ထို ၇-ပါးကို စရဏတရား၌ ထားရခြင်းမှာ ဟောနာမ်မင်း အရိယာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောပြ တော်မူသည်။

ဝိဇ္ဇာ ဆိုသော အချက်ကား- အမွတ္တ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည်။ မသိသူမှားရှုပ်- သိသူမှားရှင်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နဂုဏ် တရားမင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်မှတ်။

ဝိဇ္ဇာမျိုးအတွက်- သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရ၏။

သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ပုဒ်မှတ်။

သတ္တဝါတို့အားသနားတော်မူသဖြင့် စရဏဂုဏ်
ကိုဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးရသည်မှတ်။
ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် ၎င်းဂုဏ် ၂-ပါးတို့နှင့် ပြည့်
စုံခြင်းကိုပင် ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ဂုဏ်ရှိတယ်မှတ်။
မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသောလိုရင်း အချက်
ကိုသာ လိုက်နာကြစို့။ ယောဂီတို့ အထူးသတိပြု။

ဘုရားဖြစ်ချင်လျှင် ဘုရားနည်းလမ်း၊ သောတာပန်
ဖြစ်လိုက သောတာပန် စည်းကမ်း၊ သကဒါဂါမ် - အနာ
ဂါမ် - ရဟန္တာထူးတမ်း စည်းမျဉ်း ဥပဒေကို နားလည်
သော နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ အရိယာ ဖြစ်အောင် ဟောပြောနိုင်
သော သပ္ပုရိသ-ဆရာမြတ်၏ သဒ္ဓမ္မဂုဏ်စစ်ကို ရွေးကြ
ရမည် ယောဂီတို့။

သဒ္ဓမ္မ-ခေါ် သူတော်ကောင်း တရားထဲက ပညာ
ကို အရောင်တင်မယ်၊ အရောင်ထွက်လျှင် အဝိဇ္ဇာ
အမှောင် ပျက်ရမယ်၊ ဝိဇ္ဇာခေါ်ပြီမှတ်။

သဒ္ဓမ္မကို ရှုပ်မနေနဲ့၊ သဒ္ဓမ္မ ရှင်းတမ်းက သူတော်
ကောင်း တရားဆိုထားပြီ။ ယုတ်မာသေးရင် အသဒ္ဓမ္မ ဘဲ
မှတ်။ တစ်နံပါတ် သဒ္ဓါဒုလ္လဘကိုဘဲ စဉ်းစားပါ။

ဘုရားကို- ယုံကြည်တယ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟုတ်တယ်၊
ဘုရားဟောတဲ့တရား အများကြီးထဲက- မိမိမှာ မနာရ
မသိရ-မကြားရသေးတဲ့ တရားဘာလဲတွေ့။ အကောင်း
ဆုံးလိုရင်းတရားကို-မကြားမနာ မသိရဘဲ တရားတော်
ကိုယုံကြည်တယ်ဆိုတာ-ဘယ်တရားတွေကို လိုက်နာပြီး

ယုံကြည် ပါသလဲယောဂီ။ သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို
ယုံကြည်တာ ဗုဒ္ဓဘာသာခေါ်တော့- သံဃာ၏ ဂုဏ်တော်
အစစ်ကို-နားလည်လို့ ယုံတာလား။ ကြားဘူးခါ၊ သာမည
နဲ့ ယုံကြည်ဒါလား။

၁။ သဒ္ဓါရှင်းတမ်း

- ၁- ဘုရားဂုဏ် ယုံလျှင်-ဘုရားစကားနားထောင်။
- ၂- တရားဂုဏ် ယုံလျှင်-တရားအစစ် ခုရှာ ခုနာ။
- ၃- သံဃာဂုဏ် ယုံလျှင်-အရိယာအစစ်ကိုစုံစမ်း။

ဘုရားစကားဟာ-တရားပါဘဲ။ အရိယာကို စုံစမ်းဒါ
လဲ-တရားရမှ စုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။ သဒ္ဓမ္မကိုရေးနေတယ်။
တလွဲမတွေးနဲ့။

သဒ္ဓမ္မ-သူတော်ကောင်းတရားကိုတွေ့လျှင်
သူတော်ကောင်းဘုရား၊ သူတော်ကောင်း သံဃာ
ကို တွေ့ပြီလို့ -ဝမ်းမြောက်။ ခက်တယ်၊ သတိပြု။

သဒ္ဓါဟုတ္တော။ ။သဒ္ဓါ။ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားသည်။
(ဝါ) တရားသဒ္ဓါသည်။ ဟုတ္တော၊ ပတ္တမြားရတနာကို-
ကောက်ယူနိုင်သော လက်နှင့်တူပေ၏။ ဝေဘူလတောင်
သာသနာတွင်း၌-သီတိနားရှိသော ယောကျ်ားမြတ်- မိန်း
မမြတ်တို့၏လက်ကို၊ သဒ္ဓါဟု ဆိုလိုက်သည်။ အနတ္တ ပဉ္စ
မြားကိုရအောင်ကောက်။

ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းခွဲနဲ့ တွေ့မယ်ယောဂီ။

၂။ သီလရှင်းတမ်း

ယောဂီ၊ အတ္တ ငါပြုတ်ဘို့ သီလကို စောင့်စမ်းပါ။ သီလစောင့်လျှင် “ငါ” မပါစေနဲ့။ ငါပါတဲ့ သီလဟာ၊ ဘုရားစေခိုင်းတဲ့သီလထင်သလား။ ဘာကြောင့်၊ မြောက်ကျွန်းမှာ အသက် ၁၀၀၀ လူတိုင်းရှေ့တယ်။ ငါးပါးသီလလုံကြတယ်။ ဓမ္မပါလပုဏ္ဏားရှာ၌ ပုဏ္ဏားတိုင်း ငါးပါးသီလလုံကြတယ်။ နတ်ဗြဟ္မာပြေ၌ ငါးပါးသီလလုံသူတွေရှိတယ်။ ယခုလူ့ပြေ၌ ဖြစ်ခိုက်-တနေ့-တလ-တဘဝ-လုံခြုံကြသော သီလတွေကို “ငါ” ပါ-မပါ-စဉ်းစားပါ။ ဘုရားဟောတဲ့သီလက ငါမပါဘူး။

“ငါ” သီလ-ကား-သာသနာအစစ်မဟုတ်။

ငါနဲ့ သီလ-ပေါင်းနေလျှင်-အတ္တသီလမှတ်။

အတ္တသီလကား-မွေးသေအကျိုးပါတဲ့၊ တိုင်ပင်။

အတ္တသီလကား လူ- နတ် ဗြဟ္မာ သံသရာဆက်သားပါတဲ့။

ပါးစံမ်း-နပ်စံမ်း-သေရက်တွေစံမ်း ယောဂီ။

၃။ သုတရှင်းတမ်း

ဘုရားရှင်၏ မိန့်ခွန်းစကားတော် ဟူသမျှကို သုတမှတ်။ တရားစကား မိန့်ခွန်းပေါင်း အနန္တကို ချန်းလျှင် ကျဉ်းလျှင် ဝိမုတ္တိရသမှတ်။ နိဗ္ဗာန်ရဘို့-ကိစ္စတခုထဲမှတ်။ ဝိမုတ္တိယုဂခေတ်နော် သတိပြု။ (ဆရာတို့ ယောဂီတို့မှာ-ခွဲဆိုလျှင် ကယ်သူ မပေါ်ပါဘူး။) (အတိသဒ္ဓဟိတွာ၊) အလွန် သဒ္ဓါယုံကြည်ပါကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒေမ-ပူဇေမ။

ပေးလှူပူဇော်ပါကုန်၏။ လို့ လိုက်နာခဲ့ရဒါ ဘုရားစကား
တော်ကိုသာ ယုံကြည်၍ ပေးလှူပါ ပူဇော်ပါ။

နိဗ္ဗာန်သို့ ယုံကြည် ပေးလှူပါ။

အနတ္တဉာဏ်ကို ရသို့ ပူဇော်ပါ။

အနတ္တစကား နားလည်အောင် သင်ကြားလေ့
လာပါ။

သုတ ကို ရေးနေပြီ။ သုတ နားမှာကြားစမ်းပါ။
ဘာ သုတတွေ ကြားနေသလဲ။ သုတ နဲ့ သဝန
အတူတူမှတ်။

ဘာတရားတွေ ကြားနေသလဲ။ နာယူနေသလဲ။
အစည်းအဝေးဖွင့်ကြ။ အသံလွှင့်သို့ ခေတ်အချိန်
ရောက်ပြီ။ အနန္တဉာဏ်ကို အတူ မခိုးကြနဲ့။
အခုစာရေးရင်း အနိစ္စရထား စီးနေရပြီ။ ယောဂီ
လဲ စာတတ်ရင်း ရထားစီးပြီးနေဒါကို- ဆရာ
မြင်တယ်။

ဘုရား ဘာတရားတွေ ဟောသလဲ။ နိဗ္ဗာန်ရသို့
တရားမှတ်ပါး အခြား တရား မဟောဘူး။ အရိယာ
အလောင်းနဲ့ အရိယာတို့သာ ထိုအကြောင်းကို နားလည်
တယ်။ ပုထုဇဉ်တို့နားမှာ အသက်ရှေ့သို့၊ အဆင်းလှသို့၊
ကြွယ်ဝချမ်းသာသို့၊ အားခွန်ဗလ ပြေစုံသို့၊ လောကီ
ပညာပြေစုံသို့၊ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ကောင်းကင်
သို့ ချာန်သမာပတ် ဆိုတဲ့အသံတွေ ကြားကြ၏။ နာယူ
ကြ၏။ တရားထင်ကြ၏။ ခက်တာဘဲ။

နာ ၂-နာ။

တဏှာသောတ-

မြေခွက်-

တဏှာရေအလျှင်-

လူ-နတ်ချမ်းသာကြိုက်

တယ်-

ဒိဋ္ဌိအဖွဲ့ကြောင့်

တဏှာရေ၌မျော။

အန္တ ဗာလ ဥဗ္ဗတ္တက။

ခန္ဓာသောတ

ရွှေခွက်။

တရားရေအလျှင်။

ခန္ဓာကိုယ်ကို စက်ဆုပ်

တယ်။

ဒိဋ္ဌိမဖွဲ့လို

တဏှာရေ၌ရပ်ငြိ။

ကလျာဏစူဠ သောတာ

ပန်အရိယာ။

တရားဟောတယ် ကြားတိုင်း-ဘာတရားလဲ တွေးပြီး
တိုင်ပင်ပြီးသွားကျိုးနပ်ကြ။ ညောင်းကျိုးနပ်ကြ။ ပိုက်ဆံ
ကုန်ကျိုးနပ်ကြ။ ခန္ဓာကိုယ် အပင်ပန်းခံ၍ နပ်ပါးကြ
ယောဂီတို့။

ချမ်းသာတို့ တရားနာတယ်။ ဆင်းရဲရင်-တရားဟုတ်
မဟုတ်စဉ်းစား။ တရားဟာ နာယူဆဲမှာ ရလောား။
(တယောက်ထဲ ထိုင် တွေးနေလို့- တရားရလောား။)
ခက်တယ် နာယူဆဲမှာလဲ ရတယ်။ တွေးဆဲမှာလဲ ရ
တယ်။ အတ္တပြုတ်ကွဲလား။

စာဂရှင်းတမ်း

စာဂါနုဿတိ၊ သမထပါတဲ။ ဒါန ပါဘဲ ယောဂီ။
စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းလျှင်- သဒ္ဓါခေါ်- တရားအစစ်ကို ယုံ
ကြည်၍၊ စွန့်ကြဲပါ။ မဆိုင်မပိုင်ကို- စဉ်းစားပြီး- စွန့်ပါ။

စွန့်လွှဲပြီးပါက-ငါ့ပိုင် ငါဆိုင် မလုပ်စမ်းပါနဲ့။ စွန့်ချင်စွန့်
မစွန့်ချင်နဲ့။ “ငါ”မပါစေနဲ့။ ယောဂီ။ သဒ္ဓမ္မမဟုတ်ဖြစ်
မယ်။ ညောင်စေ့က- ညောင်ပင်ကြီးဖြစ်တို့- မှန်းစွန့်သ
လား။ သူများပြောတိုင်းယုံသလား။ “ငါ”နဲ့- စာကနဲ့-
တွဲရင်-အတ္တစာကမှတ်။ အနတ္တစာကမှသာ-သဒ္ဓမ္မခေါ်သည်
ယောဂီ။ ဘုရားစကား ယုံကြည်တယ်ဆို- သဒ္ဓါ- သဒ္ဓါ။
အရိယာစကားကိုသာ ယုံစမ်းပါ။ သဒ္ဓါဦးစီးသော သဒ္ဓမ္မ
အပါအဝင်ကို ရေးသည်။

ဂါရဝေါစ၊ ရှိသေထိုက်သူကို ရှိသေပါ။

ပူဇာစ၊ ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ပါ။

အတ္တစာကကို- (ရတနာသုံးပါး သဒ္ဓါဗိုလ်က- သဒ္ဓမ္မ
စာရင်းဝင် မဟုတ်ဟု ပယ်ပြီးပြီ။ စာက၊ စွန့်လွှဲလျှင်-
တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့-စွန့်နိုင်မှ အပါယ်လွတ်မယ်။ ဇာတိ
လွတ်မယ်။ သူများ ယောင်တိုင်းယောင် မောင်မယ်-
တောင်မြောက်မသိ ဖြစ်ကြရဒါများပြီ။ တိုင်ပင် ယောဂီ၊
အများမတူနဲ့။

ပညာရှင်းတမ်း

အသိဉာဏ်ကို ပညာမှတ်။ သေရမှာကို သိပါ။ သေနေ
ဒါကိုသိပါ။ သေခဲ့တဲ့ဘဝအနန္တတွေကို သိပါ။ (ခွေး၊ ကွေး၊
နွားသေဒါ) အကုသိုလ်ကို- ပြုမိတဲ့ အကုသိုလ်ကံ၏
အကျိုးဆက်ကြောင့်-သေကြရဒါကို-သိဒါက- မဆန်းပါ
ဘူး။

လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ-သာသနာတွင်း ဗုဒ္ဓဒုလ္လဘခေတ်မြတ်
 ၌-သဒ္ဓါ ဒုလ္လဘတရား စစ်ကို ယုံကြည်နိုင်သော-ဗုဒ္ဓဘာ
 သာ အမည်ခံဖြစ်ကြပါလျက်- ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့ပြီးကြလို့
 ယခုလူလာ၍ ဖြစ်ခိုက်မှာ-အိုနာသေ-ဆက်သားပြတ်ဘို့-
 ပညာစစ်ကိုရှာကြဘို့ အချိန်မှန်ရောက်ကြပြီ။ ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့် သေဘေးဆက်ဆက်ပြီး အားပေးနေကြဒါကို-
 အထူးဝိသေသ သိဘို့ခက်လှ၏။ ဒါ-အထက်တန်း ပညာ
 မှတ်။ သဒ္ဓမ္မပညာဗိုလ်က-ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ သဒ္ဓမ္မအစစ်
 ဂိုဏ်းက- ဘေးမလွတ်သော ပညာတွေကို လက်မခံ
 တော့ပေ။ အတ္တပညာကား- ဇာတိဘေး၊ မရဏဘေး-
 ဆက်ကြေး ဆက်သွယ်လျက်ရှိ၏။ အနတ္တ ပညာကား-
 ဇာတိဘေး မရဏဘေးတို့နှင့် ဆက်ကြေး မပေးဘို့ရာ၊
 သိမှုအစစ်ပေတည်း။ ရင်ကြပ်တယ်။ မရှိဒါထက် မသိဒါ
 အခက်ဆုံး။

ဘေးမကင်းသော ပညာမှန်လျှင်-ဘုရားဟော အရှင်း
 မဟုတ်။ ပိုးလောက်စသော- အပါယ် သဗ္ဗဝါတို့ပင်-
 သိဘူး-သင်ဘူး လေ့လာဆည်းပူးဘူးကြသည်- ယောဂီ
 တို့။ ပညာကိုချရှေးကြ။ ပညာရှိဆိုတိုင်း-ဘာပညာရှိသလဲ
 စုံစမ်းလိုက-မိမိက-သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်းစာအုပ်ကို- လက်ထဲ
 ကမချနဲ့။

ဟိရိ ဩတ္တပ္ပရှင်းတမ်း

ဟိရိ ဘာလဲ-၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးခေါ် သတ်မှု ခိုးမှုကို

ယခု ပစ္စက္ခခေါ် မျက်မှောက်ဘဝမှာ ရှက်ကြောက် ရ
ခြင်းကိုမှတ်။

ဩတ္တပ္ပ ဘာလဲ-၊ ဒုစရိုက်၁၀-ပါးခေါ် သတ်မှု ခိုးမှု
ကြောင့်နောင်အပါယ် လေးပါးသို့ ကျမှောက် ထိပ်လန့်
ရခြင်းကိုမှတ်။

နတ်များ စောင့်ထိန်းသော
ဒေဝဓမ္မ တရား ၂-ပါးခေါ်တယ်။
သီလာနုဿတိ-ဒေဝတာနုဿတိ
သမထမှာလဲ ပါဝင်နိုင်သည်မှတ်။
ကွဲခဲလှ၏၊ ဆရာကောင်း တွေခဲလှ၏။

စာမသင်ဘူးသူကိုဖယ်၊ စာသင်ဘူးသူများပင် သီလ-
သမာဓိ- ပညာကို သုတမယအနေနဲ့ ခြားနားစွာ ဥပဒေ
စည်းမျဉ်းအရ သိခဲလေစွ။ ဝတ်လစ် စားလစ် ဖြစ်သူကို
မြင်လျှင် ဟိရိဩတ္တပ္ပကင်းသည်၊ အရှက်အကြောက် မရှိ
ဟု သမုတ်ကြ၏။ ထိုသူများ သိဒါ သုံးဒါ သမုတ်ထာ
အရှင်းမဟုတ်ဘူး၊ ပုဒ်ပြတ်မှတ်။ အဝတ် အချည်းစီးဖြစ်
နေသူကို မြင်နေစေကာမူ- ဟိရိဩတ္တပ္ပ ကင်းသည်ယူဒါ
မှားတယ်၊ အနေမတင့်တယ်ဘူးသာ ပြောထိုက်၏။ ဆုမ္မ
ထိုက်၏။ မုန်း၍ မကွဲရဲထိုက်။ မိမိအဝတ်လစ်လပ်မှုကို
ပြန်တွေးစမ်းပါယောဇီ၊ တရားတော်အစစ်ကို ယုံကြည်
တဲ့ သဒ္ဓါရှိပါက ဟိရိဩတ္တပ္ပကို အထူး အားထုတ်တွယ်
မလို၊ သဒ္ဓမ္မစာရင်းဝင် ဖြစ်ပြီမှတ်လေ။

သူတော်ကောင်း တရား ၇ ပါး

စရုဏ ၁၅-ပါး၌ ပါဝင်၏။ စရုဏကို သီလ၊ သမာဓိ ၂-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာကို ပညာဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ စရုဏ အသံတူပေမဲ့ သဘောမှာ ကွဲသည် မှတ်။ စရုဏ ၁၅-ပါး၌ ပညာဝိဇ္ဇာမျိုး ပါဝင်၏။ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါးတို့၌လဲ လောကီ အဘိညာဉ်- သီလ သမာဓိ လဲ ပါဝင်နေဒါ သိခဲ့လှ၏။

ရှုပ်တဲ့ခေတ်မို့ ရှင်းရပြန်ပြီ သဒ္ဓမ္မသဝန် အဘိဓမ္မာ

သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရဖို့က အလွန် တရာမှ တွေ့ကြုံခဲ့ လှတယ်။ ဒုလ္လဘ ပေါင်းချုပ် တရား ထူးကို အားထုတ်မယ်ဆိုရင် သောတာပန်အရိယာ ဖြစ် နိုင်သော နာမ်တရား၊ ရုပ်တရားကို သိမြင် ပေါက်ရောက် နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ကြားနာလေ့လာ ပွားများ ဆင်ခြင် မေးမြန်း စုံစမ်းခြင်းကိုသာ သဒ္ဓမ္မအစစ်ဟု သေ သေချာချာမှတ်။

တရားသံကြားတိုင်း သဒ္ဓမ္မ မဟုတ်သေးဘူး။

သေမျိုးတွေ တရားစစ်ရတဲ့ ခေတ်၌ သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရာကို ရှာကြ၊ ရှာနေကြပြီ တိုင်း ပြည်တို့။

သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ အင်္ဂါ လေးပါး၌

၁-သပ္ပုရိသသံသေဝ-နိဗ္ဗာန်လမ်းပြအစစ်ဆရာကိုချစ်ဝံ့။

၂-သဒ္ဓမ္မသဝန်- ရုပ်၊ နာမ်တရားကိုသာ နာယူ။

ခု-ယောနိသော မနုဿိကာရ- ခန္ဓာကိုယ် ရုပ် နာမ်သ
ဘောကိုသာ နှလုံးသွင်း။

၄-ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ-တရားအဆင့်ဆင့် မြင့်၍ မဂ်ဉာဏ်
သို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ရခြင်း။

၎င်း အင်္ဂါလေးပါးကို ဥပဒေတော်၌ ပြထား သဖြင့်
နိပါတ် ၂-၌သဒ္ဓမ္မပုဒ်ကိုသူတော်ကောင်း တရား ၇- ပါး။
တနည်း-သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ။တနည်း-ရုပ် နာမ် ပညာ
စခမ်းသက်သက် ပါဝင်ပြီးပြီ။

သဒ္ဓမ္မ၌-အမွန် အမြတ်ဆုံးတရား ဘာလဲ။

မကြားမနာရဘူးသောတရား ဘာလဲ။

စဉ်းစား- တိုင်ပင်- ဝေဘန်။

ဓမ္မတာတရားနဲ့- ဓမ္မတာမှလွတ်တဲ့တရား နားလယ်
ဘို့ အရေးကြီးတယ်။ ယခုခေတ်၌ အလွန် သိင်္ဂီနားတွေ
ပေါ်လာပြီမှတ်။ စဉ်းစားနာ။ ကျမ်းစာ ဖတ်ရင်လဲ စဉ်း
စားဖတ်။ (တဏှာဆိုဒါရှုပ်တယ်) တရားအစစ်က ရှင်း
တယ်မှတ်။

အသံကောင်း- ဟန်ကောင်း၊

ဇာတ်လမ်းအထွေထွေ၊

အလွမ်း အဆွေး တရားတွေ

နာဘူးကြပလား စဉ်းစား။

ဓမ္မောမေသရဏံ အာဉ္ဇနတ္ထိလိ၊ ဆိုဘူး ရဘူးကြားဘူး
ကြတယ်။ ငါ့အား တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာ မရှိလို့၊
ဥပဒေရှိပါလျက် အိမ်စောင့်နတ် စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်

သူတော်ကောင်း တရား ၇ ပါး

စရဏ ၁၅-ပါး၌ ပါဝင်၏။ စရဏကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ၂-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာကို ပညာဖြင့် ဝေဘန်ဒါရှိ၏။ စရဏ အသံတူပေမဲ့ သဘောမှာ ကွဲသည် မှတ်။ စရဏ ၁၅-ပါး၌ ပညာဝိဇ္ဇာမျိုး ပါဝင်၏။ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါးတို့၌လဲ လောကီ အဘိညာဉ်- သီလ သမာဓိလဲ ပါဝင်နေဒါ သိခဲလှ၏။

ရှုပ်တဲ့ခေတ်မို့ရှင်းရပြန်ပြီ သဒ္ဓမ္မသဝန် အဘိဓမ္မာ

သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရသို့က အလွန်တရာမှ တွေ့ကြုံခဲ လှတယ်။ ဒုလ္လဘ ပေါင်းချုပ် တရားထူးကို အားထုတ်မယ်ဆိုရင် သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်နိုင်သော နာမ်တရား၊ ရုပ်တရားကို သိမြင် ပေါက်ရောက်နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ကြားနာလေ့လာ ပွားများ ဆင်ခြင် မေးမြန်း စုံစမ်းခြင်းကိုသာ သဒ္ဓမ္မအစစ်ဟု သေသေချာချာမှတ်။

တရားသံကြားတိုင်း သဒ္ဓမ္မ မဟုတ်သေးဘူး။ သေမျိုးတွေ တရားစစ်ရတဲ့ ခေတ်၌ သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရာကို ရှာကြ၊ ရှာနေကြပြီ တိုင်းပြည်တို့။

သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ အင်္ဂါ လေးပါး၌

- ၁-သပ္ပုရိသသံသေဝ-နိဗ္ဗာန်လမ်းပြအစစ်ဆရာကိုချမှတ်။
- ၂-သဒ္ဓမ္မသဝန်- ရုပ်၊ နာမ်တရားကိုသာ နာယူ။

၃-ယောနိသော မနုဿိကာရ- ခန္ဓာကိုယ် ရုပ် နာမ်သ
ဘောကိုသာ နှလုံးသွင်း။

၄-ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ-တရားအဆင့်ဆင့် မြင့်၍ မဂ်ဉာဏ်
သို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ရခြင်း။

၎င်း အင်္ဂါလေးပါးကို ဥပဒေတော်၌ ပြထား သဖြင့်
နိပါတ် ၂-၌သဒ္ဓမ္မပုဒ်ကိုသူတော်ကောင်း တရား ၇- ပါး။
တနည်း-သီလ, သမာဓိ, ပညာ။တနည်း-ရုပ် နာမ် ပညာ
စခမ်းသက်သက် ပါဝင်ပြီးပြီ။

သဒ္ဓမ္မ၌-အမွန် အမြတ်ဆုံးတရား ဘာလဲ။

မကြားမနာရဘူးသောတရား ဘာလဲ။

စဉ်းစား- တိုင်ပင်- ဝေဘန်။

ဓမ္မတာတရားနဲ့- ဓမ္မတာမှလွတ်တဲ့တရား နားလည်
ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ယခုခေတ်၌ အလွန် သိင်္ဂီနားတွေ
ပေါ်လာပြီမှတ်။ စဉ်းစားနာ။ ကျမ်းစာ ဖတ်ရင်လဲ စဉ်း
စားဖတ်။ (တဏှာဆိုဒါရှုပ်တယ်) တရားအစစ်က ရှင်း
တယ်မှတ်။

အသံကောင်း- ဟန်ကောင်း၊

ဇာတ်လမ်းအထွေထွေ၊

အလွမ်း အဆွေး တရားတွေ

နာဘူးကြပလား စဉ်းစား။

ဓမ္မောမေသရဏံ အညံ့နုတ္တိလို့ ဆိုဘူး ရဘူးကြားဘူး
ကြတယ်။ ငါ့အား တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာ မရှိလို့
ဥပဒေရှိပါလျက် အိမ်စောင့်နတ် စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်

အားထားတာ ငွေကုန်များသောလောကီဝိဇ္ဇာလမ်းတွေ
ကိုအားထားတာပယ်ကြစမ်းပါ။ နတ်ပြည်-ထပ်၌နတ်
သား နတ်သွီးစည်းစိမ်တွေကို မျှော်မှန်းပြီးယောင်ယမ်း၍
နိဗ္ဗာန် မရခင်(စပ်ကြား) စံစားရပါလိမ့်လို့၊ ဆုတောင်း
ရည်ရွယ် အားထားမှုတွေကို ဘေးဖယ်လိုက်။ အားကိုး
တရားအစစ်ကိုသာ တကယ်ရရင်လင် မယား သားသွီး
မြေးမြစ် စိန်ကျောက် တိုက်အိမ် လယ်ယာ ဥယျာဉ်
စသည်တို့ကို အားကိုးခြင်းမှလွတ် ရှိထားတဲ့ တရားတော်
ကပင် သပိတ်မှောက်ပြီးဖြစ်ရမယ်၊ ပုဒ်ပြတ်မှတ်။ သဒ္ဓမ္မ
စစ်စစ်ကို ရေးနေတယ်၊ မြေးမြေးဖတ်။

ဝိုင်းထဲမှာဖတ်ပြ။

သမ္မပ္ပဓါန် ၄-ပါး

- ၁- ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ကိုပယ်မှု။
- ၂- မဖြစ်သေးတဲ့ အကုသိုလ်ကို တားမြစ်၍။
- ၃- မဖြစ်သေးတဲ့ကုသိုလ်တို့ကို ဖြစ်ရ၍။
- ၄- ဖြစ်ပြီး ကုသိုလ်တို့ကို ပွားများ၍။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးဝင်၊ သမာဓိ စာရင်းဝင်၊ သမ္မာဝါယာမ
ခေါ်- သမ္မပ္ပဓာန်ခေါ်- အင်္ဂါလေးပါးတို့၌ နိပါတ် ၃ဟာ
ဘာလဲ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကွာပြီးပလား။ သောတာပန် ဖြစ်ရ
တဲ့ မဂ်ဇာတိလောကမှ လွတ်မြောက်တဲ့ လောကုတ္တ
ရာ ကုသိုလ်စိတ် ရာဘူး ဖြစ်ဘူးပြီလား၊ ခုတွေ့ဖတ်ပါ၊
အိမ်သားချင်း တိုင်ပင်ပါ။ ရှုပ်မနေနဲ့။

ရဘူးဒါဖြုတ်- မရဘူးဒါလုပ်။
 ခုခေတ် ကြားဘူးတဲ့-အလုပ်စခမ်း
 တွေနဲ့ ရှုပ်လားအုန်းမယ်။ လုပ်ဆိုဒါဘာလဲ။
 သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ အားထုတ်ရမယ်။

ဝိရိယ- သမ္မာဝါယာမ-သမ္မပ္ပဓာန် အတူတူမှတ်။
 အရိုး အရေ အသွေး အသား ခန်းချောက် ပေစေ၊
 တရားအစစ် မရမနေဘူးလို့ ဝိရိယ အင်္ဂါ ၄-ပါးနဲ့ ညှိ
 စွာ သပ္ပုရိသဆရာစစ်ထံ၌ တရားနာယူရမည်မှတ်။
 ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရမယ်ချည်း မယူနဲ့ ပင်ပန်းမယ်။

အသိ နဲ့ အလုပ်

ဘယ်လိုဘဲ ရှုပ်ရှုပ် ဒိဋ္ဌိမပြုတ် ခက်တယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ- ကမ္မဋ္ဌာန- ပြုလုပ်ခြင်း အကြောင်း။
 သမထနဲ့ ဝိပဿနာ တပြိုင်တည်း၊ တတိစ္စထဲ ပါသွား
 မှုမှတ်။ နိဗ္ဗာန်ရမှု-အကြောင်းကံမှတ်။ လူ့ ဘုံ နတ်ဘုံ ဖြစ်
 ဘို့ အကြောင်းခံတဲ့ ကံမဟုတ်- ရှုပ်မနေနဲ့အုန်း။ ကံဆို
 တိုင်း နောင်စံစားဖို့ချည်း မယူလေနဲ့။ ယခု ပြုလုပ်မှုကို
 ကမ္မမှတ်၊ ကံမှတ်။ (ကမ္မ-တပုဒ်၊ ဋ္ဌာနတပုဒ်) ထိုင်ဆိုသော
 စကားမှာ- လောကပညတ်စကားလို့ သိ၊ များသောအား
 ဖြင့် တရားဆင်ခြင်မှုမှာ ထိုင်၍ဆင်ခြင်မှုကို ရည်ရွယ်၍
 သုံးကြခေါ် ကြ၏။ မှန်တယ် တကယ်သိဖို့ရာမှာ-

ထိုင်- ထ- လျောင်း- သွား- ဤလေးပါး တရား
 ပွားများမှု။

ထွေး- ကြံ- စဉ်းစား- ယောဂီများ ကြိုးစားမြင်
အောင်ရှု။

ထိုင်ချင်ထိုင်၊ ထချင်ထ၊ လျောင်းချင်လျောင်း၊ သွားချင်
သွား။ ဘယ်လိုဘဲနေနေ၊ နေချင်သလို- စိတ်ထင်သလို
ဘာဘဲ လုပ်နေနေ၊ တရားပေါ်လွင်ဖို့ ဆင်ခြင်မှုသာ
အရေးကြီးသည် ယောဂီ။

ဘာလဲ-အလုပ်-ဘာလဲ

စဉ်းစားမှု၊ ဆင်ခြင်မှု၊ စုံစမ်းမှု၊ မေးမြန်းမှု၊ ဝေဘန်မှု၊
ထွေးမှု၊ ကြံမှု၊ နှလုံးသွင်းမှု၊ မရရအောင်လုံးပန်းမှု၊ အား
ထုတ်မှု၊ ပြုလုပ်မှု၊ ရှာခွဲမှု၊ စုဆောင်းမှု၊ သိမြင်မှု၊ အာရုံပြု
မှု၊ ခဏခဏသုံးသပ်မှု၊ သတိရတိုင်း ကြံစိမှု၊ စသည်တို့ကို
အလုပ်မှတ်။

ကျောင်းကိုစွန့်၊ အိမ်ကိုစွန့်- လင်စွန့်- မယားစွန့်-
စီးပွားစွန့်- အလုပ်အကိုင်မလုပ်ဘဲ အဝတ်ချိုးချန်-အစား
ချိုးချန်-တကိုယ်ရေ- တကာယ- ဖိပ်ပုတီးဆောင်-ဂူ-
ချောင်ကို သွားမှ-တရားအားထုတ်သည်၊ အလုပ်လုပ်မှ-
တရားထူးရနိုင်မည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း- ထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်မှ
သောတာပန်ဖြစ်မည်၊ အာနာပါနုခေါ်- ထွက်သက် ဝင်
သက်ကိုရှုမှ- တရားအစစ်ရမည်လို့- အားလုံး အထင်
များနေပြီ ယောဂီ။ ခက်တာဘဲ။

နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ-အစစ်- ဆရာမြတ်တို့က ဟောဖော်
ညွှန်ပြ-ဆုမ္မသောရုပ်နာမ်စသော ပရမတ်တရား- ခတ်
တရားတို့ကို ဟောတုံးဟောဆဲမှာ- အချို့နာယူကြ၏။

တရားအားထုတ်တယ်မယူ၊ မလေးမစားဘဲဖြစ်နေကြပြီ။ ဒါ ဘာကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်မှ- တရားရမယ်၊ အလုပ်လုပ်မှ-ရမယ်-မလုပ်ရင်မရဘူးလို့ ဟောကြသော-ဆရာတို့၏-အယူသီးမှု-အတ္တအာကုနပေတည်း။ ဒီလို အလုပ်ပေးတဲ့-ဆရာတွေကလဲ-အချို့က- တရားလယ်၍ ဟောကြ၏။ ဟောပြီးလျှင်-အလုပ်ဋ္ဌာနသို့လာကြလို့ ဆရာက ခေါ်မှု၊ ပယောဂီချင်းခေါ် မှုတို့ကြောင့် ထိုအလုပ်ပေးဆရာ၏-တရားဟောပွဲ၌ မည်သူကမှ တရားရမယ်လို့- မယူဆတော့ပေ။ ပေါ့ပျက်ပျက် နာကြလေ၏။ ဘာကြောင့်၊ ဒါလူရတဲ့တရားဘဲ- အလုပ်ခွင်သို့ခေါ်တဲ့ တရားဘဲလို့ အလုပ်သွားချင်း- တရားပိုင်းမှာ- တရားနှလုံးမသွင်းဘဲ မမှတ်ဘဲ နေကြ၏။

မိမိကျည်ဆံနဲ့-မိမိကို-ပြန်မှန်ပုံ

တရားကို နာရုံနှင့်မရ၊ အလုပ်လုပ်မှ ရမယ်လို့ အသုံးအသိ အယူကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဂူ-လိုက် စသည် တို့ဖြင့် တရားအားထုတ်ရာဋ္ဌာနမြို့-ရွာနယ်တွေသို့ တရားဟောလိုက်ပြီး မင်းတို့ ယခုလိုတရားနာရုံနဲ့ မရ၊ အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ပြီး ၇-ရက်၊ ၁၅-ရက် တလလှ လ စသည် အားထုတ်မှရမယ်လို့ ဟောကွက်ထဲမှာထဲ၊ တနည်း၊ ထိုင်ပိုင်း၌ ပြောဘူးလို့ အလုပ်လုပ်ဘူးသူတပည့် ပယောဂီတို့မှာ၊ တရားနာရပေမဲ့ အားမရ၊ အလုပ်လုပ်မှတရားရမှာဘဲလို့ အယူစွဲခြင်း ဖြစ်ကြရ၏။ ဒို့တော့ဘယ်လိုဘဲ တရားအစစ်ကို နာရသော်လဲ-မရဘူးလို့ စိတ်အားငယ်သွားကြ၏။

အလုပ်ပေးဆရာတို့ အလုပ်သွားယောဂီတို့၏ နိဟ သံသယဖြစ်ပုံ။ တရားမှားဒါမှန်ဒါဖယ်ထားအုံး။ ဘုရား လက်ထက်က ဝတ္ထုသက်သေ ဇာတ်နိပါတ်တို့ကို ဖတ်၍ ကြည့်လျှင် ထိုအသိနဲ့ အလုပ် နှိ ၂ ရှုပ်ဟာ၊ ဘယ်ဟာက အရေးကြီးတယ်လို့ သက်သေခံကြမည် ယောဂီတို့။ မိမိ တို့သုံးသောစကား မိမိ၏တပည့် များတို့၌ သံသယ ဖြစ်ရမည် ဖြစ်နေပြီ။ ကိုင်း ဘယ်လိုရှင်းကြမှာလဲ။

ဝိသာခါ- မယ်ဥတ္တရာ- အနာထပိဏ်- သုဒ္ဓေါဒန
မင်းကြီး- အာဠာဝကဘိလူး- ပေါဋ္ဌိလ ဇာတ်ထုပ်
အလုပ်လားအသိလား။

ဘုရားလက်ထက်က- လူတွေက ပါရမီရှိလို့ အဖြေ ပေးလျှင်၊ သာသနာ ဘာကြောင့် ထားခဲ့သလဲလို့- ပြန် မေးနေရင် ရှေ့တယ်၊ သေမယ်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥပဒေ အမှန်ကိုသာ လိုက်နာအားထုတ်ကြ ယောဂီတို့။ အပါယ် မကျဘူးလို့- ဘာသူက လက်မှတ်ချမလဲ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို နားလည်အောင် ကျိုးစားကြ- အရေးကြီးတယ်ယောဂီ။

ရင် ဝလှံ ရူး- ထိပ် ဦးမီးလောင်။

သိလျှင်ပြီးဒါပေါ့။ အသိဆရာနဲ့ အသိ ယောဂီတို့ အထူးသတိ ပြုဖို့အချက်။ အိုးအိမ်- ကျောင်း- လယ်၊ ဥယျာဉ်- လင်- မယား- သားသမီး စီးပွား- ရွှေငွေ- စည်းစိမ် တွေကို လက်ပိုက်လျက် ရင်ဝယ်ပိုက်လျက်- စိတ်အာရုံ စိုက်လျက်တရားအမှန်ဝိပဿနာဉာဏ် ရုပ်နာမ် သဘာဝ တရားတို့ကို သပ္ပုရိသ ဆရာအစစ်ထံ၌၊ ဘယ်လိုဘဲ တရားနာယူပေမဲ့- အသိမှန်မဆိုက်နိုင်မှတ်။ မနာယူမီ

တရားနာမည်-ကြံစိတ် ပေါ်ကတဲက- အိမ်ထောင်စိတ်
တွေကို ဖျောက်ဖျက်ပယ်စွန့်၍။ တရားနာယူရမည်။

နုဏ္ဏိ၊ မိန်းမ မဟုတ်။ နုပုရိသော၊ ယောက်ျား
မဟုတ်လို့။

ဟောသောတရားနဲ့ - ငါပိုင်အတ္တတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်တတ်သည်။

ဒါကြောင့်-အသိသာမညနဲ့ တရားမရမှတ်။

လင်စွဲ၊ မယားစွဲ၊ အိမ်စွဲ၊ ကျောင်းစွဲခေါ် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
ရှိပါကရင်ဝလှံ စူးထိပ်ဦးမီးလောင်ဟုသံယုတ်ပါဠိတော်
၌ မြတ်စွာဘုရား သတိပေးထားသည်။ ပေါ့ပေါ့ ဆဆ
အသိမျိုးနဲ့ တရားမရဘူး။ အသိပေးဆရာတို့မှာ သိလျှင်
ပြီးဒါဘဲ၊ သိလျှင် ဘာလုပ်စရာ လိုသလဲလို့ သုံးလေ၊
ပြောလေ၊ ယူလေ၊ ရှိကြခြင်းသည် ထိုဆရာတပည့်တို့၏
အတ္တအကဇန သတ္တိပေတည်း။ တရားနာလျှင် ပြီးတယ်၊
နာပြီးလျှင် ဆင်ခြင်ခိုက်မှာလဲ တရားရနိုင်တယ်၊ သိမြင်
နိုင်တယ်၊ အထူးအပင်ပန်းခံတို့မလို။

ကိုယ်ရှုး ကိုယ်ပတ်

အသိပေးဆရာတို့ ဆုမွန်ကို နားဝင် နားယောင်ကြ
သော ယောဂီတို့ မှားယွင်းမှုမှာ အလွန်ပေါ့ပေါ့ ဆဆ အနေ
ရောက်တတ်၏။ အိမ်စိတ်၊ ကျောင်းစိတ်၊ သားသမီးစီးပွား
အိမ်ထောင်ကိစ္စ အထွေထွေကို လိုက်စားလျက် အသိ
သာမညနဲ့ပင် မဂ်ဒိုလ်ကို ငါရပြီ၊ ငါသောတာပန်တည်
ပြီ၊ တရားရှာဖွေတရားနာဖို့မလိုတော့ပြီ၊ တခါနာပြီးလျှင်

ထပ်ခါထပ်ခါနာဘို့မလိုဟု ယူဆသူများ၏။မလေးမစား
 ဖြစ်တတ်တာများ၏။အသိပေး ဆရာတို့အားကိုယ်၍-
 ကိုယ်ပတ် ကိုယ်ပြန်သတ်ပုံ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတန်းလမ်းနဲ့
 ဝိပဿနာဉာဏ် သာမညကို သောတာပန် ထင်ဒါမှား
 တယ်။ အထူးသတိပြုကြ ယောဂီတို့။ သေခဲ့ဒါမြေမှု့။မျှ
 မကဘူး။

ရှင်စူဠပန်၊ ညှိတော်မင်းနန်၊ ဝဇီသမထေရ်၊
 တိဿနာဂမထေရ်၊ စသည်တို့ကိုသာ နမူနာယူ
 ကြ။ အသိလား၊ အလုပ်လား။
 အသိရှိဏ်းသည် ကာမသုခဋ္ဌိကနဲ့ ရောတတ်၏။
 အလုပ်ရှိဏ်းသည် အတ္တကိလမထ ယောင်ယောင်
 ဖြစ်တတ်၏။
 စဉ်းစား၊တိုင်ပင်၊ဝေဘန်၊မေးလျှောက်၊ မာန်ချ၊ ရှိခိုး၊
 မှားရင်ပြင်၊ မှန်ရင်လိုက်၊ မီးမွေ- နိဗ္ဗာန်အမြိုက်။

သဒ္ဓမ္မ ပုဒ်

သန္တာနံဓမ္မော သဒ္ဓမ္မော။ ။သန္တော ဓမ္မော သဒ္ဓမ္မော။
 သန္တာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊တရားသည်။
 သဒ္ဓမ္မော၊သဒ္ဓမ္မမည်၏။

သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။
 သဒ္ဓမ္မော။ သဒ္ဓမ္မမည်၏။

ပထမ ဝိပြိုက်ပြကား- ပုဂ္ဂလနဲ့တွဲသော သူတော်
 ကောင်းတရားမှတ်။

ဒုတိယ ဝိပြိုက်ပြကား- ဓမ္မသတ်သတ် တရားမှတ်။
 ခက်တယ်ယောဂီ။

ပုထုဇနိ

အရိယာ

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အနတ္တအစစ်။

ရင်ဝဏ္ဏံစူး ရင်ထဲမှာ သဒ္ဓမ္မမှတ်။

ယူရှိုး သူတော်ကောင်း။

ယောစ ဝဿသတံ ဇိဝေ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
 ကောဟံဇိဝိကံသေယျော ပဿတောဥဒယဗ္ဗယံ။
 ယောပုဂ္ဂလော၊ ကံကောင်းထောက်မ လှူပြေသို့
 ရောက်လီရတဲ့အကြင်အန္တပါလပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဥဒယဗ္ဗယံ၊
 ရုပ်၊ နာမ် ၂-ချက် ဖြစ်ပျက်ဖန်ဖန် လက္ခဏာဥာဏ်ကို။
 အပဿံအပဿန္တော၊မသိမမြင် မဆင်ခြင်ဘူးပါလျက်။
 ဝဿသတံ၊ အသက်ကိုစစ် အနှစ်တာရာ။ ဇိဝေဇိဝေယျး
 သီလကြောင့်ပင် အသက်ရှင်၍နေရငြားအံ့။ နသေယျော
 သာသနာနေမမြင် အစဉ်ဖူးလွှမ်း မျက်စိကန်း အရူး
 ဇာတ်မို့ လူဖြစ်ကျိုးမနပ်သဖြင့် မမြတ်တော့ပေ။ ဥဒ
 ယဗ္ဗယံ၊ ရုပ်၊ နာမ်ပျက်ပြား ဤခန္ဓာ စက်ရထားကို။
 ပဿတော၊ ဆင်ခြင် ဝေဘန် သိမြင်နိုင်တဲ့ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ကိုရသောသူအား။ကောဟံ၊ တနေ့တရက် အသက်
 တခဏ တအောင့်ကလေးမျှ။ ဇိဝိကံ၊ သီလနဲ့ပါး အသက်
 ရှင်၍နေရငြားသော်လဲ။သေယျော၊ ငါတုရားသာသနာမှာ
 လူလာ၍ ဖြစ်ခိုက်၊ ဝိပဿနာ အသိမှန်နှင့် ကြံဖြိုက်၍
 မဂ်ဆိုက် ဒိုလ်စံ အခြေခံ ဝေဘန်တတ်သဖြင့် ဪ.....
 ကေနံပင် အမြတ်ကြီး မြတ်လှပါပေ၏ တကား။

သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်းမှာ

သာသနာတွင်း — နဲ့—သာသနာပ တရား
တရားကြိုက် — နဲ့—အများ ကြိုက် တရား
ခုရဘို့..... နဲ့—နောင်မှန်းထားမှု
ရုပ်နာမ်သိမှု- နဲ့—အပိုတွေလိုက်မှု
သူတော်ကောင်းတရား-နဲ့- သူယုတ်မာတရား
တရားဟော နဲ့—အများပြော
ကျမ်းသာကော နဲ့...ဥပဒေလွတ်
သာသနာတရား နဲ့—ဓမ္မတာတရား
အနတ္တတရား..... နဲ့....အတ္တတရား
အရိယာဖြစ်ဘို့ နဲ့—သံသရာလယ်ဘို့

အသိ- နဲ့- အလုပ် ဘယ်လိုဘဲရှင်ရှင် ဒိဋ္ဌိမပြုတ်
ခက်တယ် ကယ်သူမရှိ။

နိရုံးချုပ်

အချုပ်မှာ သာသနာတွင်းတရား သဒ္ဓမ္မအစစ် ပေါ်
အောင် ဓမ္မရာဇာ၊ ဗုဒ္ဓရာဇာမင်းကောင်း မင်းမြတ် ပေါ်
ပေါက်ရပေမည်။ ထိုဗုဒ္ဓရာဇာ ဓမ္မရာဇာ မင်းကောင်း
မင်းမြတ်ပေါ်၍ သဒ္ဓမ္မအစစ် ပေါ်ပြီး သဒ္ဓမ္မအစစ် အနတ္တ
အနှစ်ကို ကိုယ်တိုင် ရရှိခံစားချင်ကြလျှင် ယခုနေ့ကစပြီး
သူတော်ကောင်း ဥစ္စာရတနာ ၇-ပါးကို ရင်တွင်း နှလုံး
တွင်း၌ ကိန်းအောင်းနေအောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြ
လေ။ သို့မှ သာသနာတွင်း၌ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ကြမည် မှတ်
ကြ။ သဒ္ဓမ္မတရားအစစ် (ဝိပဿနာ)ကိုသာ ကြိုးစားနာယူ
အားထုတ်ကြလေ။

။ပြီး ပြီ။

ကပ်ကြီးသုံးပါး

လူတို့လောဘ၊ ကြီးကာလ၌၊ ဒုပ္ပန္နိက္ခဘေး၊ ငတ်မွတ်
ရေးကြောင့်၊ ရိုးဖွေးတောင်မျှ၊ ပျက်စီးကြ၏။

ဒေါသတရား၊ ပွားလတ်သောခါ၊ ဓားမိုးရွာသို့၊ သတ္တ
ဝါလူပုံ၊ ပြောဟု အမျက်၊ စက်မက်ပြိုင်ခင်း၊ လက်နက်
ကျင်း၍၊ ချင်းချင်းသတ်ကြ၊ သွေးချောင်းကျ၏။

မောဟလွန်ငြား၊ ဘိလူးစားသို့၊ ထူးပြားရောဂါ၊ ဝေဒ
နာဖြင့်၊ များစွာကပ်ရောက်၊ သေပျောက်လူရှင်၊ ထူပြော
ဖြစ်၏။

ထို့ပြင်တဝ၊ လောဘမီးဟူ၊ ဒေါသမူရေ၊ မောဟလေ
တည့်၊ သုံးတွေမူလ၊ ဤပါပဖြင့်၊ လောကအားလုံး၊ ထူးသို့
ကြေညက်၊ ကမ္ဘာပျက်ဟု၊ ဆက်ဆက်ကျမ်းတွင်၊ ဟော
မိန့်ကျင်ခဲ့။

လူ၌ထိုသို့၊ တရားချို့လည်း၊ မင်းတို့နှိုက်သာ၊ အပြစ်
လာသိမ့်၊ ပညာမဲ့ငြား၊ တရားကျင့်ဝတ်၊ မင်းတို့ချွတ်ကာ၊
ငတ်မွတ်ရေစာ၊ ရောဂါလက်နက်၊ သုံးချက်ဘေးကြီး၊
ဘိစီးပြည်ရွာ၊ ရောက်တတ်ရာ၏။

(မဃဒေဝလင်္ကာ)

ဘုန်းရှိပေ၍ရောက်-ဘုန်းမဲ့ပျောက်

ဤလူ့လောက၊ တဘဝ၌၊ ခဏခိုက်ခေတ်၊ မင်းအဖြစ်
လည်း၊ ကျိုးပြစ်နှစ်ပါး၊ အလွန်များခဲ့၊ တရား မယှဉ်၊
စင်လေနရက်၊ တရားဘက်က၊ တက်လေနတ်ရွာ၊ ဆက်
ဆက်သာတည်။ ။

ငါသို့မင်းစစ်၊ ဖြစ်သကားဟူ၊ မာန်မမူနှင့်၊ မည်သူမဆို၊
ရှေးကုသိုလ်လျှင်၊ ပေးလိုအခွင့်၊ ပန်းနှယ်ပွင့်၏၊ ခါသင့်ချိန်
ဆုန်း၊ နတ်တနှုန်းသို့၊ လူ့ဘုန်းသမ္ဘာ၊ မမြင်သာဘူး၊ ကြမ္မာ
နှင့်ချည်း၊ အရိပ်နည်းရှင့်။ ။

သူတည်း တပေဘက်၊ ကောင်းသို့ ပေဘက်က၊ တ
ပေဘက်သူမှာ၊ ပျက်မြဲသာတည့်၊ ဓမ္မတာဟူဘိ၊ မောင်
မှတ်သိလော့၊ ဘုန်းရှိပေါ်ရောက်၊ ဘုန်းမဲ့ ပျောက်၏။ ။

မဘောက်မှန်ဟုတ်၊ ပမာထုတ်မူ၊ သစ်ခုတ်မြင့်တုံ၊
မြက်မြင့်တုံနှင့်၊ တူပုံမယွင်း၊ ရွှေရောင်ဝင်းလည်း၊ မှန်ကင်း
တလှည့်၊ ထင်းတလှည့်သို့၊ လူ၏ထူးစံ၊ လောကဓံကား၊
ငါ့ထံမရောက်၊ မဆိုစောက်ရှင့်။ ။

(မဃဒေဝလင်္ကာ)

မာနမကြီးနှင့်

ပညာကင်းဘိ၊ မနှိုင်းညှိဘဲ၊ ဇာတိပုည၊ မဟတ္ထဖြင့်၊
မာနအရာ၊ ကဲမိုးစွာလျက်၊ ငါသာမင်းဟူ၊ ပဇာတုဟူ၊
အယူမောက်ကြွား၊ မထောင်လွှားနှင့်၊ တောင်ကားမြင့်
ကြီး၊ မီးကာရှိန်ပူ၊ သံမူမာကျော၊ ဘက်မဲ့သောဟူ၊ ရေ
ကြောသတ္တိ၊ မသိ၍သာ၊ ကြိမ်းပရာသို့၊ ပမာပုံဖိုး၊ မာန်မူ
ကြီး၍၊ တောင်၊ မီး၊ သံလား၊ မကြိုးဝါးလင့်၊ ရေအားကြို
တွေ့၊ ဝဲဟုန်မွေ့၍၊ တိုက်ငွေသောခါ၊ မကြာမတင်၊ အလျင်
သဖြင့်၊ တောင်မြင့်မီးမူ၊ သံမာမူလည်း၊ မြို့သာဖြစ်၍၊ စင်
စစ်ကြေမွ၊ ပျောက်ပျက်ရ၏။ ။

သာသနမုခစာအုပ်တိုက်

ဆူလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့

(ရနိုင်သောစာအုပ်များ)

ဆရာကြီး-ဦးမြတ်သိန်းထွန်းရေး-

ပညာဒီပနီ	၁၀-ကျပ်။
စက္ခုဒီပနီ	၄-ကျပ်။
ဉာဏဒီပနီ	၃-ကျပ်။
မင်္ဂလာဝိပဿနာ	၃-ကျပ်။
သာသနမုခကျမ်း	၂-ကျပ်။
ဘာသာရှင်းတမ်း	၁-ကျပ်ခွဲ။
ဓမ္မေသန ဒီပနီ	၁-ကျပ်ခွဲ။
ဓမ္မဝိဇ္ဇာနဒီပနီ	၁-ကျပ်။

ကြောင်ပန်းဝိပဿနာ ၆ စောင်တွဲ-၃-ကျပ်။

၎င်း ၃ စောင်တွဲ-၁-ကျပ်ခွဲ။

ပရမတ္ထစက္ခုကျမ်း (ဒီပပာင်း) ၆-ကျပ်။

လယ်တီဆရာတော်-ဒီပနီအမျိုးမျိုး။

ဘာသာပြန် စာပေအသင်းမှ စာအုပ်အမျိုးမျိုး။

ကျောင်းသုံးစာအုပ်အမျိုးမျိုး။